



СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXIV

П'ЯТНИЦЯ, 27 КВІТНЯ 2007 РОКУ

ЧИСЛО 17

VOL. CXIV

FRIDAY, APRIL 27, 2007

No. 17

Подія, яка стала провісницею Української революції

**Звернення Президента України Віктора Ющенка
з нагоди 90-річчя Українського національного конгресу**

Сьогодні з особливою шаною ми відзначаємо 90-ту річницю проведення у Києві Українського національного конгресу – події, яка стала провісником Української революції 1917-1921 років. Історія визначила для учасників конгресу виняткову місію, що дала поштовх до відродження української державності у XX столітті. Духом і словом конгресу керував увесь великий Український народ, який виявив могутню, нездоланну волю до свободи, незалежності і власного національного буття. Із формуванням Центральної Ради конгрес відновив на нашій землі традицію демократичного правління у руслі загальноєвропейського життя і цивілізаційного вибору. Рішення форуму стали внеском у творення єдиної національної ідеї, завдяки якій ми витримали усі випробування і катаклізми минулого століття і утвердили сучасну Україну.

Поруч з визначними досягненнями тих років ми також згадуємо про непрості, однак, життєдайні уроки нашої вікової боротьби. Перед історією, перед минулими і прийдешніми поколіннями ми, усі громадяни України,

зобов'язані постійно пам'ятати, що успіх нашої спільної справи залежить виключно від нас, від нашої особистої відповідальності і єдності у зміцненні українського суверенітету, соборності і суспільної злагоди. Державність і свобода людини – це найвищі цінності, які кожному з нас необхідно свято берегти.

Вітаючи Український народ з 90-літтям його першого національного конгресу, я закликаю усіх сучасних політиків глибоко усвідомити свою відповідальність за долю країни, підтвердити здатність постати над будь-якими партійними інтересами задля майбутнього України, підтвердити свою відданість принципам демократії, безумовного додержання Конституції України та неухильно виконувати волю народу – будувати справедливе, захищене від зрад і політичного шахрайства, безпечне і заможне життя.

З нагоди сьогоднішнього ювілею щиро бажаю усім українським громадянам щастя, злагоди і добра.

Віктор Ющенко
19 квітня 2007 року

Навесні 1917 року, відразу після повалення російського самодержавства, в Україні почався рух за проголошення самостійності. Щоправда, на той час були сильні позиції прихильників автономії України у складі колишньої імперії, але ряд політичних діячів вже обстоював державну незалежність. Було вирішено скликати Український національний конгрес на 19-21 квітня 1917 року. В Києві перед скликанням конгресу відбулися з'їзди й збори Української соціал-демократичної робітничої партії, товариства „Просвіта“, українських соціалістів-революціонерів, народних учителів і професорів середніх та вищих шкіл, організаційного комітету Українського селянського союзу, Українського технічного й аерономічного товариства „Праця“, делегатів кооперативних союзів в Україні, а потім – Український національний конгрес. І хоча на конгресі переважали ідеї автономії (10 квітня автономісти розпочали видання щоденника „Нова Рада“, в першому числі якого Михайло Грушевський писав про підтримку „вільної Російської Республіки, де немає поневоленних народів, як також поневоленних осібників“), але конгрес усе ж став першим кроком до проголошення незалежної України.

Чорнобиль – незагойна рана України

ПАРСИПАНИ Н. Дж. – 26 квітня 1986 року... Ця дата стала чорною межею в історії України і усього світу, суворим застереженням про небезпеку довільного ставлення до ядерної енергії. З дня Чорнобильської катастрофи минув 21 рік. Це значний період часу, але його не досить для того, щоб перестали бути актуальними проблеми та біль людей, які постраждали в результаті аварії на Чорнобильській

атомній електростанції (ЧАЕС). Напередодні роковин Чорнобильської трагедії, 13 квітня, заступник голови Верховної Ради України Микола Томенко у місті Славутичі провів нараду з питань виконання законодавства про ліквідацію наслідків Чорнобильської

(Закінчення на стор. 10)



Загальний вигляд Чорнобильської АЕС в Прип'яті 13 квітня.

Фото: УНІАН

НА ТЕМИ ДНЯ

Конституційний суд ніби засідає...

Петро Часто

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Тільки другий тиждень засідає Конституційний суд України (від вівторка, 17 квітня), а вже встиг спричинити загальне розчарування в країні і викликати стійке враження самотискредитації. Чекаючи на об'єктивне рішення – марна справа. Взірці вульгарного політиканства завзято демонструє прем'єр Віктор Янукович, такі невідповідності ще в 2004 році названий „дволиким Янусом“. Цими днями в інтерв'ю для російського TV він лицемірно запевняє Президента Віктора Ющенка у своїй готовості до компромісу, й тут же каже щось таке, нібито висновок КС вже лежить на його столі: „Після того, як Конституційний суд затвердить рішення, Ющенко буде змушений йому підкоритися – й тоді становищу глави держави не позаздриш...“. Прямо Нострадамус!

Авжеж, прем'єр знає, що каже. КС, як і парламент, як і Генеральна прокуратура, як і міністерство внутрішніх справ, – у нього в кишені. Генеральна прокуратура відкинула подання Служби безпеки і відмовилася порушити кримінальну справу щодо причетності родини судді КС Сюзанни Станік до багатомільйонних хабарів. Представники Верховної Ради і Кабінету міністрів в КС Ярослав Мендусь і Василь Німченко нахабно відмовляються відповісти на запитання судді Івана Кампо, бо він є кандидатурою Президента. Парламент відмовляється припинити свої засідання, хоч він уже

(Закінчення на стор. 3)



19 квітня на Чорнобильській АЕС відбувся семінар журналістів з питання здійснення міжнародних проектів на ЧАЕС за програмою зміцнення найбільш критичних конструкцій об'єкту „Укриття“. Стабілізація конструкцій закінчена. На фото: біля оновленого „саркофагу“ на Чорнобильській АЕС в Прип'яті.

Фото: УНІАН

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

„Самооборона“, „НУ“ і Правиця йтимуть одним бльоком

КИЇВ. — „Наша Україна“, об'єднання партій „Рух-Українська правиця“ та „Народна самооборона“ Юрія Луценка ітимуть на вибори єдиним бльоком. Таке рішення „Наша Україна“ ухвалила 20 квітня в обмін на згоду депутатів, які входять до „Народної самооборони“ та Правиці, написати заяви про вихід з фракції „Наша Україна“. Опозиція вважає, що складання понад 150 депутатами своїх мандатів призведе до остаточної втрати легітимості Верховної Ради. На думку оглядачів, разом ці політичні сили наберуть більше голосів, ніж поодинокі, і створять достойну конкуренцію і для Партії Регіонів, і для Блоку Юлії Тимошенко (БЮТ). Опозиційні два крила запевняють, що на виборах всіляко сприятимуть один одному у тому, аби перемогти партії, що представлятимуть на виборах нинішню коаліцію. Знавці припускають, що головна битва за голоси буде між союзниками – „Нашою Україною“, яку в разі створення єдиного блоку може очолити Ю. Луценко, і БЮТ. Від кількості набраних голосів залежатиме їхня впливовість у можливій демократичній коаліції. (ББС)

А. Яценюк поїде оновлювати діалог між Україною і США

КИЇВ. — 30 квітня-1 травня відбудеться візита міністра закордонних справ України Арсенія Яценюка до США. А. Яценюк зазначив, що ця візита „привнесе оновлення політичного діалогу між Україною і США“. Під час візиту глава МЗС має намір презентувати „дорожню карту“ подальшого розвитку двосторонніх взаємин, яка включатиме як політичну, так і економічну напрямку. А. Яценюк також зазначив, що після свого призначення на посаду міністра закордонних справ він спланував свої закордонні візити таким чином, щоб спершу відвідати Брюссель, потім Москву і після цього – США. (УНІАН)

Російське розуміння угод

СИМФЕРОПІЛЬ. — У Балаклаві (Крим) активісти „Студентського братства“ виявили російський військовий об'єкт. Як зазначив 23 квітня провідник молодіжної організації Олег Яценко, наявність там російського об'єкту суперечить російсько-українській угоді про базування Чорноморської фльоти Росії в Україні. Військові споруди і три причали у Балаклавській бухті згідно з міжурядовою угодою мали бути передані українській стороні, однак, досі незаконно використовуються Чорноморською фльотою Росії. Того ж дня активісти „Студентського братства“ встановили на воротах цієї частини таблички „Українська територія“ і „Обережно: окупація!“, поруч розбили наметове містечко. Як повідомив О. Яценко, попри погрози з боку російських військових, студенти мають намір і далі продовжувати свою акцію, щоб привернути увагу української влади та громадськості до порушень з боку російської сторони. Представники Чорноморської фльоти Росії ніяк не коментують дії „Студентського братства“. (Радіо „Свобода“)

Президент хоче проведення Всенародного референдуму

КИЇВ. — Після зустрічі з прем'єр-міністром Віктором Януковичем, Президент України Віктор Ющенко заявив 20 квітня про необхідність проведення Всенародного референдуму щодо нової редакції Конституції України. При цьому Президент наголосив, що суспільство має бути учасником врегулювання існуючої кризи і винести свої висновки з поведінки влади, з помилок, яких вона припустилась. (Інститут Міжнародної Інформації)

Віце-прем'єр просив гроші для Партії Регіонів

КИЇВ. — Віце-прем'єр уряду Віктора Януковича Володимир Рибак 24 квітня підтвердив факт письмового звернення до керівників підприємств з проханням надати Партії Регіонів безвідплатну грошову допомогу. Приводом до розмови з віце-прем'єром В. Рибаком стала копія листа, надіслана державним чиновником керівникові одного з великих південно-східних підприємств: „Прошу вас вирішити питання про надання безповоротної грошової допомоги політичній Партії Регіонів для здійснення статутної діяльності“. Такий головний зміст, а поруч – розрахунковий рахунок партії у Київській філії Першого українського міжнародного банку з донецьким корінням. Підтвердивши факт звернення до керівників підприємств, В. Рибак не побачив у тих діях ознак зловживання службовим становищем, тобто корупції, оскільки підписував листи не як віце-прем'єр, а як голова Політради партії. Це звернення не означає, що партія почала готуватися до виборів, оскільки спонзорські гроші на партію, до якої входить ціла низка найзаможніших українців, він особисто збирає вже 10 років і так само, як інші керівники Партії Регіонів, вважає ту практику нормальною. Натомість, опозиція називає той факт правопорушенням, яким мала би зацікавитися Генеральна прокуратура – хоча б тому, що у листах з проханням фінансово підтримати партію, підписаних віце-прем'єром, можуть, на думку опозиціонерів, виявитися ознаки корупції. (ББС)

Політики й інтелектуали підтримують В. Ющенка

БЕРЛІН. — Дванадцять впливових європейських політиків та інтелектуалів 18 квітня висловили підтримку Президентові України Вікторowi Ющенкові в теперішній складній політичній ситуації. У відкритому листі, який ексклюзивно оприлюднила берлінська газета „Die Welt“, зазначається, що „Президент В. Ющенко діяв відповідально, коли після того, як парламентські вибори минулого року привели до патової ситуації, висловив готовність ділити владу з Віктором Януковичем. На жаль, В. Янукович використав посаду прем'єра для того, щоб займатися поширенням своєї влади й у такий спосіб порушив чутливу політичну рівновагу в українському суспільстві“. Крім цього, у відкритому листі гостро критикується полі-

тика Євросоюзу щодо України: „Ми маємо визнати, що ЄС зробив недостатньо для того, щоб запобігти виникненню теперішньої кризи. (...) Замість того, щоб зробити відкритий політичний крок, сприйняти дух Помаранчевої революції і підтримати нове керівництво країни в конституційному процесі та розбудові громадського суспільства, ЄС займався Києвом лише на технократичному рівні. Нині для Європи настав час активно й послідовно втрутитися в ситуацію“. Відкритий лист підписали: Вацлав Гавел, Вітаутас Ландсбергіс, Броніслав Геремек, Отто Граф Ламбсдорф, Андре Глуксман, Едвард МакМілан Скот, Яцек Сару-Вольський, Ержі Буцек, Лорд Кінок, Маріель де Сарне, Март Лаар, Пет Кокс. („Німецька хвиля“)

Голова ПАРЕ закликав спростити візовий режим

СТРАСБУРГ, Франція. — Голова Парламентської асамблеї ради Європи (ПАРЕ) Рене ван дер Лінден 18 квітня закликав Європейський союз (ЄС) спростити візовий режим з Україною. За його словами, єдність в Європі має підтримуватися й за допомогою контактів між людьми. На думку голови ПАРЕ, потрібно заохочувати мешканців різних країн брати участь у програмах обміну студентів, експертів та інших категорій. „Мій особистий досвід свідчить, що головною перешкодою для таких обмінів є візова політика Європейського союзу“, – сказав Р. Ван дер Лінден. Тому голова ПАРЕ, ставлячись з повагою до візових процедур, закликав ЄС їх спростити. За словами Р. Ван дер Ліндена, ці правила мають інтерпретуватися на користь громадян, а не навпаки, а також мають заохочувати людей подорожувати. („Німецька хвиля“)

В Одесі відкрився найбільший в Україні кінотеатр

ОДЕСА. — Прем'єрою фільму „Неваляшка“ російського режисера Романа Качанова відкрився найбільший в Україні кінотеатр „Cinema-City“. Площа кінотеатру становить 3,400 кв. м., це семизальний мультиплекс, здатний одночасно вміщувати до 1,350 глядачів. Всі залі забезпечено новітнім кінопроекційним устаткуванням і охолодженням, біля кінотеатру обладнано стоянку для авт на 500 місць. Плянується щодня показувати щонайменше 15 фільмів і влаштовувати до 50 сеансів. Власником першого в Україні семизального кінотеатру є київське відділення російської компанії „Джеміні-фільм“. (УНІАН)

Україна може відмовитися від імпорту м'яса

КИЇВ. — Україна може відмовитися від імпорту м'яса через один-два роки в зв'язку з насиченням внутрішнього ринку власною м'ясною продукцією, повідомив віце-прем'єр-міністр Віктор Слаута. „Ще рік можливо, два максимум... ще будемо завозити м'ясо“, – сказав він. При цьому В. Слаута підкреслив, що жодних заборонних заходів для ввозу м'яса в Україну уряд не буде і не вправі здійснювати. Зараз в

Україні починає здійснюватися будівництво нових свинокомплексів, тваринницьких господарств, інвесторами в яких виступають підприємці, а держава має намір підтримувати такі проекти. Він зауважив, що ще чотири роки тому дефіцит м'яса в Україні складав 500 тис. тонн, а в даний час дефіцит м'яса на внутрішньому ринку близько 150 тис. тонн. В. Слаута підкреслив, що уряд не має наміру забороняти або обмежувати структурований імпорт якісного м'яса в Україну, але нагадав при цьому, що Кабінет міністрів з 18 квітня ввів тимчасову, до вересня, заборону на ввіз в Україну м'яса і м'ясопродуктів за давальницькими схемами, за якими в Україну постачається неякісна м'ясна сировина і за дуже низькими цінами. („Кореспондент“)

Схід України відмовляється брати участь у виборах

КИЇВ. — На сході України 337 місцевих рад 19 квітня вирішили не готуватися до позачергових парламентських виборів доти, доки не буде рішення Конституційного суду. В переважній більшості рішень сесій міських і районних рад наголошується, що позачергові вибори народних депутатів України можливо провести тільки після внесення необхідних змін до законодавства про вибори і ухвалення Конституційним судом України рішення про конституційність Указу Президента України пропозачергові вибори. „Досі не отримано жодного рішення Центральної виборчої комісії, направлено на забезпечення проведення позачергових виборів народних депутатів України; не ухвалено рішення щодо формування окружних виборчих комісій, хоча терміни цієї праці вже пройшли; досі не забезпечено фінансування виборів; не вирішені питання, пов'язані з подачею і виготовленням списків виборців на виборчих дільницях“, – аргументували свої рішення місцеві ради. („День“)

День української економіки на Гановерському ярмарку

ГАНОВЕР, Німеччина. — На міжнародному промисловому ярмарку в Гановері 18 квітня відбувся День української економіки. Високі українські посадовці до Гановеру не приїхали. Міністер економіки Анатолій Кінах і голова кількох обласних держадміністрацій надіслали заступників. Виступаючи на підприємницькому-форумі, що зібрав понад 100 учасників, усі вони унікалі заяв про політичну кризу і розповідати про високі темпи зростання економіки та інвестиційну привабливість України. У відповідь представники німецького підприємництва назвали Україну дуже перспективним ринком. Представники українського уряду та підприємництва переконували, що політична криза не впливає на економіку. Німецькі підприємці, особливо ті, які вже працюють в Україні, загалом з цим погоджувалися, але зауважували, що прагнуть більшої стабільності. Деякі з них зачекають з великими інвестиційними проектами в Україні до розв'язання кризи. („Німецька хвиля“)



Прибічники коаліції та опозиції під час братання біля Конституційного суду України в Києві у вівторок, 24 квітня. Фото: УНІАН

Конституційний...

(Закінчення зі стор. 1)

подвійно неконституційний – як розпущений Указом В. Ющенка і як позбавлений кворуму виходом з нього 165 депутатів від „Нашої України“ і блоку Юлії Тимошенко.

В цих умовах вести щоденні переговори з В. Януковичем – це якась понадлюдська толерантність Президента. Або щось інше... Уважний до української ситуації московський аналітик Станіслав Белковський вважає, що В. Ющенко дуже хочеться, аби КС визнав його Указ про розпуск ВР неконституційним, тому що дивний президентській душі чомусь ближчий В. Янукович, ніж Ю. Тимошенко. Чільні „регіонали“ вміло посилюють це враження відповідними заявами: так, так, Президент от-от скаже свій Указ. Ганна Герман, наприклад, взагалі готова визнати В. Ющенка неперевершеним політиком – за певної умови: „Він, як сильний політик – а Президент довів, що є сильним політиком – визнає свої помилки. І нам в цій ситуації треба допомогти йому зберегти обличчя“. Словом, просто таки мистецьки створюється атмосфера політичної приреченості В. Ющенка, а заодно – виняткової великодушності В. Януковича, який, як рідний тато, чекає від „блудного сина“ щирого каяття. В інтерв'ю для варшавського „Дзенніка“ прем'єр пускає крокодилачу слюзу: „Віктор Ющенко помилився, але це вина його радників. Якщо він визнає свою помилку, ми не вимагатимемо його покарання“. Бачите – які добрі? Хоч би не передумали й не покарали Президента, адже ж він, з погляду донецьких оліхархів, заслуговує на покарання – за те, що приніс в Україну демократію, зокрема свободу слова, яка дає можливість говорити, хто є хто в Україні, хто є хто в парламентській коаліції і взагалі у великій українській політиці.

Завдячуючи тій самій демократії, з боку опозиції також тривають спроби допомогти Президентові витримати цей шалений натиск. Провід „Нашої України“ ініціює скликання Форуму демократичних сил всієї України з єдиною метою – підтримати Президента В. Ющенка як гаранта Конституції, тобто єдиного захисника підставового права народу обирати владу, котра буде служити йому, а не собі. „Наша ціль – консолідування політичних партій і громадських організацій в ім'я захисту конституційного права українського народу на вільні і демократичні вибори“, – так коментує цю ініціативу провідник „Нашої України“ Вячеслав Кириленко.

І це ще не все. Те, що депутати двох фракцій склали свої законодавчі повноваження, може послужити

додатковою підставою для розпуску ВР – якщо чинних депутатів залишиться менше, ніж 300 осіб.

Незаперечним фактом є, що КС не має довіри з боку майже всього суспільства, і саме це є тлом, на якому гострий конфлікт між владою і опозицією виглядає все ж другоряднішим, аніж протистояння двох Україн – всенародної і олігархічної. Сп'янілі безконтрольною владою „регіонали“ можуть привести країну до дуже болючого конфлікту. Відвернути його намагаються 20 визначних авторів, підписаних під закликом до супротивних політичних сил почути одну одну – заради миру і спокою в Україні. Серед них – В'ячеслав Брюховецький, Іван Дзюба, Микола Жулинський, Левко Лук'яненко, Мирослав Маринович, Дмитро Павличко, Ніна Матвієнко, Мирослав Попович та інші авторитетні особистості країни. Основою подолання кризи вони вважають створення Конституційної комісії, котра мусить повернутися до фатально хибної політреформи, дуже далекоглядно запроваджені Леонідом Кучмою і його лукавим медведчуківсько-компрадорським оточенням. Все ж, закликаючи до замирення, автори заяви не бачать кращого виходу з цієї політичної кризи, як позачергові вибори до ВР.

Проте ледве чи вони відбудуться 27 травня. Просякла корупцією правоохоронна система ревно охороняє себе від них. Вранці в середу, 25 квітня, міністер юстиції Олександр Лавринович повідомив, що Вищий адміністративний суд заборонив проводити позачергові парламентські вибори. Фальшивий міністер в цей спосіб хотів послати сигнал для КС, де якраз того дня судді закінчили слухання обидвох сторін конфлікту – президентської і парламентсько-урядової. А Вищий суд буквально через годину спростував заяву О. Лавриновича. Ай-яй-яй, пане міністре!

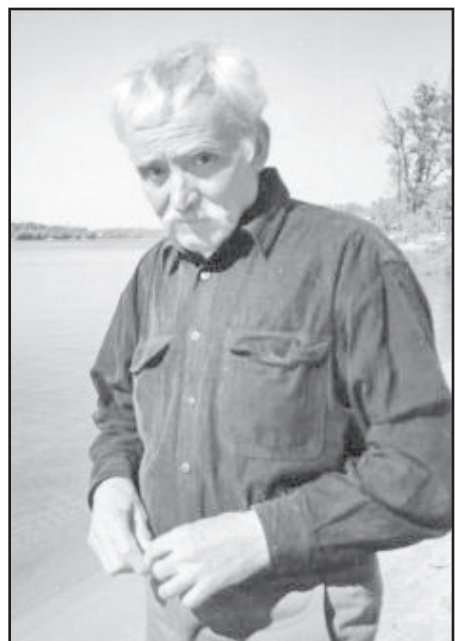
На думку більшості експертів, аргументація Президента – набагато сильніша і переконливіша, хоч вона лежить не в юридичній, а в політичній площині. Що В. Ющенко викazuje сильну волю і послідовність, видно вже по тому, як затремтіли коліна в Олександра Мороза: знаючи, що перебуває за крок до своєї політичної смерті, він раптом став обіцяти, що парламент скасує всі свої проти-президентські постанови, якщо В. Ющенко анулює Указ про розпуск ВР. А відомий своїми антиукраїнськими поглядами віце-прем'єр-міністер Дмитро Табачник загаласував, нібито Президент „перебуває під впливом політичних радикалів“, тому не погоджується на компроміс з парламентською коаліцією. Це і є доброю новиною: де діють табачники, там просто мусять знайтися радикали.

Помер правозахисник Опанас Заливаха

КИЇВ. – 24 квітня в Україні помер відомий правозахисник, шістдесятник, мистець Опанас Заливаха.

Народився він на Харківщині 26 листопада 1925 року. У 1933 році сім'ї вдалося виїхати з голодної України на Далекий Схід. О. Заливаха вчився в художніх училищах, 1946 року вступив у Ленінградський державний інститут живопису, скульптури, архітектури ім. Рєпіна, але був виключений, коли не пішов на зустріч з кандидатом у депутати від „непорухного блоку комуністів і безпартійних“. Працював у Калінінграді, в Тюмені. У 1957 році О. Заливаха побував в Косові і захотів стати українцем. У грудні 1961 року перебирається в Івано-Франківськ, часто буває в Клубі творчої молоді в Києві, знайомиться з шістдесятниками Іваном Світличним, Іваном Дзюбою, Євгеном Сверстюком. У 1964 році до ювілею Тараса Шевченка О. Заливаха разом з Аллою Горською, Людмилою Семикіною, Галиною Зубченко, Галиною Севрук створив вітраж у Київському університеті, але ще до прийняття його комісією вночі проти 9 березня вітраж був знищений за розпорядженням партійних органів як „націоналістичний“. 27 серпня 1965 року О. Заливаха був заарештований і в березні 1966 засуджений на п'ять років таборів суворого режиму за „антирадянську агітацію і пропаганду“ – за читання і зберігання самвидаву. Карався в Мордовії, де малювати йому забороняли. Тоді О. Заливаха взявся за малу графіку – ескібри, листівки. Усі його твори вилучалися і знищувалися. Так пропало понад 200 творів художника.

Після звільнення О. Заливаха працював креслярем на підприємстві побутового обслуговування.



Св. п. Опанас Заливаха

Разом з Софією Карафой-Корбут створив низку проєктів у видавництвах „Веселка“ та „Каменярь“. У 1987 році О. Заливаха став одним з ініціаторів створення Української асоціації незалежної творчої інтелігенції, оформляв обкладинку журналу „Український вісник“.

Після багаторічних заборон було влаштовано персональні виставки О. Заливахи в Івано-Франківську, Львові, Києві, згодом – у Торонто, Лондоні, Нью-Йорку. О. Заливаха – лауреат премії ім. Василя Стуса 1989 року та Національної премії ім. Тараса Шевченка 1995 року.

Талановитий, самобутній художник, людина високих чеснот, О. Заливаха був загальноновизнаним видатним представником української культури.

Похорон відбувся 26 квітня, в Івано-Франківську.

Василь Овсієнко

В Україні захистили від „піратів“ американського виробника кормів

КИЇВ. – Антимонопольний комітет України 24 квітня покарав товариство з обмеженою відповідальністю „КСК БОНО“ (Чеська Республіка) і таке ж товариство „БОНО-Україна“ (Київ) на 1.7 тис. грн. та 85 тис. грн. відповідно за недобросовісну конкуренцію на ринку кормів для тварин. Цим захищено ділову репутацію всесвітньо відомої корпорації „МАРС Інкорпорейтед“ (США).

Як встановив комітет, чеське підприємство виготовляє на замовлення українського підприємства корми для котів і собак в упаковках, фонові кольори яких є імітацією кольорів упакувань кормів „Whiskas“ та „Pedigree“ виробництва корпорації „МАРС“, які мають правовий захист як об'єкти промислової власності.

Така поведінка чеського виробника і українського замовника характеризується як „паразитуюча конкуренція“. Адже ці підприємства, імітуючи упакування без витрачання грошей на рекламу та не

докладаючи маркетингових зусиль, намагалися недобросовісно завоювати позиції на ринку.

Комітет зобов'язав порушників припинити виробництво й продаж кормів в таких упаковках і знищити залишки упаковок та етикеток.

Коментуючи прийняте рішення, голова комітету Олексій Костусев наголосив: „Захищаючи репутацію всесвітньо відомого виробника, нам довелося провести запутане та складне розслідування, яке вийшло далеко за межі нашої держави. Його успішному завершенню сприяв досвід закордонних конкурентних відомств, який Антимонопольний комітет узяв на озброєння у боротьбі з недобросовісною конкуренцією. Тож, переконаний, дана справа стане гарною лекцією для тих, хто, намагається отримати вигоду, експлуатуючи ринкові досягнення успішних підприємств“.

Прес-служба
Антимонопольного
комітету України

Читайте „Свободу“
на сторінці Інтернету:
www.svoboda-news.com

АМЕРИКА І СВІТ

Помер перший Президент Російської Федерації

МОСКВА. — 23 квітня на 77-му році обірвалося життя колишнього Президента Російської Федерації Бориса Єльцина. За повідомленням кремлівських лікарів, причиною смерти став раптовий серцевий напад. Президент Джордж Буш з дружиною Лорою висловили свої глибокі співчуття родині Б. Єльцина та російському народові, назвавши першого Президента Росії історичною постаттю, яка послужила своїй країні у часи великих змін. У своєму офіційному листі Президент Дж. Буш зазначив, що Б. Єльцин допоміг закласти основи свободи в Росії після розпаду Радянського Союзу та сприяв розвиткові тісних взаємин між США та Росією. Б. Єльцин народився 1931 року в селянській сім'ї у селі Бутка, Свердловської області. Після вступу в Комуністичну партію його кар'єра стрімко пішла вгору. У 1987 році він публічно критикував свого колишнього наставника – Михайла Горбачова. ЦК КПСС засудив тоді цей виступ, але за кілька років Б. Єльцин став першим Президентом Росії, обраним на всенародних виборах. У серпні 1991 року, під час путчу, він очолив супротив так званому ГКЧП, після цих подій ССРСР остаточно припинив своє існування як держава. У 1993 році Б. Єльцин припинив повноваження Російської Думи і призначив нові вибори. Це призвело до різкого загострення політичної ситуації в країні. Наказ застосовувати танки віддав саме Б. Єльцин, рік по тому він розпочав першу війну в Чечні. Б. Єльцин переміг на виборах 1996 року. Але вже тоді він страждав від недуги серця і пережив багато операцій. Здоров'я президента погіршувалося, і 31 грудня 1999 року Б. Єльцин передав владу в Кремлі теперішньому Президентові Російської Федерації Володимирові Путінові. Б. Єльцина поховали на Новодівичому цвинтарі 25 квітня. Цей день оголошено в Росії днем жалоби. („Голос Америки“, УНІАН)

Конгрес США вимагатиме виведення війська з Іраку

ВАШІНГТОН. — У Сенаті й Палаті Представників США незабаром відбудеться голосування за проект бюджету, який пов'яже виділення коштів на військові потреби з виведенням військ з Іраку. Про це домовилися 23 квітня представники обох палат Конгресу. Проект закону передбачає, що виведення американських вояків з Іраку має розпочатися цього року і завершитися в квітні наступного. Демократи звинувачують Президента Джорджа Буша в перекручуванні реально-го становища в Іраку. Останні оптимістичні заяви Президента суперечать повідомленням про збільшення числа жертв та конфлікти всередині Іраку, сказав провідник демократів у Сенаті Генрі Рейд. Дж. Буш раніше заявив, що накладе вето на проект закону, якщо його не буде змінено. Однак, Президент Дж. Буш 24 квітня знову пообіцяв накласти вето на будь-який законопроект щодо витрат на війну в Іраку та Афганістані, якщо він міститиме

в собі конкретні терміни виведення американських військ. Дж. Буш висловив розчарування тим, що демократичне керівництво в Конгресі віддало перевагу тому, аби такі домогтися встановлення конкретної дати виведення вояків. На його думку, такий крок буде рівносильним надяганню наручників на американських генералів. Крім того, збільшиться ймовірність, що одного разу американські війська необхідно буде знову повернути до Іраку. Напередодні демократичні провідники у Палаті Представників та Сенаті неофіційно домовилися щодо компромісного законопроекту. Згідно з ним, Президент Дж. Буш повинен буде почати виведення військ з Іраку до першого жовтня цього року і до березня наступного буде змушений вивести більше половини вояків. Щоправда, такий законопроект ще мають узгодити обидві палати Конгресу. Тим часом в Іраку у висліді нападу на контроль-но-пропускний пункт загинули дев'ять американських вояків. Ще близько 20 поранено. Того ж дня терорист-самогубця спрямував авто з вибухівкою в американський КПП неподалік Багдаду. (Радіо „Свобода“, „Голос Америки“)

92-гі роковини вірменської трагедії

ЄРЕВАН, Вірменія. — 24 квітня вірмени в усьому світі вшановують День пам'яті геноциду. Саме геноцидом вважають вони події часів кінця Першої світової війни в тодішній турецькій державі, Оттоманській імперії, коли там загинули, за різними підрахунками, від 600 тисяч до 1,5 млн., вірмен. Крім Вірменії, ще понад 20 інших країн вважають, що це був геноцид – свідома кампанія винищення вірмен. Туреччина ж категорично відкидає такі звинувачення. Вірменська громада Львова вшанувала пам'ять жертв геноциду вірмен 1915 року в Османській імперії. Українські вірмени запалили свічки біля Богородиці у центрі міста і провели Молебень у Вірменському соборі. Представники вірменської громади тримали плякати з гаслами „Ми закликаємо турецький народ покаятись“, „Масове знищення християн в Османській імперії чекає сьогодні Нюрнберга“. Віце-президент Союзу вірменів в Україні Микола Кочарян каже, що вірмени вдячні українцям за розуміння трагічної сторінки в історії його народу, адже самі пережили Голодомор: „Нам треба разом покінчити з таким явищем, як братовбивство. Це ганебне явище“. (Радіо „Свобода“)

Н. Саркозі та С. Руаяль – кандидати у президенти Франції

ПАРИЖ. — Наступним президентом Франції буде або правохристиян Ніколя Саркозі, або соціалістка Сеголен Руаяль. Ці два кандидати дістали найбільшу кількість голосів виборців у першому колі голосування в неділю, 22 квітня, і змагатимуться за перемогу за два тижні. Н. Саркозі здобув 30 відс., а С. Руаяль – 25 відс., голосів виборців, і вперше в історії країни понад 80 відс. громадян Франції взяли участь у голосуванні. Це засвідчує, що більшість французів

вважають, що політичний вибір цього разу може внести кардинальні зміни у їх життя. Обидва кандидати зробили чимало, аби довести, що Франція постала перед двома чіткими стратегіями розвитку. Наступні два тижні будуть дещо менш гострими у змаганнях соціалістичної та правохристиянської ідеологій, оскільки обидва кандидати змагатимуться за виборців центристського кандидата Франсуа Байру, який закінчив третім, випередивши праворадикала Жака Ле Пена. Проте якщо С. Руаяль зуміє перетворити другу туру у референдум, де виборці вибиратимуть особистість і конкретні політичні проекти, то у Франції ще залишатимуться можливості побачити першу жінку-президентом. (ББС)

Чільні росіяни не їдуть на підприємницький форум

МОСКВА. — Чільні російські урядовці і керівники енергетичних велетів „Газпром“ і „Роснефть“ відмовилися 23 квітня від участі у важливій інвестиційній конференції в Лондоні. Російський економічний форум, який цього року відзначає своє десятиріччя, вважають найбільшим таким заходом за межами Росії. Форум, у якому беруть участь майже 2 тис. представників світу підприємництва та політики, є вкрай необхідною можливістю привернути чужоземні інвестиції. Але в останні хвилини ключові російські гості оголосили, що не приїдуть. Серед них – всі урядовці і голови енергетичних компаній „Газпром“ і „Роснефть“, які перебувають під контролею держави. Кремль спростовує припущення, що їм було заборонено їхати на лондонський форум, однак організатори і частина російських підприємців кажуть, що вказівка бойкотувати захід надійшла від найвищого державного керівництва. Стосунки між Росією і Британією тепер особливо прохолодні, частково через відмову Лондону видати російського вигнанця Бориса Березовського, який нещодавно відкрито закликав до повалення президента Володимира Путіна і його уряду. (ББС)

Р. Гейтс зустрівся з прем'єром Іраку

БАГДАД, Ірак. — Секретар Департаменту оборони США Роберт Гейтс 20 квітня заявив, що американські зобов'язання перед Іраком є довготерміновими, але їх воєнна підтримка не може бути довічною. Так він висловився у Багдаді після зустрічі з прем'єр-міністром Іраку Нурі Аль-Малікі, з яким обговорював ситуацію щодо безпеки у тій країні. Р. Гейтс сказав, що переконував Н. Малікі помирити сунітів та шиїтів. Просування в цьому питанні буде важливим пунктом під час оцінки американцями того, наскільки успішними були останні акції зі встановлення безпеки у Багдаді. 23 квітня посол США в Іраку наголосив, що мета стіни у Багдаді – захистити сунітів. Раен Крокер підкреслив, що американська армія поважатиме бажання влади країни щодо спорудження стіни між сунітськими та шиїтськими кварталами іракської столиці. Він, однак, не обіцяв, що будівництво

припинять. Посол США, що вступив на цю посаду у березні, попередив, що кілька наступних місяців будуть критичними. 22 квітня прем'єр-міністр Іраку заявив, що наказав заморозити проект, який викликав критику провідників сунітської спільноти. („Голос Америки“, Радіо „Свобода“)

Продовжено термін служби американським воякам

ВАШІНГТОН. — Термін служби американських військових в Іраку та Афганістані продовжили з 12 до 15 місяців, оголосив 12 квітня секретар Департаменту оборони США Роберт Гейтс і пояснив, що це рішення спрямоване на посилення американської військової присутності в Іраку та Афганістані. (Радіо „Свобода“)

„Wall Street Journal“ отримав дві Пуліцерівські нагороди

НЮ-ЙОРК. — Американське видання відзначили за діяльність у громадській сфері та міжнародну репортерську діяльність. Це єдина газета, що отримала дві найвищих нагород у галузі журналістики. Серед інших відзначено видання „Los Angeles Times“, „The New York Daily News“ та агенцію „Associated Press“. Нагороду в розмірі 10 тис. дол., названу на честь журналіста і видавця Джозефа Пуліцера, вручають у 21 категорії. (Радіо „Свобода“)

Конференція з проблем іракських біженців

ЖЕНЕВА. — У представництві ООН в Женеві розпочалася 17 квітня дводенна міжнародна конференція, присвячена проблемі біженців з Іраку. У ній взяли участь представники 60 країн та низки організацій. За статистикою, 50 тис. людей щомісяця залишають Ірак через все більше насильство. Аби допомогти іракським біженцям, потрібно, за оцінками ООН, зібрати кількості тисяч доларів допомоги. („Німецька хвиля“)

Помер останній онук останнього кайзера

БЕРЛІН. — Принц Пруський Вільгельм-Карл з династії Гогенцолернів, онук останнього німецького кайзера Вільгельма II, помер 11 квітня у містечку Гольцмінден, у віці 85 років. Принц Вільгельм-Карл народився у Потсдамі 1922 року. Протягом майже 50 років він був головою протестантської благодійної організації „Herrenmeister“, Ордену шпиталю св. Івана Єрусалимського. Його дід, німецький кайзер Вільгельм II, сприяв розв'язанню Першої світової війни. В січні 1918 р. він наполягав на укладанні мирної угоди з Україною. Того ж року Німеччина разом з іншими державами Четверного союзу визнала Українську Народну Республіку (УНР) незалежною державою. Відтак між УНР і Німеччиною та її союзниками Австро-Угорщиною, Туреччиною і Болгарією, було укладено договір, відомий як „Берестейський мир“. („Німецька хвиля“)

КОЛОНКА КОМЕНТАТОРА

Проблеми та перспективи партій демократичного спрямування

Зенон Завада,
Київське пресове бюро

КИЇВ. – Партія Народний Рух України (НРУ), представляючи європейські національні демократичні ідеали ліберальної демократії, вільної ринкової економіки та культурний консерватизм, була другою найпопулярнішою партією під час парламентських виборів у 1994 та 1998 роках.

Незважаючи на те, що ці ідеали все ще популярні серед українців, національні демократи відтоді втратили значну частину впливу на уряд.

Українська народна партія (УНП), очолювана Юрієм Костенком, не змогла подолати тривідсотковий бар'єр на парламентських виборах у 2006 р., тоді як горстка депутатів НРУ та Християнсько-Демократичного Об'єднання потрапили у Верховну Раду тільки тому, що приєдналися до Бльоку „Наша Україна“.

„Сучасний склад Верховної Ради найгірший від 1990 року, – каже Степан Хмара, народний депутат кожного парламентського скликання, окрім теперішнього, що є результатом поразки УНП. – Цей склад жакливо антиукраїнський. Там трапляються угруповання українських націоналістів, але не проукраїнські структури. Домінуючі фракції – це все клани олігархів“.

Визначаючи свою поразку в об'єднанні навколо себе перспективного електорату, національні демократи переживають кризу: одні звинувачують продажну виборчу систему, інші звинувачують самі себе.

Перша спроба протистояти кризі відбулася 20 грудня 2006 року, коли Ю. Костенко та голова НРУ Борис Тарасюк потисли одне одному руки і підписали декларацію, яка оновила організаційне об'єднання двох партій і закликала до об'єднання всі національні демократичні сили.

Згідно з декларацією, утворилася Рада НРУ-УНП, яка включає по 12 членів з кожної партії. Партії також погодилися співпрацювати під час політичних демонстрацій, щомісячних зборів керівництва та в уповноваженому урядовому складі. Декларація закликає усі національні демократичні партії співпрацювати для того, щоб захистити свої політичні програми, підтримати діяльність одна одної, об'єднатися для виборів і зформувати активний міжпартійний комітет.

„Ми чекали на цю подію дуже довго, може надто довго“, – каже Б. Тарасюк, і з ним погоджується багато українських політичних спостерігачів, які вказують на поділ національних демократів як на одну їхню ключову проблему.

Декларація возз'єднує дві партії, які зародилися на базі Народного Руху України, який був рушійною силою української незалежності від Радянського Союзу.

Ці партії були розділені конфліктом – щодо того, хто мав стати спадкоємцем В'ячеслава Чорновола.

Уточнення підпису
В ч. 16 „Свободи“ підпис на ст. 3 слід читати: „Провідник партії „Наша Україна“ В'ячеслав Кириленко (ліворуч)... (далі за текстом)“.

Легендарний провідник Руху призначив на кандидата у президенти від партії на виборах 1999 року Генадія Удовенка, досвідченого дипломата ще з радянських часів, який не представляв загрози В. Чорноволові.

Слідом за передчасною смертю В. Чорновола одна фракція обрала Г. Удовенка головою партії (у березні 1999 року) і зберегла за собою назву партії завдяки правлячому міністрові юстиції.

Опозиційна фракція під головуванням Ю. Костенка відділилася і створила УНП. Цей розкол позначив початок поступового занепаду українського національно-демократичного руху. П. Костенко отримав лише 2 відс. голосів на наступних президентських виборах у 1999 році, Г. Удовенко отримав один відсоток.

„Чорновіл звів Рух в землю, забезпечуючи собі гарантовано позицію, покладаючись на близьких безвольних соратників“, – сказав Іван Лозовий, президент Інституту державности і політики у Києві, який фінансується з коштів українського підприємництва. Відтоді, за словами І. Лозового, національні демократичні партії виродилися в ізольоване політичне кліше.

Трагічний недолік В. Чорновола, збереження посади керівника за рахунок самої партії – є чимось звичайним серед більшості сучасних національних демократичних лідерів. „Вони утворюють невеликі угруповання старих давніх знайомих, які незацікавлені або не показують ніякого бажання вийти поза межі свого вузького світогляду і побудувати впливовішу організацію, тому, що це могло б кидати виклик їм самим“, – вважає І. Лозовий, член УНП протягом п'яти років від часу її створення. На його думку, провідники повинні звинувачувати самі себе за свою неспроможність пробитися і організувати національно демократичний електорат, який би сягав аж 60 відс. від усього населення, яке голосує. Він каже, що бачив, як голови Руху і УНП в результаті свого поганого керування пропускали кризь пальці цінні можливості отримання коштів.

„В середині 1990 року група дуже серйозних бізнесменів зробила пропозицію Чорноволові щодо фінансування тіньового уряду, – каже І. Лозовий. – Все, що мав зробити В. Чорновіл – це зібрати тіньовий уряд і дати йому змогу працювати. Але він ніколи не слідував за цією пропозицією, і можливість поступово була втрачена“.

За словами І. Лозового, насправді ніхто не зацікавлений в інвестуванні зусиль у розбудування локальної партійної організації на всенародному рівні у містечках чи селах, що могло б створити систему залучення і розвитку членів партії. „Партії повинні рости і виховувати місцевих лідерів, які б піднімали національний рівень, – говорить І. Лозовий, – однак, замість того тут панує напівхаос – на піважіотаж щодо наказів провідника, який керує партією так, ніби це його власне подв'їр'я“.

Керівники УНП стверджують, що українська виборча система утруд-

Акції „Вісла“ - 60 років.
А бiль наш не стихає...

Після Другої світової війни СССР віддав Польщі давні етнічні українські землі Лемківщини, Надсяння, Холмщини та Підляшшя, історичну батьківщину майже 800 тисяч українського населення. Почалася одна з найстрашніших трагедій нашого народу, відома як Акція „Вісла“. 9 вересня 1944 р. між комуністичними урядами УСССР і Польщею було підписано угоду про нібито добровільне переселення. Фактично то було грубе насилля з боку військових частин Польщі і московсько-советської імперії. В результаті з земель Закерзоння протягом 1944-1946 років було переселено в СССР 482 тис. осіб українського походження. Насильницькому переселенню активно протидіяля УПА, тому польська сторона застосувала проти українців на тих теренах ще страшніший терор. Десятки українських сіл були залиті невинною кров'ю, брутально винищувалися українські культурні цінності. Лише протягом одного 1944 року тільки в одному Грубешівському повіті на Холмщині було спалено 52 села й замордовано 4 тис. селян.

Однак, повне виселення українського населення припадає на 1947 рік. 23 березня 1947 р. Політбюро ЦК ПРП затвердило постанову про утворення для підозрілих українців табір в Явожні, на території філії колишнього фашистського концентраційного табору Авшвіц (Освенцім). А п'ять днів пізніше, 28 березня 1947 р., в районі Балігроду і Тісни в бойовій сутичці з сотнею майора УПА С. Стебельського – „Хріна“ загинув заступник міністра оборони Польщі генерал Кароль Сверчевський – „Вальтер“. Ця подія прискорила заплановану раніше масову депортацію українців на північно-західні землі, які Польща отримала після 1945 року.

Польський уряд, точніше – ЦК ПОРП приймає рішення 28 квітня 1947 р. розпочати акцію під кодовою назвою „Вісла“, метою якої було депортувати всіх українців з Ряшівського, Люблінського і Краківського воєводств. Для практичного здійснення цього завдання було призначено 15 полків війська, тобто 20 тис. вояків, полк саперів, полк панцерних авт та одну летунську ескадру. А крім того, до цієї справ були залучені міліція, Служба безпеки і державна адміністрація. Акцією керував генерал С. Мосор, який отримав широкі повноваження щодо методів терору і застосування репресій проти українців. Ця брутальна депортація охопила охопила 150 тис. українців Закерзоння, які жили в повітах: Ліськ, Сянок, Горлиця, Ясло, Кросно, Новий Санч, Новий Тарг, Березів, Перемишль, Ярослав, Любачів, Томашів, Грубешів, Біла Підляська, Володава та ін. 3.8 тис. осіб було заарештовано і запротерено до концтабору в Явожно.

На початку червня 1947 р. в с. Вербиця я, тоді 15-річний юнак, бачив такі жахливі події, котрих не в силі описати. Поляки виказували садизм варварів, вбиваючи жінок, гвалтуючи дівчат, палячи церкви... Якщо польські вчені могли б піднятися до історичної правди, то були б змушені визнати, що польські вояки не лише в селі Вербиця зганьбили польський мундир і зневажили добре ім'я чесних поляків.

Прочитайте книгу „Закерзонські долі“ Анни Леськів-Кіт (Торонто, 2002 р.), де мої односельчани згадують: „Недобитків-селян вже мали гнати на залізничну станцію до Белзця, як Івась Трушик, 11-літній хлопчина, відбився в гуртуї людей від своєї матері. Боячись їхати на чужину без неї, він почав її всюди шукати і так зайшов біля криниці, котра була посередині села. Там польські військовики затримали хлопця, наказали йому роздягтися і коли він був уже голий, відрізали йому статевий орган, а після того наказали дитині втікати. Коли він тільки рушив з місця, вони стріляли йому в спину. Хлопець встиг тільки крикнути: „Мамо!“. Також я був свідком смерті 14-літнього Левка Тимчини (Морського): на моїх очах польські вояки дротами закатували Левка... То був український Катинь, і ми його переживаємо так, як переживають чесні поляки Катинь, домагаючись покарати винних. Тільки з мого рідного села було ув'язнено в Явожно 92 особи, дев'ять осіб там померло. Серед померлих був о. Юліан Криницький – парох нашого села. А його сина Олеса, ветеринарного лікаря, хоч він і не був у підпіллі, нібито за те, що вилікував партизанського коня, засудили на 15 років в найтяжчій тюрмі в Штумі.

Вклоняюся пам'яті й 16 воїнів УПА з села Вербиці, які потрапили у ворожий полон і 10 з них пішли на довгі роки в тюрму, а шестеро були розстріляні...

Сумні відзначення 60-річчя Акції „Вісла“ відбуватимуться в Перемишлі, з участю Президента України Віктора Ющенка та Президента Польщі Леха Качинського. Також і в інших місцевостях Польщі й Україні, в діаспорі. В Торонто під патронатом СКУ та КУК відбудеться Молебень в п'ятницю, 27 квітня, о год. 9:30 вечора, в церкві Успення Пресвятої Богородиці (3625 вул. Кавтра у Місісага) та в неділю 29 квітня, о год. 2-й по полудні в Українському Культурному Центрі (83-85 вул. Крісті) у Торонто.

ЦИТАТА ТИЖНЯ

„Чи згоден Президент призупинити Указ? Хочу твердо сказати, що згоден, якщо проти цієї дії буде сформульована на певний короткий відрізок часу пакет політичних компромісів. Коли я говорю про можливе призупинення указу, я маю на увазі перше цю дію в контексті політичних домовленостей, на час, який потрібний для того, щоб повернути сторону в конструктив, провести 10-12 законопроектів або змін до чинного законів, які стосуються опозиції, регламенту Верховної Ради, гарантії недопущення ревізії політичних результатів виборів через недопустимість індивідуального членства народного депутата в коаліції більшості. Цим ми хочемо сказати: суспільство повинно бути учасником врегулювання цієї кризи, і зробити свої уроки з поведінки влади, яка допустилася до тих кроків, які ми спостерігаємо останні декілька тижнів“.

Віктор Ющенко
20 квітня

(Закінчення на стор. 20)

ПАРЕ: і „нашим“, і „вашим“...

Як писав поет, „обличчям до обличчя – обличчя не побачиш“. Що це так, а не інакше, змушують думати форма і зміст слухань українського питання в Парляментській асамблеї ради Європи. Така ніби демократична, така уважна й чутлива до громадянських і людських прав та свобод – і така ж географічно близька до України! – Європа, як засвідчують ці слухання, не вповні розуміє, що й чому відбувається тепер в Києві, на владних українських верхах і на Майдані Незалежності. Мабуть, в ПАРЕ підійшли до справи найлегше: хто першим поскаржився, той і має більше рації. А першим був прем'єр Віктор Янукович, вдавшись до Європи з проханням допомоги в розв'язанні політичної кризи в Україні. Відтак, вже виступаючи на сесії ПАРЕ в Страсбурзі, В. Янукович, навчений американськими „іміджмейкерами“, одним пострілом убив купу зайців: по-перше, запевнив у своєму „прагненні до євроінтеграції“ і в тому, що в нього з Президентом Віктором Ющенком – „спільне бачення майбутнього, розбіжність лише у тактичних питаннях“; по-друге, тут же назвав Указ Президента про розпуск Верховної Ради „порушенням Конституції“ і, по-третє, виявив свою законнопопослушність, ствердивши, що обидві сторони конфлікту повинні підпорядкуватися рішенням Конституційного суду.

За незрозумілою логікою, на слуханнях дістав можливість виступити зі злісними нападами на Президента України член Партії Регіонів Віктор Тихонов, і навіть Олександрові Морозові надали коротке слово, проте до найдемократичнішої європейської трибуни не допустили жодного представника української політичної опозиції. Це очевидне перехняблення збільшив своїм необ'єктивним виступом депутат російської Державної Думи Костянтин Косачов, на думку якого, „вибори 2006 року розставили все на свої місця, народ України висловив свою волю демократичним шляхом, а що президент має справу з невідконтрольним йому парламентом, то зате цей парламент – підконтрольний народіві України“. Щось смішніше годі й придумати. Сьогоднішній парламент, в якому засідають десятки фінансових і політичних шахраїв, – підконтрольний народіві?

Й от, ґрунтуючись на цих „доказах“, ПАРЕ прийняла резолюцію, в якій стверджено, що остаточну крапку в питанні Указу Президента В. Ющенка про розпуск ВР і позачергові вибори має поставити Конституційний суд, і що „після прийняття це рішення має бути визнане як обов'язкове усіма учасниками конфлікту“. І це вже навіть не смішно, а тільки сумно. Бо цей склад КС формувався не за професійною, а за політичною ознакою, іншими словами, навіть якби всі без винятку судді були людьми чесними і високоморальними, то їхній професійний рівень не дозволить їм успішно пройти між Сцілью букви Основного закону і Харібдою його духу. На превеликий жаль, до проблеми додається й те, що в цьому випадку зовсім не доводиться говорити про чесність і високу моральність. Не випадково тільки 10 відс. громадян України довіряє КС, 90 відс. вважають, що судді не будуть об'єктивними у випрацюванні остаточного рішення.

Так що в світі і професійної і моральної якості і сьогоднішній рівень парламенту України, і Конституційного суду – це рівень плінтусу. Тому дуже дивує, що з усіх депутатів ПАРЕ лише англієць Майкл Генкок висловив рішучу незгоду з проектом резолюції. „Єдиний шлях досягнути справедливості – це дати українцям право проголосувати. Як можна казати, що слід виконати рішення Конституційного суду, коли в самій доповіді визнається недієздатність КС?“, – запитав М. Генкок, влучивши в саму суть проблеми. І справді – як?

КВІТЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Вічна пам'ять про 26 квітня...

Вчора, 26 квітня, сплив перший рік третього десятиріччя по Чорнобильській катастрофі. Не одну велику біду пережило людство за всю свою дотеперішню історію: точилися довгі і криваві війни, навідувалися до різних країн страшні стихійні лиха, коли вогонь і вода змагалися, хто глибшу рану заподіє на тілі землі. І все ж про кожне з минулих пережиттів можна було сказати: „Час бере своє“. Бо щоразу нові весни будили нове зерно, приходили у світ нові покоління, життя діставало нову силу, люди – нову надію.

А про Чорнобиль ледве чи можна сказати, що час і тут візьме своє. Щоправда, ХХ сторіччя вже й до Чорнобиля несло на собі атомні шрами – вже були Гірошіма і Наґасаки, були дуже шкідливі для планети Земля і всього живого на ній ядерні випробування, іншими словами – було досить підстав прийти до висновку, що новітня технологія, не підкорена етичній ідеї життя, може виявити себе смертельно небезпечною. Але Чорнобиль, навіть на тлі цього драматичного досвіду, – це щось інше, щось таке, що безнастанно тривожить. І звичайно ж, не тільки Україну, однак для неї він – рана майже в самому серці.

Невипадково це лихо, котре у вченому світі має назву – „найбільша техногенна катастрофа в історії людства“, у світі нашому, українському, сприйнялося як якийсь містичний знак. В десятках газетних і журнальних публікацій про Чорнобиль можна було знайти посилання на Апокаліпсис, на провіщення Івана Богослова про „звізду Полин“.

Журналіст Микола Цівірко, досліджуючи тексти Степана Руданського, натрапив ще й на такий дивний випадок: редактори столичного видавництва „Рух“, наприкінці 1920-их років готуючи до друку „Співомовки“ С. Руданського, з незрозумілої причини викинули з вірша „Могила“ чимало рядків, зокрема й ці:

...Чорнобиллю много!
Подивіться, люди!
Но Бог святий знає,
що то за рік буде...
Де була калина,
там нап'ята буда...
На верху могили
чорнобиллю груда...
І димить чорнобиль,
заким запалає...
І „Вічну пам'ять“
божий птах співає...

Вважаймо це збігом обставин, і все ж не буде перебільшенням сказати, що трагедія в Чорнобилі є особливою засторогою для всього людства.

Вже найвищий час для нього – подорослішати, час перейти від винайдення нових і нових способів убивств до активного захисту життя на планеті. Разом з цим, загрози для неї – то не щось фаталістичне, не приреченість. Наука, котра визнає над собою первинність етики, буде здатною розв'язати найскладніші проблеми, в тому числі й екологічні.

На жаль, покищо надій більше, ніж реальних досягнень. І також більше різних міждержавних спекуляцій у справі Чорнобиля, ніж невідкупних наукових досліджень і висновків.

Добре відомо, що ошукування громадської думки почалося відразу наступного дня після нещастя: советська влада, котра нездатна була кроку ступити без брехні, негайно затвердила нові норми допустимих рівнів опромінення, більші від попередніх в 10 разів, а імітуючи турботу про чисті харчі для населення, наказала забруднені радіацією молоко і м'ясо „рівномірно розподіляти“ по всій країні.

Але й поза ССРСР знайшлося немало неправдолюбців. Лобіюючи дальший розвиток атомної галузі, Міжнародна агенція з атомної енергії, у згоді зі Світовою організацією охорони здоров'я, вже не один раз дозволяла собі применшувати реальні масштаби Чорнобильської катастрофи, у своїх звітах заспокоювати світ – мовляв, українці одержали такі низькі дози опромінення, що вони не позначаються на здоров'ї. Напередодні 20-річчя Чорнобильської катастрофи Світова організація охорони здоров'я подала, що результатом вибуху 4-го реактора стало 59 померлих і 3,940 таких, що ще можуть померти з цієї причини. Тим часом за офіційними даними на 1 січня 2005 року лише в Україні налічувалося 2, 646, 106 осіб зі статусом постраждалих від катастрофи. А родин, котрі втратили годувальника внаслідок цього нещастя, на той час вже було 17,448.

Лише правдою і добротою можна оздоровити наш схиблений світ. Правда і доброта – це незрівняно більша енергія, ніж атомова. Коли людство усвідомить цю істину?

П. Ч.



СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік \$55.00 на півроку – \$35.00. Для членів УНСоюзу
\$45.00 річно, на півроку – \$30.00. За кожну зміну адреси – \$1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net



ЧИ ВИ ЛЮБИТЕ СПІВАТИ?

**Запрошуємо нових членів
до хору „Думка“**

який співає в Нью-Йорку вже майже 60 років.

**СТАНЬТЕ ЧАСТИНОЮ НАШОГО
СПІВУЧОГО КОЛЕКТИВУ!**

Проби відбуваються кожної п'ятниці

від 7 до 10 веч.

в церкві св. Юра (7 вул. між 2 і 3 авеню)

За дальшими інформаціями телефонувати:

(201) 792-9805

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Хочемо дещо пояснити...

Інформуючи про перебіг Річних загальних зборів Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч” в Нью-Йорку, автор репортажу Микола Галів мимохідь висловив необґрунтоване зауваження щодо звіту Номінаційної комісії, котрий, мовляв, „відзначив дві важливі справи, але які не належали до компетенції Номінаційної комісії”. Ми приймаємо цю заввагу як незгоду з поданими у звіті висновками, або як незрозуміння нашої праці. Оскільки така заввага може створити помилкове враження для тисяч членів „Самопоміч”, ми хотіли б подати коротке вияснення.

Номінаційна комісія відбула перші наради з президентом „Самопоміч” 7 березня ц. р., що було початком нашої праці, – за 18 днів до загальних зборів. Нам було представлено, що закінчується термін трьох членів Дирекції, та що двоє з них погодилися бути переобраними. Також нам було представлено одного нового кандидата, який в той час був членом Контрольної комісії „Самопоміч”.

Не відкидаючи нікого і не перерішуючи подані пропозиції, наша комісія зробила власну аналізу для добра „Самопоміч” і її членства та встановила, що хоч „Самопоміч” зростає фінансово, склад сьогоднішньої Дирекції не відзеркалює складу членства. З дев'яти членів Дирекції тільки один член належить до жіночої статі. Також немає в Дирекції особи з т.зв. „четвертої хвилі”. Усі три зголошені кандидати були чоловічого роду та не походили з „четвертої хвилі”.

Комісія вирішила не просто прийняти зголошених кандидатів, але шукати кваліфікованих кандидатів з середовища жіноцтва та кваліфікованих кандидатів з „четвертої хвилі”. Ми знайшли таких кандидатів. Ми перестудіювали діючий Статут „Самопоміч”, який, до речі, востаннє був змінений у

1997 році, та візрєць Статуту для федеральних кредитових спілок, виданий Крайовою Адміністрацією Кредитових Спілок в 2006 році.

На перешкоді було те, що ми говорили з однією кандидаткою за два тижні до зборів, однак, вона, через бвої складні професійні обставини, не змогла вчасно дати згоду. Друга кандидатка була унеможливлена тим, що вона платна працівниця „Самопоміч” – Головний спеціаліст операцій, а діючий Статут дозволяє тільки двом директорам бути рівночасно платними працівниками. Таких двох уже є. У Статуті КАКС передбачено скликати Номінаційну комісію за 120 днів до зборів, а не за 30 днів, як у Статуті „Самопоміч”, а число директорів, які водночас є платними працівниками, обмежене до половини кількісного складу Дирекції, і не більше, тобто до чотирьох.

У звіті Номінаційної комісії ми рекомендували Дирекції, котрій належить компетенція здійснювати зміни Статуту, змінити точку про скликання Номінаційної комісії – від 30 до 120 днів, та змінити статтю про обмеження кількості платних директорів, щоб дозволити бодай для третього члена Дирекції бути платним працівником. Врешті ми запропонували зголошених трьох кандидатів, які були обрані одноголосно.

У звіті ми не могли не згадати великої частини нашої праці та наших висновків. Дирекція може злегковажити або зовсім відкинути наші рекомендації та завваги. Однак, ми думаємо, що це не буде на користь Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч” в Нью-Йорку.

Аскольд Лозинський,
Ярослава Рубель,
Ірина Куровицька
Нью-Йорк

Хрест хочуть перенести

Зараз українська громада нашого міста просто нуртує, обговорюючи події навколо Хреста і Каменя в пам'ять Голодомору на привокзальній площі („Свобода” писала про ці меморіальні знаки в чч. 7, 10). 26 листопада 2005 року, на День пам'яті жертв Голодомору, тодішній обласний голова Конгресу Українських Націоналістів Ю. Береза власним коштом, за підтримки всієї української громади, встановив на привокзальній площі Камінь пам'яті жертв Голодомору. Біля Каменя збирався свідоме українство, всі, хто пам'ятає і кому болить це величезне горе нашого багатостраждального народу. Вони отримали змогу прийти, запалити свічку і покласти квіти на те місце, де вивантажували з потягів і складали тіла померлих від голоду в ті страшні роки. І ось у ніч з 24 на 25 листопада 2006 року перед Днем пам'яті жертв Голодомору поряд із Каменем з'явився невідомо ким встановлений Хрест. 25 листопада громада зібралася біля Хреста і Каменя зі свічками і квітами, щоб вшанувати пам'ять тих, хто загинув від голоду і репресій з волі советського режиму. Моя мама теж при-

йшла віддати шану жертвам, бо і сама трохи пам'ятає ті часи. Свого батька, а мого діда, вона втратила у 1936 році. Він віддав життя за жмут простої соломі, принесений з поля посеред зими.

Але нашій міській владі, а особливо комуністам, це дуже не подобається. І вони роблять все, аби Хрест і Камінь перенести в інше місце, не таке людне і відвідуване, де цих знаків не було б видно, щоб менше люди згадували про лихо і швидше його забули. І не думає влада про можливі наслідки і для них самих, і для громади.

Олена Хамлова 16 березня в газеті міської ради „Наше місто” пише про намір перенести Хрест в район кінцевої зупинки 19-го тролейбусу, недалеко від житлового масиву Тополь. Мовляв, даних про масові поховання біля пам'ятника Г. Петровському немає, тому необхідність встановлення там якихось пам'ятних знаків історично не виправдано, – пише О. Хамлова.

Знову хочуть вчинити наругу над пам'яттю жертв Голодомору і репресій.

Ольга Смілянець,
Дніпропетровськ

Підпорядкуватись ухвалі підкуплених суддів?

Президент України Віктор Ющенко нарешті виправдав своє звання гаранта Конституції, котре він мав продемонструвати ще 2006 року, замість підписання з мафією „Універсалу національної єдності”. Тоді йому не довелося б принизливо „зобов'язувати” міністра Миколу Азарова виділити гроші на вибори, який, начхавши на „зобов'язання” фінансувати вибори – фінансує розпущену Верховну Раду (ВР). Але, як сказано, краще пізно, ніж ніколи.

ВР розпущено. Щоправда, скоріше формально, ніж реально. Для реального розпуску бракує передання контролю над приміщенням ВР органам СБУ і недопущення будь-яких збориськ у ньому.

Поза тим Президент заявляє, що він підпорядкується будь-якому рішення Конституційного Суду (КС), не додаючи при цьому, що в разі, якщо судочинство КС проходить з порушенням конституційних норм, таке рішення не матиме жодної юридичної ваги.

Про те, що судочинство КС від свого початку (і навіть до початку) суперечить цілому ряду законодавчих норм, є досить вагомі факти, відомі законотворчій громадянськості. Згадаю лише один з них: підозра на одержання хабаря суддею, обраним всупереч регламенту головним доповідачем у справі щодо правоможности розпуску ВР, і відмова цього судді від самовідводу, передбаченого регламентом.

Затим що будь-яка Конституція іманентно передбачає – хоч це і не записувано в її тексті – юридично бездоганний розгляд конфліктних справ у КС, то розгляд цих справ з порушенням юридичних норм є неконституційним актом, і гарант Конституції має про це недвозначно заявити.

У кризових конфліктних ситуаціях, подібних до наявної в Україні, у державах із значно більшим досвідом існування демократичних інститутів, розв'язання кризових конфліктів рідко коли обходилась без силового втручання. Сподіватися, що у країні з успадкованою від віків тоталітарного правління морально корумпованою, близькою до злочинного світу елітою та відвертою діяльністю ворожої агентури можна залагодити кризову ситуацію демократичним шляхом, може тільки невиліковний фантазер.

Генерал Франсіско Франко в Іспанії, хоч і не був гарантом незалежности держави, гарантував її тими методами, які були найбільш ефективними в умовах, що склалися. Жодна Конституція у світі не може передбачити усіх можливих у житті ситуацій, а надто ситуацій, ініційованих злочинними кланами та злочинними лідерами. Президент Росії Борис Єльцин свого часу так само стояв перед спробою узурпації влади з боку парламенту. Яких він ужив заходів, не є секретом.

Тому я дуже сумніваюсь, що заява Президента Ющенка про те, що він підпорядкується рішення юридично нелігітимного КС, відповідає духові Конституції, духові демократії та зрештою і здоровому глуздові. Якщо Президент не змінить своєї позиції і, маючи повноваження гаранта Конституції, підпорядкується ухвалі підкуплених суддів, і ніхто з українських генералів не піде за прикладам каудильйо Франко, то говорити про дальше існування України як незалежної держави буде дуже й дуже важко.

Святослав Караванський,
Дентон, Мд.

Можна влаштувати музей в залізничних вагонах

В Україні потрібно ширити інформацію про Голодомор 1932–33 років, будити зацікавлення і передавати правду народним масам. Брак фондів і інертність теперішнього правління треба перебороти приватною ініціативою і приватними фондами. Потрібно використати приміщення, фотокартини, графіку, малюнки, статистику. Проїжджаючи поїздом в Україні, я бачив багато вантажних вагонів, що стояли на станціях. Це такі ж вагони, якими НКВД вивозило українських патріотів на Сибір, або жертви Голодомору до спільних могил. Отже, ці вагони треба вжити для показу советського народобивства. Вагони, які вже непридатні для транспорту,

можна перетворити на музеї. Їх можна купити від залізничників, або одержати даром, поставити на колесах або на цементових бльоках там, де багато народу. В тих вагонах виставляти фотознімки місцевих людей, які постраждали за советського режиму, подати історію очевидців, статистику советських злочинів в Україні. Треба подбати, щоб вагони були забезпечені світлом, сходами, передати їх молодіжним організаціям під опіку. На вагонах зробити напис великими буквами „Голодомор 1932-33 років” – на східній Україні, „ГУЛаг 1939-1953 років” – на західній Україні.

Богдан Неганів,
Дітройт, Миш.

Вітаємо з ювілеєм!

Парафіяни церкви св. Архистратига Михаїла з Куляшного, Польща, шлють щирі вітання для вірних друзів і щедрих жертводавців Катерини і Мирона Миців з нагоди 50-ліття подружнього життя, яке виповнилося 22 квітня. „Ювілей – це не просто свято, це здобутки всіх років, тож у Вас їх хай буде багато, щоб здійснилися задуми всіх”. На все добре з вдячністю та молитовною пам'яттю!

о. Андрій Журав,
с. Куляшне, Польща

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Висліди організаційної праці УНСоюзу у 2006 році

Христина Е. Козак,
Головний секретар УНСоюзу

Кожного року, в цей час, ми маємо змогу і приємний обов'язок повною мірою оцінити минулорічну організаційську працю нашого союзного активу, зокрема тих наших діячів, котрі вийшли переможцями у придбанні нових членів для УНСоюзу.

Український Народний Союз має кілька організаційних рівнів, на яких продаються наші життєві забезпечення та пенсійні грамоти – від секретаря або організатора Відділу УНСоюзу до професійного продавця життєвого забезпечення і пенсійних грамот, який робить це для заробітку.

Особливо високо ми цінуємо працю секретарів відділів – це справжні громадські діячі, котрі надають нашій понадсторічній організації її братського характеру. Секретарі працюють у громаді і для громади, бо, пропонуючи життєві забезпечення та пенсійні грамоти, допомагають нашим людям, українським родинам почутися певніше в нашому швидкоплинному і складному теперішньому бутті. Життєві забезпечення та пенсійні грамоти – це запорука родинної фінансової рівноваги в момент, коли, не дай Боже, станеться щось непередбачене.

Наші життєві забезпечення і пенсійні грамоти є солідними, зрозумілими та цілком доступними для придбання пересічній людині. Крім того, вони пропонуються в таких розмірах, якими великі комерційні фірми життєвого забезпечення не хочуть займатися. УНСоюз є продавцем таких форм життєвого забезпечення і пенсійних грамот, про які пишуть сьогодні у професійних журналах, бо до них все частіше повертаються пересічні американці – підставові, потужні без будь-яких неясностей.

Найпопулярнішою грамотою залишається грамота життєвого забезпечення платного по смерті, з вкладками, оплачуваними впродовж 20 років (20 Pay Life). Ця грамота життєвого забезпечення є зокрема найбільш сприятливою для осіб молодшого віку, бо вкладки є низькими та залишаються однаковими впродовж 20-річної дії поліси. Цю грамоту життєвого забезпечення найкраще купувати в молодому віці, коли людина здорова.

Саме такі грамоти продають наші організатори, секретарі Відділів УНСоюзу. У 2006 році УНСоюз мав 8-відсоткове зростання у продажі грамот життєвого забезпечення на суму 3,474,000 дол., і 124,827 дол., вплачених з аплікаціями. Так само УНСоюз зібрав 575,803 дол., з аплікаціями пенсійних грамот.

Висловлюємо нашу щирю вдячність наступним секретарям Відділів і організаторам за їхню самовіддану працю:



*Любов Стрілецька,
секретар 10-го Відділу.*



*Мирон Пилип'як,
член Головного уряду,
секретар 496-го Відділу.*



*Христина Бродин,
секретар 27-го Відділу,
професійний продавець*

Найкращі в поєднаних преміях (Одноразова плата + річна плата):

Христина Бродин, секретар 27-го Відділу, професійний продавець
Мирон Пилип'як, член Головного уряду, секретар 496-го Відділу.

Найбільше зібрано річних премій:

Любов Стрілецька, секретар 10-го Відділу.

Клуб будівничих УНСоюзу-2006

Придбано 10-24 нових членів:

- **Степан Гавриш** – Почесний член Головного уряду УНСоюзу, 83-й Відділ;
- **Стефанія Гаврилюк** – секретар 88-го Відділу;
- **Елі Матіяш** – секретар 120-го Відділу;
- **Христина Бродин** – секретар 27-го Відділу;
- **Любов Стрілецька** – секретар 10-го Відділу;
- **Йосиф Чабон** – голова Округи Шамокін, секретар 242-го Відділу;
- **Евген Осціславський** – член Головного уряду УНСоюзу, секретар 234-го Відділу;
- **Мая Лев** – член Головного уряду УНСоюзу, секретар 5-го Відділу;
- **Джойс Коч** – секретар 10-го Відділу;
- **Валентина Каплун** – секретар 269-го Відділу;

Клуб відданих УНСоюзівців – 2006

Придбано 5–9 нових членів:

- **Степан Вельгаш** – голова Округи Нью-Джерзі, працівник Головної канцелярії УНСоюзу, професійний продавець;

- **Алекс Редько** – секретар 130-го Відділу;

- **Мирон Пилип'як** – член Головного уряду, секретар 496-го Відділу;

- **Віра Крива** – секретар 174-го Відділу;

- **Стефан Вох** – працівник Головної канцелярії УНСоюзу, професійний продавець;

- **Генет Г. Боланд** – секретар 409-го Відділу;

- **Надя Салабай** – працівник Головної канцелярії УНСоюзу;

- **Глорія Горбата** – член Головного уряду, секретар 414-го Відділу;

- **Наталя Шуя** – секретар 452-го Відділу;

- **Ник Дяківський** – голова Округи Пітсбургу, секретар 161-го Відділу;

- **Майкел Турко** – секретар 63-го Відділу.

Від січня до квітня 2006 року УНСоюз мав передконвенційне посилення продажу забезпечень. Трьома переможцями були:

- **Йосиф Чабон** з Шамокину – голова Округи Пенсильванії, секретар 242-го Відділу

- **Джойс Коч** – секретар 39-го Відділу

- **Степан Гавриш** – Почесний член Головного Уряду, колишній президент Філадельфійської Округи, секретар 83-го Відділу

В останньому кварталі 2006 року УНСоюз перевів Третю Річну кампанію усвідомлення про життєве забезпечення для наших секретарів. Мені приємно проголосити переможців 2006 року:

- **Любов Стрілецька** – секретар 10-го Відділу

- **Стефанія Гаврилюк** – секретар 88-го Відділу

- **Мая Лев** – член Головного Уряду УНСоюзу, секретар 5-го Відділу

Пенсійні грамоти УНСоюзу є дуже важливою частиною продуктів нашого портфеля. Пенсійні грамоти УНСоюзу дають прекрасні відсотки без будь-яких додаткових оплат. Якщо ви вкложите 1,000 дол. на Пенсійну грамоту УНСоюзу, відсоток платиться відразу на суму 1,000 дол., а не на меншу суму. Крім того, член УНСоюзу отри-

мує спеціальні пільги, з яких може користатися.

УНСоюз відзначає і вітає двох визначних організаторів у продажу пенсійних грамот:

- **Стефана Воха** – працівника Головної канцелярії УНСоюзу, професійного продавця;
- **Євгена Щербу** – члена Головного Уряду УНСоюзу

На кінець висловлюємо окрему подяку нашому найкращому продавцеві, який зібрав найбільше премій за 2006 рік в обидвох галузях життєвих забезпечень і пенсійних грамот.

- **Це Стефан Вох.**

УНСоюз також дякує усім секретарям Відділів та організаторам за їхню відданість нашій організації та бажає їм усього найкращого у цьому 2007 році.

Також хочемо привітати наших нових членів і подякувати їм за купівлю поліс життєвого забезпечення, та пенсійних грамот, бо ж плати премій за ці поліси є тим засобом, що тримає УНСоюз, який, в свою чергу, підтримує українську громаду, видаючи газети „Свободу“ та „Український тижневик“, а також утримує Союзівку, котра є визначним культурним центром української громади США, в Кетскільських горах у штаті Нью-Йорк.

Ми запрошуємо усіх американських і канадських українців стати членами цієї 113-річної організації та купити життєве забезпечення чи пенсійну грамоту.

Допоможіть УНСоюзові бути допоміжним вам і вашій родині, бо ж ніколи не відомо, що принесе життя.

За точнішими інформаціями телефонуйте до секретаря вашого Відділу або до Головної канцелярії. Ви також можете одержати потрібні інформації на Інтернет-сторінці: www.ukainiannationalassociation.org

Ми потребуємо вашої підтримки, бо „УНСоюз і громада – це партнери на все життя“.

Користуйтеся веб-сайтами „СВОБОДИ“

www.svoboda-news.com

„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА“

www.ukrweekly.com

УНСоюзу

www.ukrainiannationalassociation.org

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нові члени УНСоюзу



Данило-Богдан Грейвз, син Ірини та Кенета Грейвз з Тавсону, Мд., – новий член 234-го Відділу УНююзу. Свого внука забезпечила бабуся Тетяна Ясінська.



Данилко Сердюк, син Аліси та Олександра Сердюків з Вотервліту, Н.Й., новий член 13-го Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечила бабуся Марія Мірошніченко-Ярош.



Юліяна-Люба Повзанюк, доня Татіани та Доріяна Повзанюків з Валінгтонвілу, Н.Й., – нова членка 88-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили бабуся Леся і дідуся Роман Баторфалві.



Лариса-Анна Лі, доня Христини та Тараса Лі з Коговзу, Н.Й., – нова членка 13-го Відділу УНСоюзу. Свою доню забезпечили батьки.

Річні збори дітройтської Округи

Річні загальні збори управи та відділів однієї з найактивніших округ УНСоюзу відбулися 18 березня у приміщенні Українського культурного центру.

Збори відкрив голова Округи д-р Олександр Серафін, який звітував першим.

У минулому році управа Округи провела чотири засідання. Проведено кілька імпрез. Найпершою був спільно з оселею „Діброва“ так званий „День Діброви“. Завданням дня було підготувати „Діброву“ до літнього сезону. 15 липня 2006 року на площі при церкві св. Йосафата у Ворені відбувся „Союзний день“, який складався з трьох частин: ділової, розвагової і гостинної.

У першій частині О. Серафін інформував присутніх про працю Округи. У розваговій частині виступила Ніна Василькевич, яка недавно повернулася з поїздки в Україну. Потім власні вірші читали Н. Василькевич та Віра Крива. За гостинну частину програми відповідала Зеня Серафін, який допомагали інші члени управи. Гарна погода причинилася до успіху цієї зустрічі.

Окружний комітет був членом громадського Комітету з відзначення 20-их роковин катастрофи в Чорнобилі, яке відбулося 20 квітня 2006 року.

Дітройтська Округа УНС спільно з Відділом НТШ у жовтні 2006 року організували виступ головного редактора тижневика „The Ukrainian Weekly“ Роми Гадзевич з доповіддю „Чи потрібна нам українська преса?“.

За Контрольну комісію звітувала Ліда Колодчин.

У дискусії над звітами було помітно велику турботу про збереження Союзівки, для чого потрібні більші фонди.

Голова Номінаційної комісії Ольга Марущак запропонувала до управи Округи ці кандидатури: О. Серафін (голова) Всеволод Ігнатчук, Ольга Марущак, Роман Лазарчук, Михайло Шумило, Зенон Василькевич, Юрій Руб, Ірена Прийма, В. Крива, Олена Папіж. Контрольна комісія – Роман Куропась, Ліда Колодчин і Л. Флорчук. Почесні члени – Я. Базюк, О. Бігун, Й. Постолюкський, Д. Кошильовський. Усі запропоновані кандидатури були затверджені зборами.

У плані праці на майбутнє вирішено організувати спільно з управою „Діброви“ 19 травня „День Діброви“, влаштувати „Союзний день“ на „Діброві“ 28 липня, провести організаційні наради, реклямувати УНСоюз на фестивалі і пікніках.

Зенон Василькевич



ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ 2007 РІК

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Президент

СТЕФАН КАЧАРАЙ
2200 Route 10, P.O. Box 280
Parsippany, NJ 07054
kaczaraj@unamember.com

Перший Заступник Президента

ЗЕНОН ГОЛУБЕЦЬ
5566 Pearl Rd
Parma, OH 44129
zenon@ameritech.net

Другий Заступник Президента

МИХАЙЛО КОЗЮПА
26 Summit Ave.
Cedar Knolls, NJ 07927
mkoziupa@optonline.net

Директор на Канаду

МИРОН ГРОХ
16 Kevin Dr.
Founthill, ON LOS 1E4, Canada
myron@groch.net

Головний Секретар

ХРИСТИНА Е. КОЗАК
2200 Route 10, P.O. Box 280
Parsippany, NJ 07054
ckozak@unamember.com

Касир

РОМА ЛІСОВИЧ
2200 Route 10, P.O. Box 280
Parsippany, NJ 07054
lisovich@unamember.com

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

СЛАВКО ТИСЯК
38 Providence Dr.
W. Sand Lake, NY 12196
jtysiak@aol.com

ВАСИЛЬ ШЕРЕМЕТА
1510 Hilltop Terr.
Huntingdon Valley, PA 19006
wasylsz@yahoo.com

ВАСИЛЬ ЛУЧКІВ
49 Windmill Ln.
New City, NY 10956
vasylluchkiw@msn.com

РАДНІ

МАЯ ЛЕВ
245 E 25th St. Apt. 8-G
New York, NY 10010
mayalew123@yahoo.com

ГЛОРІЯ ГОРБАТИЙ
3 Pequot Rd.
Wallingford, CT 06492
gphorbaty@hotmail.com

МИКОЛА ФІЛЬ
105 Latham Ridge Rd.
Latham, NY 12110
filni@yahoo.com

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
5 Stable Lane
Flemington, NJ 08822
eugenemaria@patmedia.net

МИРОН ПИЛИПЯК
11204 SE 234th Street
Kent, WA 98031
pylypm@yahoo.com

ОЛЯ ЧЕРКАС
565 Riviera Bay Dr. NE
St. Petersburg, FL 33702
stpeteukie@aol.com

АЛЬБЕРТ КАЧКОВСЬКИЙ
126 Simon Fraser Crescent
Saskatoon SK S7H 3T1, Canada
akachkowski@shaw.ca

ПАВЛО ПРИНЬКО
450 Jeanes St.
Philadelphia, PA 19116
paulprinko@yahoo.com

БОГДАН КУКУРУЗА
5441 N Neva Ave.
Chicago, IL 60638
bdvn727@yahoo.com

ЕВГЕН ЩЕРБА
233 Belaire Dr.
Mt. Laurel, NJ 08054
eserba@aol.com

СЕРГІЙ ДЖУЛА
4740 Lacombe
Montreal, QC H3W 1R3, Canada

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

АННА ЧОПЕК
1001 Oppenheimer Dr., Apt.101
Los Alamos, NM 87544

МИРОН КУРОПАСЬ
107 Ileshamwood Drive
DeKalb, IL 60115
kuropas@comcast.net

ТАРАС ШМАГ'АЛА ст.
10976 Tanger Trail
Brecksville, OH 44141
tszmagala@sbcglobal.net

АНАТОЛІЙ ДОРОШЕНКО
16955 Sycamore Court
Northville, MI 48167
adoroshenko@carthlink.net

СТЕФАН ГАВРИШ
600 E. Cathedral Rd.
Bldg. A. Apt. 306
Philadelphia, PA 19128-1933

Пам'ятаймо про Чорнобиль!

В дні відзначення 21-ої річниці Чорнобильської трагедії, найбільшої ядерної катастрофи у світовій історії, Український Конгресовий Комітет Америки (УККА), як провідна українська американська громадська централь, закликає українців США достойно відзначити сумну річницю ще однієї трагедії нашого народу.

Ми повинні пам'ятати про цю жахливу подію, щоб не допустити повторення подібних аварій в майбутньому. Вибух на 4-му блоці Чорнобильської АЕС змінив життя цілого світу, і ми продовжуємо жити з його наслідками. Десятки тисяч жертв в Україні та інших країнах, території яких були забруднені радіоактивними викидами, зазнали пошкодження здоров'я; чорнобильська зона відчуження ще

століттями буде незагоєною раною на тілі України. На жаль, після 20 років, міжнародна громада починає поступово забувати, що наслідки Чорнобильської аварії є довготривалими, і Україна потребує допомоги щодо забезпечення безпеки об'єкту „Укриття” та нейтралізації радіоактивних залишків аварії. Численні економічні та соціальні наслідки аварії також потребують постійної пильної уваги як нашої громади, так і цілого світу.

Нашим обов'язком є безупинно працювати для надання медичної, соціальної та суспільної допомоги жертвам Чорнобиля. Наступні покоління також відчуватимуть на собі вплив цієї трагедії, і постійна увага до медичних та інших наслідків є необхідною для успішного розв'язання цих проблем.

УККА закликає українську громаду Америки провести заходи для відзначення цієї трагічної річниці 26 квітня. Інформування широкого загалу про сучасну ситуацію в Чорнобилі та проблеми, які ще потрібно вирішувати, є нашим обов'язком. Необхідно продовжувати працю для допомоги жертвам Чорнобильської трагедії та нейтралізації її наслідків і долучати світовий загал до цієї праці, бо лише таким чином ми зможемо забезпечити довгу пам'ять про цей трагічний розділ в історії людства і запобігти іншим подібним лихам.

За Крайову Екзекутиву УККА:

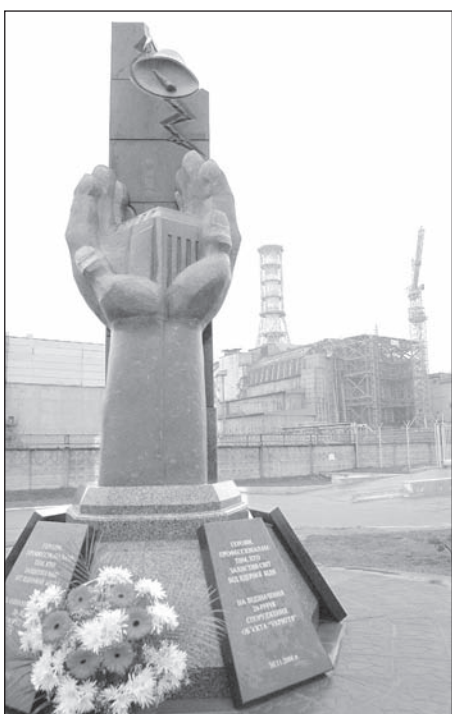
Михайло Савків
президент,

Марійка Дупляк
екзекутивний секретар
19 квітня 2007 року

„Сьогодні ми можемо з певністю говорити – Чорнобильська катастрофа спричинена руйнівними діями командно-адміністративної системи Радянського Союзу. Через недогляд і халатність, допущені на вищому державному рівні, постраждали мільйони людей у всьому світі.

Однак, я переконаний – українська нація, як жодна інша, має здатність до самозбереження та самовідтворення. Завдяки роботі добровольців, людей, які роками живуть і працюють у зоні відчуження, ця територія не викреслена остаточно з карти України і, безумовно, має шанс відновитися“.

Віктор Ющенко,
Президент України
29 квітня 2006 року



Меморіальна стела, зведена з нагоди 20-річчя відкриття саркофагу над четвертим блоком Чорнобильської атомної станції. Фото: УНІАН

Чорнобиль...

(Закінчення зі стор. 1)

катастрофи та соціальний захист потерпілих у Славутичі та зоні відчуження.

У нараді взяли участь представники Міністерства охорони здоров'я, народні депутати України і Білорусі, члени Комітету ВР з питань екологічної політики, природоохористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, голови Київської, Житомирської та Чернігівської обласних рад, представники місцевої влади. Того дня були зроблені світлини, які подаємо на цій сторінці.

Екологічні проблеми турбують не лише громадськість України. 3-6 квітня у Києві відбулась Х Міжнародна виставка-ярмарок „Екологія-2007”, яку організували Національна академія наук України, Міністерство охорони навколишнього природного середовища України і Міністерство України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи.

На виставці були представлені довідкові матеріали з ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, ядерної та радіаційної безпеки, вивчення стану навколишнього природного середовища. Тепер на підприємствах у зоні відчуження працюють

переважно жителі Іванківського, Бородянського районів Чернігівської області, Славутича, Києва та Київської області – разом 3.5 тис. осіб. Серед них є ліквідатори аварії та потерпілі від катастрофи. Три чверті працюючих – чоловіки: водії, дезактивувальники, робітники лісу, будівельники. Значна кількість працюючих – люди пенсійного або передпенсійного віку з урахуванням того, що праця у зоні відчуження дає право на пенсію на 10 років раніше. Молодь стримує мала платня і виснажливий режим роботи.

Результати Чорнобильської катастрофи досі викликають суперечки у світі. У 2006 році дослідники з Колумбійського університету дійшли висновку, що Чорнобиль різко підвищив число випадків захворювань на рак щитовидної залози через попадання в їжу радіоактивних частинок йоду. Як виявилось, серед людей, що виростили в районах, на які не впливала радіація, спостерігалось майже в п'ять разів менше випадків раку щитовидної залози, ніж серед тих, хто постраждав від радіоактивних опадів. На думку авторів дослідження, в 75 відс. випадків захворювання на рак щитовидної залози можна було б уникнути, якби не було аварії.

У 2000 році Всесвітня організація охорони здоров'я повідомила, що Чорнобиль міг стати причиною загибелі 50 тис. людей. Через п'ять років після цього підрозділ ООН „Чорнобильський форум” опублікував доповідь, в якій стверджувалося, що серйозність наслідків Чорнобильської катастрофи пере-



Провідний інженер управління реактором Сергій Никандров під час вивантаження останнього палива з активної зони реактора першого блоку Чорнобильської атомної станції 30 листопада 2006 р. Фото: УНІАН

більшена, а проблеми зі здоров'ям виникають у людей не в результаті впливу радіації, а через відсутність об'єктивної інформації, необгрунтованих страхів тощо. В доповіді стверджувалося, що в результаті катастрофи загинуло 59 чоловік, а на рак щитовидної залози захворіло близько 4 тис., причому в 99 відс. з них рак легко піддавався лікуванню.

Екологічна організація „Greenpeace” спростувала ці висновки, доводячи, що тільки в Білорусі зареєстровано 273 тис. випадків раку, викликаного наслідками Чорнобиля, причому понад 90 тис. з них можуть бути з фатальним результатом.

Організація „Лікарі світу за запобігання ядерній війні” вважає, що число смертельних випадків може досягати 50-100 тис. осіб.

Рада досліджень навколишнього середовища („Natural Environment Research Council”) 10 квітня опублікувала результати свого дослідження, згідно з якими ризик від впливу радіації на людей, що стали жертвами аварії на ЧАЕС, набагато менш серйозний, чим прийнято вважати.

Як повідомляє „Washington ProFile”, Чорнобильська катастрофа виявилася настільки ж небезпечною для здоров'я, як постійне переїдання. Автори зіставили руйнівний ефект чорнобильської радіації й дію на організм людини таких чинників, як забруднення повітря, куріння і ожиріння. У всіх цих випадках (зокрема, і Чорнобиля) ризик смерті людини збільшується невеликою мірою – приблизно, на 1 відс.

Але ці суперечки вчених не применшують розмірів трагедії, яка спричинилася не тільки до втрати здоров'я великої кількості людей, а й до величезних матеріальних збитків України. Залишається відкритим питання моральної і правової відповідальності урядів і осіб, з вини яких сталася катастрофа, з вини яких злочинно приховувалася від світу і потерпілих інформація про це лихо. Тому людство пам'ятає про Чорнобильську катастрофу і щороку звертає увагу на її наслідки.

Л. Хм.



Учні повертаються зі школи в Славутичі 13 квітня. Фото: УНІАН

Чорнобильська тема в об'єктиві еспанського документаліста

НЮ-ЙОРК. – 18 квітня у рамках відзначення 21-их роковин Чорнобильської катастрофи в Українському кіноклубі Колумбійського університету відбулася американська прем'єра повнометражного документального фільму „Неназвана зона“ (оригінальна назва фільму „La Zona“). На запрошення кіноклубу до Нью-Йорку приїхав режисер фільму еспанець Карлос Родріґес, щоб особисто представити свій останній кінофільм.

К. Родріґес народився і виріс в Мадриді, де вивчав кінематографію у приватній кіношколі. Кар'єру документаліста почав у провідній телекомпанії „Канал-Плюс, Еспанія“. Пропрацювавши там шість років, він разом із дружиною і продюсером Асун Ласарте заснував власну продукційну компанію „Морган Креатівос“. Серед його фільмів – „Едвар Гопер: художник тиші“ (2005), „Подорож Берліоза“ (2004), „Симфонія образів“ (2003), „Орсон Велз у країні дна Кіхота“ (2000), „Гічкок: фантазія без меж“ (2000). К. Родріґес живе у місті Сан-Себастьян, на півночі Еспанії, у провінції, що називається Країна Басків. Сан-Себастьян відомий у світі, як місце, де з 1953 року проводять найважливіший в Еспанії міжнародний кінофестиваль категорії „А“. Власне звідси, з Сан-Себастьяна, почалася Родріґесова подорож до Чорнобиля. Якось він познайомився з українськими дітьми, які вже тривалий час приїжджають до баскійського міста з України, з сіл, розташованих неподалік від отруєної зони, для оздоровлення. Знайомство зумовило глибше зацікавлення, а згодом – ідею створити документальну стрічку.

За 21 рік з часу цієї найгіршої в історії техногенної катастрофи до теми Чорнобиля зверталися десятки разів у багатьох країнах світу. К. Родріґес сам був свідомий того, що навіть в Еспанії він не перший фільмар, який цікавиться Чорнобилем. Його мадридський колега Хуліо Сото до 20-их роковин сумної події зняв 50-хвилинну документальну стрічку „Радіофобія“. Ньюйоркська і загалом американська публіка теж

постійно заангажована цією темою. Зацікавлення проблемами збереження навколишнього середовища останнім часом швидко зростає. Ньюйоркський Музей Модерного Мистецтва, відомий під англійською аббревіатурою МоМА, який вже давно став одним з найпрестижніших кінематографічних форумів США, кілька тижнів тому показував у програмі „Документальний двотижневик“ фільм британського художника Дейвіда Бікерстафа „Напіврозпад: подорож до Чорнобиля“.

У ситуації такого насичення кожен, хто береться за тему Чорнобиля, з порога мусить мати справу з двома викликами. По-перше, це знайти власний ракурс, уникнути умисного чи несвідомого „плагіату“ з попередників. По-друге, етично сумлінний режисер мав би намагатися уникнути дешевої сенсаційності, вульгарного маніпулювання почуттями глядача на темі, яка здатна легко занепокоїти людей навіть з найтовщою шкірою: при нинішній поширеності „мирного атома“ ніхто не запевнений від небезпеки свого „чорнобиля“.

К. Родріґес успішно розв'язав обидві ці проблеми у „Неназваній зоні“. Шукаючи власного ракурсу, вдався до простого ходу – передав ролі оповідача героям фільму, українським дітям: Лідії Підвальної, Анастасії Павленко та Андрієві Ковальчуку, які народилися і живуть у трьох поліських селах неподалік забороненої зони навколо зруйнованого реактора. Сам режисер під час фільмування не знав, що кажуть у кадру герої оповіді – він не володіє українською. Лише після повернення до Еспанії було зроблено переклад. Тим більше здивовано цим моментом з творчого процесу фільму була ньюйоркська публіка, – лаятмотивом дискусії з К. Родріґесом після перегляду була думка про те, як тонко він відчув і передав життя, думання, настрої людей причорнобильської зони. Такий прийом здається цілком виправданим у цій ситуації: чужинцеві, необізаному з українською культурою, легко

спотворити картину, хибно витлумачити мотиви поведінки, слова, вчинки. У „Неназваній зоні“ режисер мінімально втручається у спілкування між героями та глядачем, обмежуючи свою участь до двох моментів: монтажу, уважного до деталей на позір дуже прозаїчних буднів поліського села, та до титрів з похмурою статистикою, що кілька разів виринають на екрані англійською мовою.

Делікатність і повага з якою режисер ставиться до українського матеріалу: до деталей побуту, мови, інтонації, – просто вражає. Від початку до кінця у фільмі звучить лише мова його героїв. Якби не англійські чи еспанські субтитри, то стороння людина легко вирішила б, що це український фільм, знятий про українців. Правильніше було б сказати, що це український фільм, такий, якими б мали робитися українські фільми в ідеалі – про Україну, з українською точкою зору, українським життєвим досвідом, українськими проблемами, запахами, звуками, кольорами, мовою і менталітетом. Зараз такі фільми українські режисери роблять дедалі рідше.

Маючи справу з темою, яка легко надається до дешевого сенсаціоналізму, К. Родріґес свідомо уникає дешевої мелодрами. Його насамперед приваблює нецікаве, або те, що зазвичай вважають не вартим уваги: будні тих забутих українською державою і суспільством людей, які не з власної вини вимушені щодня, щогодини, щомиті жити під боком Чорнобильського саркофага, який повільно розсіпається. Він кілька місяців провів у трьох селах з оператором Хуанчу Белоки, жив серед людей, про яких знімав стрічку, із ними їв і пив за одним столом, спав під однією стріхою. Оповідь, зроблена у неквапному, навіть трохи сповільненому темпі, як повільно тягнеться час на селі. Автор неначе намагається краще придивитися до предмету, вивчити його і дати глядачеві можливість зануритися у поліську культуру.

Майже з перших хвилин через скарги і нарікання, безнадійну ситуацію – на перший план починає проступати ширша картина Чорнобильської катастрофи у її загальноукраїнських аспектах. Чорнобиль як не лише екологічна катастрофа. Фільм відкриває з холодною очевидністю причину, за якої екологічний чорнобиль не полишає Україну вже 21 рік. Логіка оповіді поза намірами автора висновує думку, що тоді, в квітні 1986 року, Чорнобиль атомний стався як вияв чорнобиля культурного – всебічної деградації українського суспільства, руїни, якої воно зазнало від совєтської окупації. Еспанський режисер виявляє всю глибину ураженості України 2006 року цим цивілізаційним чорнобилем, напевно сам того не підозрюючи. Симптоми цієї цивілізаційної катастрофи видно у фільмі на кожному кроці. Це відсутність відчутної допомоги для населення уражених територій з боку уряду. Це хронічне безробіття. Це спиті чоловіки, які у 36 років виглядають на 60. Це п'яний юнак-школяр, гордий тим, що може залити в себе пів пляшки горілки, не скривившись. Це втеча молоді за кордони



Карлос Родріґес

України. Це відчайдушне намагання іншої героїні оповіді говорити у присутності еспанців хоч якою-небудь, але російською мовою – бо це ж по-модному. Це жалюгідний цирковий атракціон, який приїхав „із сталіці“ з російською програмою – мовляв плювати, що ви, селюки, говорите українською. Це порожні хати, що повільно заростають лісом, майже як у романі Габрієля Гарсії Маркеса.

Проте поряд із цим у фільмі проступає ще й інша картина – теж несвідомо, ненавмисне увиуклена камерою К. Родріґеса. Це неймовірна живучість людей, їхня відпирність перед немилосердною бідною – відпирність як не фізична (бо передчасно вмирають), то духовна. Це їхня простота, краса і сила. Так мала школярка-поетеса пише хоч недоладні і часом трафаретні, але однаково зворушливі вірші про чорнобильську аварію, про Україну-неньку. Не можна не милуватися незламними сільськими жінками, на яких єдиних продовжує триматися українська сім'я і суспільство, бо чоловіки за горілкою не мають часу. Це українські духовні традиції, які так і не змогли викоринити комуністи: святкування Трійці, як сприждавiku годиться – із кленовим листям, лепехою-татарником та іншими атрибутами. Це людська гостинність, якій немає кінця. (У приватній розмові зі мною К. Родріґес, який живе у провінції, знайомий в Еспанії особливо вишуканістю своєї кулінарної традиції, захоплювався сільською кухнею Полісся).

Еспанський документаліст не приховує залюбленості в поліське село, у його людей, однаковою мірою – у тих, що не піддаються лихові, і тих, що вже спилися. Здається, що часто Родріґесові камері коштує неабиякого зусилля щоб відірватися від чудового краєвиду, кумедної побутової сцени, неправдоподібно яскравої зелені лісу, олов'яно-синього неба, вагітного літнього грозою. „Мені здається, що ці люди навіть не підозрюють, у якому красивому краї живуть. Треба тільки про це розказати решті світу“, – не раз повторював К. Родріґес. Світ світом, а було б гарно, якби український глядач теж мав можливість побачити документальний фільм К. Родріґеса.

Юрій Шевчук

В телестудії – Адріан Бриттан



„Свобода“ в ч. 16 розповіла про здійснення проекту Адріана Бриттана, який поставив в Дніпропетровському театрі опери і балету дві опери Пучіні українською мовою. Тележурналіст Фідель Сухоніс на підтримку проекту запросив А. Бриттана на телепрограму „Тема дня“, яка викликала зацікавлення дніпропетровських телеглядачів. На фото: А. Бриттан (зліва) і Ф. Сухоніс в студії.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

УВУ на шляху реформ

МЮНХЕН, Німеччина. – Адміністрація Українського Вільного Університету (УВУ) та громадські організації Америки й Європи, котрі опікуються діяльністю університету, обговорюють шляхи реформування діяльності УВУ заради збереження його для прийдешніх поколінь. Адже ж у полі зору – не лише фінансові питання, але й шляхи виведення навчально-наукового процесу на вищий європейський і світовий рівень. Неодноразові поїздки керівництва університету в Україну з метою пошуку фондів поки не виявились успішними. Колишній ректор університету проф. Леонід Рудницький зауважив: „Якщо не буде допомоги від Української держави, то доведеться вести розмову з приватними новітніми українськими меценатами та підприємцями“.

УВУ міг би стати тим західним українським університетом, котрий готував би високоосвідчені кадри для приватних організацій та банків України. Така співпраця стала б чудовим прикладом того, як здобутий в Україні капітал може служити для добра української науки й усієї нації.

Другий напрям вирішення мюнхенського питання в Україні, це перспективи створення спільного університету з одним з провідних державних університетів України. Але державні бюджетні університети не можуть вкладати кошти в закордонні навчальні заклади, хоча певна частина фондів, котрі українські університети отримують від приватних донорів як з Заходу, так і з України, могла б бути використана для фінансування спільних проектів з УВУ. Виходом може бути тісна співпраця з потужними приватними українськими вищими школами, котрі не є обтяжені тягарем державної бюрократичної машини.

Ще один напрям реформування, який розглядає адміністрація УВУ, це розширення навчальних програм університету з широким використанням інтернет-зв'язку. Але чи зможе зробити прорив в нові технології університет самотужки

в сьогоднішніх жорстоких умовах на ринку науки?

Тому найбільш реально виглядає реформування УВУ в сторону співпраці та партнерства саме з західними університетами. Цей крок міг би сприяти піднесенню престижу УВУ в очах потенційних студентів, удосконаленню системи інформаційних технологій для виведення університету на вищий світовий рівень в навчальному процесі, зменшення зобов'язань Фондації УВУ щодо фінансової допомоги університетові та вивільненню ресурсів Фондації на інші навчальні та громадські проекти діаспори.

Щойно з чергової подорожі до України повернулись ректор УВУ проф. Альберт Кіпа та декан факультету державних та економічних наук проф. Іван Мигул. Можна зробити висновок, що надій не втрачено і процес переговорів триває. Програма весняно-літнього семестру зформована. Приміщення університету готові прийняти студентів для захисту магістерських та докторських дисертацій. І хоча існує ряд питань щодо УВУ в Мюнхені, віриться, що відповіді на них постараються дати делегати річних зборів Фондації УВУ, котрі відбудуться 28 квітня в Нью-Йорку.

Микола Мерец,
докторант факультету

Загальні збори Кредитівки СУМА

ЙОНКЕРС, Н. Й. – Загальні річні збори Кредитової кооперативи СУМА відбулися 24 березня. Відкрив їх голова Володимир Козицький, який привітав Владику Павла Хомницького – єрарха Стемфордської єпархії, Владику Василя Лостена – єпископа-емерита, консула Генерального консульства України в Нью-Йорку Андрія Наджоса, президента Централі Українських кооператив Америки (ЦУКА) Орісу Бурдяк, представників сусідніх українських кредитівок.

Молитву промовив Владика Павло, після чого присутні вшанували пам'ять померлих членів. Про загальний стан кредитівки звітував В. Козицький. Згідно зі звітом, членство збільшилось на 246 осіб, активи зросли на 8 млн. дол. і досягли 192 млн. дол., членам виплачено понад 5 млн. дол. дивідендів – на 1.5 млн. дол. більше, ніж минулого року.

Звітували скарбник-управитель Ігор Макаренко, голова Кредитової комісії Мирон Дашко, секретар Контрольної комісії Василь Лучків, а голова цієї комісії Іван Оліярчик зачитав листа від аудиторської фірми „Schreiner, Legge and Company“, за висновками якої наша кредитівка визнана однією з найкращих з фінансових показників.

Оля Руденська висловила вдячність дирекції за професійне керування, фінансовий зріст, великий

резервний фонд та ввічливе обслуговування. Привіти висловили консул А. Наджос, О. Бурдяк, від Українського Католицького університету – Джон Курей, від Ньюйоркської кредитової кооперативи „Самопоміч“ – президент д-р Богдан Кекіш, від Національної кредитової кооперативи – президент Віктор Бабанський, від Кредитової кооперативи „Самопоміч“ в Нью-Джерзі – президент Ярослав Федун. Цього року закінчили свою каденцію В. Козицький, І. Макаренко, Стефан Шульган, а також член кредитної комісії Петро Барна. Номінаційна комісія (Андрій Горбачевський, Світлана Хмурковська та Петро Дуда) запропонували переобрати всіх вище вказаних осіб і збори одногосно переобрали усіх. Збори закінчив молитвою Владика Василь Лостен. В. Козицький подякував усім за участь у зборах та управі Дому і особисто Петрові Мулеві за гарно влаштоване прийняття.

На першому засіданні дирекції головою обраний В. Козицький.

В. К.

25 тис. дол. – подарунок УОКЦентрові

ДЖЕНКІНТАВН, Па. – 16 квітня в Українському освітньо-культурному центрі (УОКЦ) відкрився „Фонотон-2007“ – телефонна кампанія збірки фондів на діяльність центру.

Добровільці почали дзвонити телефоном до української громади, щоб фінансово підтримати проекти УОКЦ. В найближчих планах є перебудова головного входу до будинку, рампи для інвалідів та ін.

Українська федеральна кредитівка „Самопоміч“ зробила княжий дар 25 тис. дол., щоб розпочати „Фонотон-2007“. Маруся Колодій, голова дирекції кредитівки, пере-

дала чек Борисові Павлюкові, президентові УОКЦ, і Борисові Захарчукові, голові комітету „Фонотону“, на загальних зборах кредитівки 1 квітня.

УОКЦ заснований 1980 року як неприбуткова організація, яка зберігає і поширює знання про Україну і українську культуру у Філадельфії і в околиці.

Адреса: 700 Cedar Road, Jenkintown, PA 19046. Тел.: (215) 663-1166. Електронна пошта: contact@ueccphila.org. Сторінка в Інтернеті: www.ueccphila.org.

Андрея Поритко-Жаровська

Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива

Money Market Account

4.08% ару*

Manhattan

Brooklyn

So. Bound Brook, NJ

Carteret NJ

1-866-859-5848

*Мінімальний вклад \$50,000

Відсотки нараховуються у річному відношенні 4.00% ару

Рати можуть змінюватись без попередження

Інші обмеження включені

SCOPE TRAVEL
2007 Ukraine TOURS

**DNIPRO RIVER CRUISE +
LVIV MUSIC FESTIVAL**
May 10-29

MINI UKRAINE I
Kyiv + Lviv
May 17 -26

BEST OF UKRAINE I
Odesa, Crimea, Lviv, Kyiv
May 23 - June 06

W. UKRAINE + PRAGUE
Kyiv, Lviv, Karpaty, Prague
June 27 – July 11

MINI UKRAINE II
Kyiv + Lviv
July 12-21

BEST OF UKRAINE II
Odesa, Crimea, Lviv, Kyiv
July 18 - August 01

HUTSUL FESTIVAL TOUR
Lviv, Yaremche, Kyiv
July 21 - August 07

MINI UKRAINE III
Kyiv + Lviv
August 16 – 25
(Independence Day Tour)

W. UKRAINE + PRAGUE
Kyiv, Lviv, Karpaty, Prague
August 22 – September 05
(Independence Day Tour)

KARPATY ARTS-CRAFTS FAIR
Ivano Frankivsk + Lviv
September 05 – 15

BEST OF UKRAINE II
Odesa, Crimea, Lviv, Kyiv
September 12 – 26

MINI UKRAINE IV
Kyiv + Lviv
September 20-29

101 S. Centre St. So.Orange, NJ 07079

973 378-8998

Toll free 877 357-0436

www.scopetravel.com
Scope@scopetravel.com

Петро Капшученко: творчий шлях

ПРИНСТОН Н. Дж. – 27 березня відбулася одноденна виставка творів покійного українського скульптора Петра Капшученка у престижному Райдер-університеті, чудовий корпус якого розташований біля Принстону, Н. Дж. Її організував слов'янський студентський клуб цього університету, президентом його є українка Лада Пастушок. Як інформує Л. Пастушок, в клубі більшість членів – українці, але є також поляки, білоруси і росіяни.

Простора зала, де проходила виставка у „фаерсайт лавндж“, ледве могла помістити велику кількість відвідувачів, які прибули на відкриття. Були тут студенти, члени факультету, і багато українців з Філадельфії, де жив і творив П. Капшученко.

П. Капшученко заслужено користується популярністю у нас, в Америці, Німеччині і Аргентині, себто в країнах, де жив і творив, але і в Україні. Він – скульптор широкого мистецького діапазону, глибоконаціональний і високоестетичний. Неабияке визнання здобули його невеликі скульптури.

Сьогодні, в добу „гігантного“ модернізму, такі твори не вважаються модерними, а в історичному сенсі скульптури все мали героїчну тенденцію. Це, однак, не мало впливу на творчість П. Капшученка, і він вважав, що скульптури малої форми дають йому більшу контроль над твором. У цьому й полягала його оригінальність.

П. Капшученко, а також багато інших мистців, які творили у діаспорі, цінні для України тим, що творчість їхня була вільною, тоді як в Україні панував творчий застій, особливо ж в ділянці скульптури, котру режим суворо контролював.

Відкрила виставку президент клубу Лада Пастушак. Вона представила головного промовця д-ра Володимира Карпинича з Вілкс-університету, який аналітично і в цікавій формі подав інформації про життєвий шлях П. Капшученка і його значення в мистецькому світі.

Як інформує невеличка брошура, видана з нагоди виставки, д-р Карпинич переклав на англійську мову книжку відомого в Україні мистецького критика д-ра О. Федорука про творчість П. Капшученка. Книжка невдовзі надійде у продаж.

На виставці було представлено 30 скульптур. Всі вони – з приватних збірок, з колекції дочки покійного Людмили Капшученко-Шміт, д-ра Зені Черник, а знаменита скульптура „Бандуристка“ належить родині Пастушків.

Всі скульптури виконані у теракоті або бронзі. Не було на виставці скульптур з порцеляни, у якій П. Капшученко здолав немалі технічні труднощі. Більшість скульп-

тур – української тематики. П. Капшученко також є творцем таких монументальних творів, як „Княгиня Ольга“ і „Митрополит Василь Липківський“, які встановлені на цвинтарі св. Андрія Первозваного в Бавнд-Бруку. Обидві ці скульптури були репрезентовані на виставці великими фотографіями.

У своєму слові д-р Карпинич підкреслив глибокий патріотизм мистця, бо коли в 1991 році виникла можливість передання його творів музеям України, він одним з перших це зробив. У свою чергу, Україна належно оцінила цей крок скульптора, влаштувавши йому персональну виставку в Державному музеї Тараса Шевченка. П. Капшученко подарував музеям України 50 своїх найкращих творів.

Один з останніх його творів, бюст гетьмана Івана Мазепи, був репрезентований на виставці. Копію автор передав Президентові Вікторові Ющенкові під час його візиту до Філадельфії в 2005 році. Загальне враження з виставки: є у нас мистці, твори яких активно сприяють нашому національному авторитетові.

Ще залишається коротко розповісти про Петра Капшученка як людину, яку я також мав приємність знати. Цікаво було слухати зятя покійного Бруса Шміта: „Батько моєї дружини був людиною лагідною і надзвичайно цікавою вдачею. Я зустрів дуже мало людей у своєму житті з подібною вдачею“.

А тепер згадаю власний випадок 20-річної давнини, коли мене запросили з виставкою до Філадельфії. Я готував картини до розвішування, як зовсім несподівано з'явився, як я його в той час називав, маестро Капшученко і заявив, що він прийшов допомогти мені.

Я був зворушений таким шляхетним жестом. Ми розговорились. П. Капшученко був відвертий у своїх завваженнях і висловлював невдоволення мистецьким середовищем у Філадельфії – заздрощами, надмірними претенсіями, тобто всім тим, чого маестро Капшученко не толерував.

Я цілком поділяв його наставлення, бо дещо з того було мені відомо, і це зблизило нас, бо коли мені довелося зустрітись з маестром вдруге, також на моїй виставці у Філадельфії, ми вже говорили як друзі. Він прийшов на виставку вже в супроводі дочки Людмили і ходив при допомозі палиці, але ще повний мистецьких задумів. Тихо на прощання мені прошепотів: „Моє життя було любов'ю до України і до людини“.

Таким залишився маестро Петро Капшученко у моїй пам'яті.

Богдан Титла

Про Голодомор – на учительській конференції



У першому ряду зліва: д-р Любомир Гайда, Анна Ранюк, Марія Вальцер, за ними адвокат Мирон Болюх, о. Ярослав Налисник, парох УКЦ та Микола Геба.

БОСТОН, Мас. — 14 березня група українців, яка складалася з –Анни Ранюк, д-ра Любомира Гайди з Гарвардського університету, о. Ярослава Налисника, розповіла про Голодомор в Україні в 1932-33 роках учителям історії, учасникам конференції Північно-східного регіону, що відбулася у Плаза-готелі. Крім згаданих розповідачів, до української групи входили Марія Вальцер (заступник президента Бостонського Відділу УККА), адвокати Мирон Болюх та Микола Геба (представник Фундації української спадщини).

Для кращого розуміння теми було показано частину фільму „Жнива розпачу“, а крім того, учителям були роздані додаткові матеріали, включно з копією час-

тини звіту, що стосувалася слухань перед Комісією Українського Голодомору уряду США, бібліографію книжок, сторінок мережі та фільмів стосовно цієї теми, як і копію прокламації губернатора Міта Ромнея. Також до матеріалів включено Плян курсу навчання та Посібник, приготований д-ром Мироном Куропасем для вчителів і виданий УНСоюзом.

Конференція включала штати: Мейн, Нью-Гемшир, Нью-Джерсі, Нью-Йорк, Ровд-Айленд, Вермонт і Масачусетс. Її матеріали можна придбати за 3 дол., виписуючи чек на УККА, Відділ в Бостоні, та вислати на адресу: Maria Walzer, 11 Green Valley Road, Medway MA 02053.

Марія Вальцер

Українська Євангельська церква

закликає:

**Вивчайте Біблію,
живіть за Словом Божим!**

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії.

40. Книга Ісуса Навина (Книга Єгошуї): перехід Йордану

Книга Ісуса Навина розповідає про блискавичне військово-здобуття Палестини та укріплення Ізраїля на цій землі. Настав час сповнення обітниць Бога про те, що Ізраїль володітиме ханаанською землею. Коли помер Мойсей, Єгошуа (Ісус Навин) за наказом Бога повів племена до Йордану. Спершу двоє розвідників пішли до міста Єрихону, де заночували в домі блудниці Рахав. Про них донесли цареві, який зажадав видати їх на даху, а потім спустила на мотузці з міської стіни. Рахав збагнула що тільки Бог дає силу юдеям. Позніше вона одружилася з з євреєм Салмоном і ввійшла до родоводу Давида, отже і Христа. Коли юдеї прийшли на берег Йордану, то води ріки зупинилися перед ковчегом Господа й усі люди перейшли на другий берег. Ледве священники з ковчегом вийшли з води, як ріка знову потекла, як і раніше.

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосереда – о 7-й годині вечора.

Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосереда, о 5-й вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих. Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 0

7083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор Володимир Цебуля
Тел.: (908) 591-0800



2 червня: з'їзд Патріархального товариства

Українське Патріархальне товариство подає до відома, що з'їзд і загальні збори товариства відбудуться в суботу, 2 червня, у приміщеннях парафії св. Архистратига Михаїла, Дженкінтавн, Па. (1013 Fox Chase Rd). У програмі: звіти, дискусія, вибір управи Товариства та „круглий стіл“ на тему „Патріархальний рух у світі найновіших подій у житті УГКЦ“.

На збори запрошені не тільки члени Патріархального товариства, а й усі люди доброї волі, зацікавлені ролею мирян у Церкві.

Підготовчий комітет: Іван Крих, Роман Левицький, Леонід Рудницький.

Додаткові інформації – телефоном (215) 725-3626.

Леонід Рудницький

Вечір пам'яті Івана Франка відбувся на Флориді



Зліва: Богдан Лехман, Тарас Роман, Кароліна Борисенко, Марта Клісінська, Христия Шелдон, Володимир Любецький, Ірина Жизномирська, Соломія Попович, Оксана Дутка, Олена Рузайкіна, Володимир Шпічка.

НОРТ-ПОРТ, Фла. – В осередку св. Андрія 24 березня заходом Товариства української мови ім. Тараса Шевченка відбувся літературний вечір, присвячений твор-

чості Івана Франка, 150-ту річницю народження і 90-ту річницю смерті котрого ми тепер відзначаємо.

Проф. Віра Боднарук, голова товариства, привітала присутніх

(було понад 200 осіб) і в доповіді „Франко – велетень духа“ накреслила цікаві моменти з життя вченого і літератора, котрий пробуджував український народ, творив з нього свідому українську націю.

Після доповіді увагу слухачів захопив літературно-музичний сценарій Наталії Марчак. Ведучі – Олена Рузайкіна, Тарас Роман та Богдан Боднарук („сам Франко“) уміло вводили виконавців у дію. Бездоганними декламаторами були Ірина Жизномирська, Соломія Попович, Володимир Лабєцький, Оксана Дутка, Марта Клісінська, Кароліна Борисенко, Т. Роман. Виконавці вміло переплітали уривки з поем з мелодіями, виконаними піаністкою Іраїдою Черняк, випускницею Київської кон-

серваторії, та здібним гармоністом Володимиром Шпічкою. Сольоспів пісні „Не забудь юних днів“ Христини Боднар-Шелдон захопив присутніх красою і силою голосу... Коли зі сцени прозвучало безсмертне „Не пора, не пора“, зала і сцена злились в один моноліт – „огненне слово“ І. Франка ще й сьогодні є на часі! „Народе мій, замучений, розбитий“ – пролог із безсмертного „Мойсея“ – виконав Богдан Лехман, також чудово співав баритоном улюблену пісню поета „Ой, ти дівчино, з горіха зерня“ під музичний супровід І. Черняк.

Дохід з імпрези призначено на допомогу „Просвітам“ в Україні, на друкування української літератури.

При каві і солодкім ще довго „гомоніла Україна“, обмінюючись думками, враженнями, приємними спогадами-розмовами з приятелями.

Галина Король

Загальні збори Пластової фундації

НЮ-ЙОРК. – 18 березня в домі Пластової фундації відбулися 34-ті загальні збори, які відкрив голова Богдан Михайлів. Хвилиною мовчання вшановано пам'ять членів Пластової фундації, які відійшли у вічність. Останнім з них був св. п. пл. сен. Дмитро Косович. Про діяльність у минулій каденції звітували адміністратор будинку

Пластової фундації Оля Стасюк, референт фінансів Ярослав Оберишин та голова Б. Михайлів, який також звітував за секретаря Фундації. За Контрольну комісію звітував Володимир Сафян.

На зборах вибрано новий склад дирекції, яку очолив Б. Михайлів.

Б. М.

Пом'янули незлим, тихим словом

ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж. – 15 березня за ініціативою Ірини Борси громада „пом'янула незлим, тихим словом“ Тараса Шевченка.

Церковний хор „Боян“ під проводом Алли Коростіль чудово заспівав пісні „Рече та стогне Дніпр широкий“ і „Думи мої“. Наймолодші, новоприбулі діточки з України Христинка Гребещенко, Дарко Борса і Андрійко Ідак декламували твори Т. Шевченка. Усі виконавці програми – новоприбулі вихідці з України.

Микола Лишик

Дорога у краще майбутнє починається у



Федеральній Кредитовій Кооперативі

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК



П'ЯТИ
річні сертифікати

5.71%

ОДНО
річні сертифікати

5.44%

ШЕСТИ
місячні сертифікати

5.18%

Відсотки у річному відношенні, можуть бути змінені без попередження.
Мінімальний вклад на сертифікати \$500.00.
Штраф може бути наложений за передчасне розірвання сертифікату.

Your savings federally insured to at least \$100,000 and backed by the full faith and credit of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Уляні Старосольській-Любович – 95



Уляна Старосольська-Любович на святі.

НЬО-ЙОРК. – Союз Українок Америки, Літературно-мистецький клуб і громадськість Нью-Йорку урочисто відзначили 95-ліття Уляни Старосольської-Любович, члена Національної спілки письменників України, довголітнього редактора журналу „Наше Життя“, відомої громадської активістки, аристократки за духом і палкої патріотки України.

Народилася Уляна Старосольська (псевдонім Любович) 31 березня 1912 року у Львові, в родині Володимира і Дарії (з Шухевичів) Старосольських. Батько був відомим адвокатом, оборонцем українських політичних в'язнів. Мати – піаністка, викладач музичного інституту ім. М. Лисенка. З дитинства У. Старосольська була завзятою пластункою, якою є й сьогодні, належить до куреня „Ті, що греблі рвуть“. Середню освіту здобула у Львові, звання магістра економічних наук – у Познанському університеті (Польща), а також закінчила Вищі курси журналістики.

Повернувшись до Львова, працювала в редакціях журналів „Нова хата“ і „Господарсько-кооперативний часопис“, згодом редагувала часопис „На сліді“, призначений для пластової молоді, хоч Пласт тоді був офіційно заборонений.

У 1939 році більшовики заарештували і вивезли на Сибір батька Уляни – Володимира Старосольського, професора Львівського університету ім. І. Франка. Уляну з матір'ю і молодшим братом Ігорем вивезли до Казахстану. Так раптово обірвали-

ся дівочі мрії про письменницьку кар'єру.

Рука, що тримала перо, тепер стискала віжки упряжі колгоспних коней і волів. З відмороженим лицем і руками працювала, щоб прожити і піклуватися хворою матір'ю. Невдовзі помирає мати, а через два місяці в Маріїнському таборі від голоду помер батько. Брата мобілізували до Трудової армії. Уляна залишилась сама. Здавалось, що життя зупинилось. Але ні! Виживають тільки сильні духом. І вона вижила. У 1946 році, під час репатріації колишніх громадян Польщі, друзі-поляки допомогли У. Старосольській переїхати до Польщі і там оселитися. Вже тоді почала писати оповідання. У 1967 році на запрошення старшого брата Юрія, що проживав з родиною у Вашингтоні, переїхала до Америки. З того часу живе в Нью-Йорку.

Вже в 1968 році, у видавництві редакції „Новий шлях“, виходить збірка оповідань У. Любович під назвою „Розкажу вам про Казахстан“, яка отримала високе визнання проф. Юрія Шереха-Шевельова. Ця книжка пережила три видання і в даний час готується до друку її англійський переклад.

Письменниця редагувала і упорядковувала книжки поетеси Зої Когут, Богдана Нижанківського (Бабая), Валеріяна Ревуцького, збірник „Рогатинська земля“, альбом „Гуцульщина“, спогади брата Ігоря „Крутими дорогами“. У 1991 році вийшла монографія „Володимир Старосольський“, в якій У. Любович вміщує біографію батька, його наукові праці, промови на політичних судових процесах тощо. Маючись тонке почуття гумору, У. Любович тісно співпрацювала з гумористичним журналом „Лис Микита“ Едварда Козака. З 1972 року і аж до виходу на пенсію у 1990 році У. Старосольська-Любович працювала редактором журналу „Наше Життя“, часопису СУА. Редакційні статті журнал у 2001 році видані у Львові окремою книжкою „Нариси, статті, есеї з журналу „Наше Життя“.

Упродовж нелегкого, але багатого подіями і плідного творчого життя У. Старосольська-Любович, або просто пані Ляся, як звуть її всі знайомі, завжди була і є у вирі громадського, літературного, мистець-

кого життя. Від 1984 року письменниця є членкою Пен-клубу, членом-кореспондентом НТШ, членкою 64-го Відділу СУА, Пласту. У 1995 році стала членкою Спілки письменників України.

На літературний вечір, присвячений 95-літтю письменниці, прийшли рідні, друзі, шанувальники її особистості. Слово про У. Старосольську-Любович виголосила Ольга Кузьмович, довголітня редакторка газети „Свобода“ і давня її подруга. З задоволенням присутні слухали твори У. Любович у виконанні акторки Лариси Кукрицької та членок 64-го Відділу СУА Слави Рубель, Дарії Костів, Ліди Баб'юк. Задушевно звучав сольо-спів бандуристки Лаврентії Туркевич, а також фортепіанний твір „Музична інтермедія“ у виконанні Володимира Ткаченка.

Ярослава Геруляк, голова Літературно-мистецького клубу і 64-го Відділу СУА, оформила цікаву виставку світлин з життя У. Любович. На її честь звучали теплі побажання голови СУА Ірини Куровицької, головного редактора журналу „Наше Життя“ Ірини Чабан, членок 64-го Відділу СУА Лариси Зелик і Валентини Войцехівської, директора адміністрації НТШ д-ра Василя Лопуха, близької подруги д-ра Асі Гумецької, давньої приятельки Дарії Ярошевич з Чикаго, члена Національної спілки композиторів України Оксани Лиховид та ін. Від пластової „родини“ вітальне слово з гумором виголосив пл. сен. Олесь П'ясецький. Вокальне тріо „Троянда“ у складі Лариси Гулович, Надії Семчук та Люби Ткачук подарувало кілька ліричних українських пісень і зачитало привіт від ансамблю „Українська родина“. Програму вечора вела Наталка Соневицька.

А потім був ювілейний торт і гучне „Многая Літа!“ Під час смачної перекуски, яку підготували членки 64-го Відділу СУА під проводом Василя Дмитрика, до пані Лясі підходили учасники торжества з побажаннями і дарували їй квіти... Сама вона у своєму слові-подяці зізналася, що вперше в житті не може знайти слів, бо схвильована тим, що про неї так багато знають, пам'ятають, шанують і люблять.

Лідія Баб'юк

Зустрілися євреї та українці

НЬО-ЙОРК. – З нагоди 63-ої річниці визволення Вінниці від гітлерівців у Єврейському центрі в Брукліні 18 березня відбувся творчий вечір, присвячений поетесі Белі Губенко, президентові Єврейського земляцтва Вінничини. Вона запросила на цю подію приятелів-українців. Вечір, що проходив під гаслом „Мелодії душі“, відкрив і був ведучим молодий поет і журналіст Олександр Плакхін. У програмі вечора були танці, читання поезій, промови, хорів та сольові виступи. Дитячий танцювальний ансамбль школи ім. Д. Шостаковича під керівництвом Людмили Грушанської виконав кілька танців.

Б. Губенко у своєму слові підкреслила особливе значення визволення Вінниці для єврейської спільноти, яка пережила жахиття. Вона попросила до слова керівника радіо і телебачення проф. Бориса Рабінера, ветерана війни, який поділився враженнями з подій Другої світової війни, під час якої,

поряд з іншими, страждав єврейський народ. Він підкреслив, що старші покоління євреїв не можуть забути України, бо Україна – це їхня батьківщина, де вони народились, виростили, провели юні роки, де спочивають їхні батьки, діди і прадіди.

Б. Губенко привітала українських гостей, серед яких були Євген Стахів, Андрій Ластовецький й автор цих рядків. Гості дякували за запрошення і вітали Б. Губенко з її творчим вечором. Для гостей один з солістів виконав українську пісню „Рідна мати моя“. Б. Губенко прочитала кілька своїх поезій і виконала сольні пісні на їдиш, російською й українською мовами. Молоденька внучка Б. Руденко – Оленка – виконала пісні єврейських й американських композиторів. На закінчення Б. Губенко з внучкою виконала дуетом пісню мовою їдиш. Усі присутні були обдаровані квітами.

Микола Галів



УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

УНСоюз уділяє своїм членам

- ✓ Перші гіпотечні позички (мортгеджі) на купно власного дому
- ✓ На 1-3 родинні доми, де живе власник
- ✓ По доступних відсотках



Телефонуйте сьогодні:

(800) 253-9862 дод. 3036

Стефан Вельгаш

Не пропустіть доброї нагоди! Не чекайте !!



НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА
в Америці

запрошує на доповідь

д-ра МАРКА РОБЕРТА СТЕХА

(Канадський Інститут Українознавчих
Студій, Торонто)

„МИКОЛА ХВИЛЬОВИЙ ЯК МІСТИК:
У СВІТЛІ НОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ“

Микола Хвильовий – один із лідерів „розстріляного відродження“ 20-30 рр. ХХ ст.

Складний ідеологічний світогляд та естетичні уподобання цього письменника передбачають нові інтерпретації його доробку в українському літературознавстві. Саме про це і не тільки йтиметься у доповіді д-ра Стеха.

В суботу, 5 травня 2007 р., о 5-й год. по пол.

в будинку НТШ

63 Fourth Ave., (між 9-ою і 10-ою вулицями)

New York, NY 10003

Добровольці – наша гордість

Оксана Закидальська

ТОРОНТО. – Документальні фільми, як, наприклад, „Жнива розпачу” і „Між Гітлером і Сталіном”, різні виставки, наукові і науково-популярні видання Українсько-Канадського дослідно-документаційного центру відомі на ширшому громадському полі – і то не тільки українському. Центр став активним осередком ознайомлення учнівської і студентської молоді з історією поселення українців в Канаді, подіями Другої світової війни та Голодомором 1932-33 років в Україні.

Зовні менш очевидно, хоч не менше вагомою, є праця добровольців Центру – людей, які системно допомагають в інтерв'юванні, бібліотекарстві, транскрипції звукозаписів, сортуванні матеріалів, адресуванні конвертів, каталогуванні, перекладанні текстів тощо. Минулого листопада було вирішено відзначити 20-ліття офіційного заснування Центру у формі вручення добровольцям спеціальних Грамот подяки. На святкування запрошено 32 добровольців, яких щиро привітав президент Центру проф. Всеволод Ісаїв.

Один з найважливіших напрямів праці Центру – це архів різних документальних матеріалів – записи інтерв'ю, неопубліковані споми-ни, щоденники, фотографії, листи і т. п. У впорядкуванні архіву відзначилися троє найдосвідченіших наших добровольців.

Володимира Лучків 14 років була куратором української виставки в „Casa Loma” в Торонто, працює вже два роки при Центрі. Вона упорядковує матеріали за темами Другої світової війни, німецької окупації України, концентраційних таборів, ОУН-УПА, Акції „Вісла”, участі українців у збройних силах Канади і т. д. В. Лучків створила систему для упорядкування і наповнила вже дві великі шухляди спеціальними „фай-

лами”. Вона має велике задоволення із своєї праці, усвідомлюючи, що це дуже потрібна громадська справа.

Євген Ващук працює при Центрі майже три роки; 41 рік він працював інженером у фірмі „Marshall, Macklin & Monaghan Consulting Engineers”, тепер вже на пенсії. Він упорядковує архів документів, переданий Головною управою Братства Колишніх Вояків 1-ої Української Дивізії (один комплект цих документів пішов до Центрального Державного Історичного Архіву України у Львові). Управа отримала документи від окремих дослідників, які вивчали історію Української Дивізії (Майкл Мельник, Тарас

(Закінчення на стор. 17)



Відзначення добровольців УКДЦЦентру грамотами подяки.

Федеральна
Кредитова
Кооператива
СУМА



Це найкраще місце
для збереження
ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Сертифікати*

Звичайні Сертифікати		
Шість Місяці Сертифікати	5.13% APY ** (5.00% APR)	
Однорічні Сертифікати	5.39% APY ** (5.25% APR)	
Трирічні Сертифікати	5.49% APY ** (5.35% APR)	
Мані Маркет	До \$49,999	4.08% APY** (4.00% APR)
	\$50K+	4.34% APY** (4.25% APR)

* Звичайні Сертифікати понад \$100,000 платимо 0.25% додатково. ** Відсотки нараховуються у річному відношенні і можуть змінюватись без попереджень.

Головне Бюро
Main Office

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі
Yonkers Branch

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі
Spring Valley Branch

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Філія в Стамфорді
Stamford Branch

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен
New Haven Branch

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677



Концерт учнів української школи



НЮАРК, Н. Дж. – 15 квітня, після Служби Божої, в приміщенні церкви св. Івана Хрестителя відбувся концерт учнів „Нової української школи“, що діє при парафії. Незважаючи на дощову погоду, в церковній залі зібралося багато охочих послухати Великодні привітання, підготовлені учнями. Вчителі та учні показали чудову сценку і монтаж віршиків, присвячених Воскресінню Христовому, а на закінчення наймолодші школярики заспівали низку веснянок та великодню пісеньку „Христос Воскрес!“.

Ірина Агне,
директорка школи

Добровольці...

(Закінчення зі стор. 16)

Гунчак, Орест Логуш) і копіювали їх з німецьких та американських архівів. Архів Дивізійників також включає спогади учасників Дивізії. Ігор Томків 33 роки працював учителем народної школи і був активний в позакласній програмі державної школи, де проводив майстерні писання писанок та лекції українських танців. Кілька років тому, вийшовши на емеритуру, почав шукати для себе корисного завдання і прийшов до Центру. Тепер він робить аудіо-записи людей, які під час війни були в Червоній армії, а тепер живуть в Торонто. В більшості – це євреї з України, які імігрували до Канади протягом останніх 10 років. І. Томків вже має завершених шість таких інтерв'ю, записаних в домах

цих ветеранів, пересічний вік яких – від 80 до 90 років. Запис триває від однієї до півтори години, мова звичайно мішана українська і російська (суржик), хоча деякі ветерани добре розмовляють українською. І. Томків каже, що ветерани дуже радо погоджуються на інтерв'ю, тішаться що хтось цікавиться їхніми споминами. Він задоволений, що має нагоду пізнати людей і багато нового навчитися. Один ветеран-єврей розповів, що завдячує своє життя тому, що сусід-українець передав йому документи свого сина. Після війни знайти цю українську родину йому не пощастило. Це тільки декілька прикладів праці добровольців, яку координує архівар Іроїда Винницька. Хоч менеджментом Центру займаються його директори, яких діючих сьогодні є 11, робота добровольців є підставою важливою для Центру.



SOYUZIVKA
for all seasons

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

СОЮЗИВКА

КАЛЕНДАР ПОДІЙ

Кожного понеділка від 25 червня до 27 серпня 2007 р. – „Steak Night“ при музиці „Soyuzivka House“ на терасі Веселки.
Кожної середи від 27 червня до 29 серпня „Гуцульська ніч“ при музиці „Soyuzivka House“ у Ворохті.
Кожної п'ятниці від 29 червня до 31 серпня „Odessa Seafood Night“ при музиці „Soyuzivka House“ на терасі Веселки.
Кожної суботи від 30 червня до 1 вересня танці – забава при українській оркестрі.

4-6 ТРАВНЯ – „Вікенд“ української мови в SUNY New Paltz.

13 ТРАВНЯ – Святкування Дня Матері. Обід від 11:30 ранку до 2-ої по пол. Ціна 15 дол. ++

19 ТРАВНЯ – Tri Valley High School Prom.

25-27 ТРАВНЯ – Memorial Day weekend BBQ, Orchidia patron's reunion, відкриття літнього сезону та забава.

1-3 ЧЕРВНЯ – „Вікенд“ української мови в SUNY New Paltz.

4-8 ЧЕРВНЯ – Весняний семінар духовенства Стемфордської єпархії.

9 ЧЕРВНЯ – Весілля.

10-15 ЧЕРВНЯ – Тиждень сеньйорів УНС.

15 ЧЕРВНЯ – Walkill High School Retirement Party. „Вікенд“ присвячений батькам, що усиновили дітей з України.

16 ЧЕРВНЯ – Прийняття.

17 ЧЕРВНЯ – Святкування Дня Батька, концерт: „Сизокрили“, соліст – Роман Цимбала, оркестра „Відлуння“ з Маріяном Підвірним. Год. 1-ша по пол. Ціна 20 дол. ++

21-24 ЧЕРВНЯ – Конвенція УЛТПА.

24 ЧЕРВНЯ – 6 ЛИПНЯ – Тенісовий табір.

24 ЧЕРВНЯ – 1 ЛИПНЯ – 1-ий табір „Пташат“.

25-29 ЧЕРВНЯ – Exploration Day Camp, Session #1 для дітей віком 7-10 років.

1-8 ЛИПНЯ – Пластовий табір „Пташат“ сесія 2.

1 – 15 ЛИПНЯ – Танцювальний табір ім. Роми Прийми-Богачевської, вік від

2 – 6 ЛИПНЯ – Exploration Day Camp. Денний дослідницький табір сесія #2 від 7 років.

6-8 ЛИПНЯ – Святкування Дня Незалежності США. Tikı Bar – вечірка, концерти, забава.

8 – 10 ЛИПНЯ – 25% знижки на всі кімнати.

11 – 15 ЛИПНЯ – Фестиваль української культури та фільму. Виступ учасників танцювального табору ім. Роми Прийми Богачевської. Українські фільми представлені Юрієм Шевчуком. Виставка картин українських мистців.

13 – 15 ЛИПНЯ – „Вікенд“ української мови у SUNY New Paltz.

15 – 20 ЛИПНЯ – Денний табір української спадщини, 1-ша сесія, для дітей віком 4–7 років.

15 – 21 ЛИПНЯ – Discovery Camp, для дітей у віці 8–15 років.

22 – 27 ЛИПНЯ – Денний табір Української Спадщини, 2-га сесія для дітей віком 4 – 7 років.

22 – 28 ЛИПНЯ – Спортовий табір „Січі“, 1-ша сесія для дітей віком 6 – 18 років.

22 ЛИПНЯ – 4 СЕРПНЯ – Танцювальний табір ім. Роми Прийми Богачевської, 1-ша сесія для дітей віком 8 – 16 років.

27 – 29 ЛИПНЯ – „Вікенд“ української мови у SUNY New Paltz.

29 ЛИПНЯ – 4 СЕРПНЯ – Спортовий табір „Січ“ віком 6–18 років.



УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

запрошує на

зустріч з українськими
письменниками

У зустрічі візьмуть участь:

МАРКО РОБЕРТ СТЕХ, ЮРІЙ ТАРНАВСЬКИЙ
І ІРЕНА ЗАБИТКО
а також
АЛЕКСАНДЕР МОТИЛЬ

Зустріч відбудеться

в п'ятницю, 4 травня 2007 р.,
о год. 7-й веч.

Після зустрічі запрошуємо на прийняття,
де можна буде набути книжки авторів.

Вступ: 10 дол. від особи,
5 дол. – студенти.

Ukrainian Institute of America
2 East 79th Street.,
Tel.: (212) 288-8660
www.ukrainianinstitute.org



DNIPRO SO.

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ
688 Sanford Ave
Тел.: (973) 373-8783
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Тел.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1801 Cottman Ave
Тел.: (215) 728-6040

УКРАЇНА І СВІТ

Волинь відзначила річницю народження Уласа Самчука

У 102-гу річницю з дня народження письменника, 20 лютого, в Рівному відкрито Літературний музей Уласа Самчука. В Будинку вчених, при вул. Симона Петлюри 17, покищо в одній просторій кімнаті, розміщені стіл, машинка до друку, ліжко, піаніно, речі, які вживав У. Самчук з дружиною, проживаючи в Рівному в часі Другої світової війни. Донька його колишніх господарів зберегла цінності, і вони, з логічно розміщеними фотографіями з різних часів його життя (юність, Прага, Рівне, ДП табори, Канада), творять цілісну історію життя письменника.

Ведуча музею Інна Нагорна з любов'ю приготувала хоч скромну, але цікаву і цінну експозицію.

Церемонія в день народження почалася покладанням квітів коло стіп пам'ятника У. Самчукові. А потім в переповненому Будинку вчених директор обласного Рівненського краєзнавчого музею Олександр Булига попросив Олександра Данильчука – голову Рівненської обласної ради, Олега Торкунова – заступника голови обласної державної адміністрації, та директора Інституту літератури ім. Тараса Шевченка академіка Миколу Жулинського розрізати стрічку при вході до музею.

Ножички подали пластунки в одностроях з куренів У. Самчука та Олени Теліги.

Пісню на фортепіані „Видиш, брате мій...” зустрів музей У. Самчука гостей. Ректор Рівненської духовної семінарії митрофорний протоієрей Ігор Швець, у сослуженні чисельних священиків, посвятив новий музей. А тоді сердечні промови, вітання, подяки та побажання на майбутнє, переплетені з піснями на бандурі, звучали у залі.

Виступали О. Данильчук, О. Торкунов, депутат обласної ради Василь Червоний, який багато допоміг у встановленні пам'ятника Самчукові в 2005 р., Олександр Булига, Петро Давидюк – начальник управління культури Обласної державної адміністрації, виконавці останньої волі Самчуків – Оксана та Ярослав Соколики та багато інших. У своєму слові М. Жулинський сказав: „Ніхто не увічнить пам'яті наших великих людей, якщо ми самі цього не зробимо”.

О. і Я. Соколики привезли з Торонто фотографії, документи та три чудові писанки, які прикрашали колись мешкання Самчуків.

На закінчення відбувся полуденок з участю вчених, етнографів Рівненської та Волинської областей, з донькою Татяни Самчук Іриною Праховою та її чоловіком Юрієм Кузьменком

з Києва, директором музею У. Самчука в Дермані Федором Єфимчуком, письменником Євгеном Шморгуном, директором Рівненського театру Володимиром Петровим та багатьма іншими гістьми.

Після офіційної частини відбулися наради голів державної та обласної ради з О. та Я. Соколиками, М. Жулинським, ректором Національного університету „Острозька Академія“ проф. Ігорем Пасічником у справі перевезення спадщини письменника з Тиллявки до Рівненського літературного музею У. Самчука.

Волинь цінить, любить та шанує своїх великих людей. В століття письменника поставлено йому прекрасний пам'ятник в Рівному. Достойно шанують У. Самчука також в Національному університеті „Острозька академія”. Відбуваються там святкові концерти, доповіді та інше. З їхньою допомогою ми видали трилогію Самчука „Волинь”, а тепер друкуються „На білому коні” та „На коні вороному”. В 2005 р. успішно відбувся Перший конкурс молоді У. Самчука, а цього року ми мали велику приємність 21 лютого роздавати нагороди переможцям Другого конкурсу на тему: „Що писав Самчук про Україну і що писала Україна про Самчука”. Подібні конкурси вже заплановані на наступні роки.

Оксана Бризгун-Соколик

Пластунка – на Всеукраїнському молодіжному форумі в Києві

КИЇВ. – 14 квітня відбувся Всеукраїнський молодіжний форум, який став прикінцевою частиною Всеукраїнського молодіжного конкурсу „Новітній інтелект України”. Право на участь у Форумі отримали учасники, праці яких були визнані найкращими. Учасників форуму вітали Катерина Ющенко, керівники міністерств, комітетів, благодійних фондів. До участі у форумі була запрошена з Авдіївки Олена Попкова з дослідженням „Молодіжні гро-

мадські організації в Україні: майбутні провідники нації чи політичні кон'юнктуристи?”. Вона провела соціологічне дослідження серед старшокласників Авдіївки і подала низку доказів високого провідницького потенціалу молоді.

На форумі О. Попкова була однією з восьми учасників від Донецької області і єдиною представницею Пласту в своїй номінації.

Тетяна Переверзева

Приїжджайте до нас на Весняні Святкування!

TAP New York 2007 Craft Brew & Fine Food Festival

29 квітня 2007 р.

Фестиваль у Гантерських горах, прогулька автобусом із Союзівки.

Спеціальна ціна за кімнати – 60 дол. + податки і чайове.

Полуденок з нагоди Дня Матері

13 травня 2007 р.

Святкуйте цей день з мамою. Для Вас Союзівка пропонує свій полуденковий буфет.

Їдальня відкрита від 11:30 ранку до 2-ої пол. 15 дол. від особи + податки і чайове.

Memorial Day Weekend and Orchidia Patrons' Reunion

Від 25-го до 27-го травня 2007 р.

Святкування цілий „вікенд”. «BBQ» і забава у суботу до звуків оркестри „Грім”

Ціни за кімнати – від 75 дол. + податки і чайове.

З'їзд Сеньйорів УНС та Бенкет

Від 10-го до 15-го червня 2007 р.

Вперше організований цей тиждень понад 30 років тому, є повний промов та розваг, ціллю яких є зберігання і плекання української спадщини.

Ціна за нічліг на 5 днів та їжа – від 425 дол.

4th Annual Adoptive Parents' Weekend

Від 15-го до 17-го червня 2007 р.

Спонзорований Амбасадой України та УНСоюзом, цей „вікенд” включає Українські мистецькі вироби та розваги.

Ціна за кімнати – від 65 дол. + податки і чайове.

23-й щорічний День Батька

17-го червня 2007 р.

У програмі візьмуть участь Танцювальний ансамбль „Сизокрили” з Нью-Йорку, тенор Роман Цимбала та оркестра „Відлуння” з участю скрипаля Маріяна Підвірного.

Ціна за полуденок (о год. 1-й по пол) 20 дол. від особи + податки і чайове.

Опісля мистецька програма.

Kerhonkson, NY 12446; HYPERLINK "http://www.soyuzivka.com" www.soyuzivka.com

(845) 626-5641



Photo by Pavlo Mulyk

Козацькі раритети опинилися у Москві

17 лютого у „Свободі“ (ч. 7) було вміщено лист Івана Буртика з Кліфтону, Н. Дж., про викрадення з музею Кубанського козацтва козацьких раритетів, слід яких виявлено у Генеральному консульстві Росії в Нью-Йорку. 21 квітня Наталка Іванченко, шеф-редактор журналу „Музеї України“, опублікувала статтю „Кінець операції „Козацькі регалії“, яку переслала також до „Свободи“. Вміщуємо статтю з деякими скороченнями.

Міжнародна козацька спільнота шокована. Викрадені спецслужбами Росії регалії Кубанського козацького війська, доставлені в Краснодар. Але не всі... Деякі речі запорожців ще у Москві.

Ця історія почалася після розгрому Запорізької Січі. Моральні цінності запорожців – ікони, грамоти, булави, книги, зброя, були врятовані козаками. Їх перевезли на Кубань, подаровану українцям Катериною. Скарби зберігалися в соборі Олександра Невського до 1918 року. Потім регалії перевезли до Сербії, а в кінці 1940-их років – до США, де в Говелі, Н. Дж., діє музей Кубанського козацтва. Влада Кубані намагалася видурити регалії в американських кубанців. Ті не погоджувалися. З весни 2006 року про історію регалій дізнався київський журналіст Віктор Тригуб, який очолює журнали „Нова Січ“ і „Музеї України“. Він заручився підтримкою отамана Американського козацтва, колишнього киянина

Сергія Цапенка, і вони вирішили спробувати чесно розділити регалії – предмети українського періоду повернути в Київ, кубанські – до Краснодару. Несподівано до процесу долучився губернатор Кубані Ткачов і отаман Кубанського козацтва Громов (...). І в надрах кубанського підрозділу Федеральної служби безпеки Росії визрів сміливий план. До США послали спеціальну групу („спецназ“) у складі 9 осіб! Американські спецслужби, які відслідковують подібні операції, насторожилися.

У цей час в кубанському козацтві США відбувся розкол, проросійських керівників відсторонили. До суду подали скаргу. Суд Нью-Джерсі постановив опломбувати музей і заборонив будь-які дії довкола регалій. Краснодарський спецназ це не спинило. В жовтні 2006 року, під Покрову, спецгрупа на трьох автомобілях, один з яких виявився броньовиком, вночі прибула до Говела, зірвала пломби, зламала

замки і пограбувала американський музей, вилучивши частину регалій. Росіяни відвезли крадене в Генконсульство Росії в Нью-Йорку. Дипломатична установа зачинилася на три дні. Спецназ терміново евакуювали. Журнал „Нова Січ“ детально поінформував про терористичну акцію однієї держави на території іншої. Вибухнув скандал міжнародного рівня.

Справа дійшла до Президента США Дж. Буша, який особисто телефонував В. Путіну. Як виявилося, російський президент нічого не знав про самодіяльність підлеглих. Росія пообіцяла врегулювати конфлікт(...). Стало відомо, що з Говела викрали і скриньку з кодами до скарбів запорожців, які вони ховали на чорний день. Плюс коди до скарбів Махна, Григор'єва, інших ватажків часів громадянської війни, а також записи стосовно Гетьманату П. Скоропадського.

В грудні 2006 року регалії таємно були вивезені з Нью-Йорку до Москви, де зберігалися в сховищі МЗС. Нещодавно їх перевезли до Кремля, де зі скарбами ознайомилися Путін і Ткачов.

Можливо, щось з викраденого, що стосується України, гучно передадуть В. Януковичеві. Може, подарують музейні копії, про які вже повідомили.

– Найбільше нас цікавила грамота Катерини про передання Кубані. Є один колекціонер, з вищих органів державної влади України, який давав за неї 50 млн. дол., – розповів редактор журналу „Нова Січ“ Віктор Тригуб, – Цей документ має велике геополітичне значення. За великим рахунком, всі інші викрадені речі стосуються російського періоду. Організувавши пограбування американського музею, офіційний Кремль дуже „підставився“. Україна в цій ситуації, отримала максимум позитивів, і я вважаю, морально перемогла!

Президент США нагородив групу офіцерів ЦРУ і ФБР за говельську справу: спецслужби спрацювали чітко, отримавши незаперечний факт незаконної діяльності Росії в інших країнах. Президент Росії теж нагородив членів спецназу, керівників одного південного управління ФСБ, „за ініціативність і мужність у поверненні духовних символів“.

Музей в Говелі вже давно опломбовано поліцією. Чи не час провести інвентаризацію? Те, що цікавило Росію, вони забрали, а те, що залишилося, для українців дуже цікаве. Сподіваємося, що особисто Президент України, патріоти України, які ще залишилися при владі, зроблять висновки щодо повернення культурних цінностей.

Українське свято на Камчатці



Едіта Познякова (зліва) з юними виконавцями святкової композиції.

ПЕТРОПАВЛОВСЬК - КАМЧАТСЬКИЙ, Росія. – 8 квітня актова зала обласної бібліотеки була заповнена – Клуб української культури ім. Івана Франка проводив Великодній вечір. Грали такі відомі мистці камчатської сцени Заслужений працівник культури РФ Лев Зіневич (скрипка) та Жанна Зіневич (піаніно), виступали хор „Слов'янський“ під керівництвом Олени Сьомкіної, вокальний ансамбль „Ласкаво просимо“ під керівництвом Лідії Перевалової, танцювальний ансамбль „Радість“ під керівництвом Людмили Липовцевої. Читали вірші учні недільної української кляси. Настуся Діденко, Тамара Боргун, Артем Годлевський, Антон та Андрій Вишневі вели вечір разом з керівником клубу Едітою Позняковою.

На честь основоположника української клясичної музики Миколи Лисенка, якому 22 березня сповнилося 165 років від дня народження, його „Елегію“ виконала на фортепіані Ж. Зіневич. Про традиції української родової оселі розповіли Надія Сивашенко, вчительки Ольга Гаврилова, Валентина Вишнева та її син Андрій, учні А. Годлевський, Т. Боргун, Н. Діденко. Знайшлося місце у композиції і для драматичних сторінок із історії України – Голодомору 1932-33 років, Чорнобилу 1986 року.

Ще довго тривало світле Великодне свято з його гаївками, забавами та писанками...

Олександр Кришталь
Фото автора.



Учасники свята – українці в Петропавловську-Камчатському.

ЗАБАВИ У ЛЬВОВІ І КИЄВІ



КИЇВ. – Найдовший весільний поїзд з 60-ти автомобілів марки „Chevrolet Aveo“ виїхав на вулиці Києва в суботу, 7 квітня. Така кількість авт однієї марки в поїзді стала рекордною для України і була внесена в національну „Книгу рекордів“. На фото: молодята Євген та Наталія Семенови перед весільним поїздом. Фото: УНІАН



ЛЬВІВ. – Фолкльорне свято відбулося 9 квітня в Музеї народної архітектури та побуту під відкритим небом „Шевченківський гай“. Львів'янам дедалі більше подобається проводити останній святковий день Великодня – поливальний понеділок, дивлячись виступи самодіяльних колективів, виставки писанок, показові виступи колективів бойового гопака, слухаючи духовні співи молодіжних гуртів. Останнім часом етнозабави-гаївки витісняють у минуле давню традицію обливатися: на львівських вулицях все менше хлопців „полюють“ на дівчат. На фото: львівська майстриня Ольга Наливайко з півнем готують чай із трав для гостей. Фото: УНІАН

Дещо про київську телевізійну „кухню“

Найбільшу популярність на загальноукраїнських телевізійних каналах мають дві політичні програми: „Свобода слова“ (ведучий Савік Шустер, який кілька років тому був російським тележурналістом, а тепер працює на приватному загальноукраїнському каналі ICTV). На цю програму 16 лютого був запрошений і автор цієї статті як пересічний представник „народних мас“. Єдиною моєю функцією було крутити ручку на невеличкому пульті, який тримав у руках. У такий спосіб я мав фіксувати, хто з отих політичних діячів, на мою думку, бреше більше, а хто – менше. Якщо я погоджуюся з промовцем, то кручу ручку праворуч, а якщо не погоджуюся – ліворуч. Ото й усе!

Я перебував у студії ICTV 8 годин. На програму „Свобода слова“ канал запрошує 100 „експертів“, які повинні пропорційно представляти усі верстви суспільства. Вони були вибрані з різних областей України, але без врахування чисельності населення у тих областях. Від моєї Дніпропетровської області було лише сім осіб, а від Луганської – втричі більше, хоч та область має населення значно менше, ніж Дніпропетровська. За законами соціології, представлення має визначатися у відповідності до вислідів перепису населення. Але організатори зневажили цей закон, і пропорційність не була забезпечена.

У політичних дебатах останніх років зазвичай Україну ділять на схід і захід. На диво, у телевізійній програмі 16 лютого Україну поділили на три частини: захід – 23 відс., центр – 30 відс. та схід разом із півднем – 47 відс. Я запропонував виконавчому продюсеру Михайлові Павлову вирівняти ситуацію, для чого „перекинути“ Дніпропетровську область до центру – Київської та Кіровоградської областей. Але моя пропозиція не була почута, і зрозуміло чому – результати голосування тоді відрізнялися б від тих, які були запрограмовані організаторами програми!

Як же відповіли „експерти“ на запитання, кому з керівників держави вони довіряють? Президентові України – 13 відс., прем'єр-міністрові – 19 відс., опозиції – 30 відс., нікому – 38 відс. Зрозуміло, на розподілі відсотків позначи-

лося вище згадане порушення основного правила соціології щодо формування так званої „вибірки“. Прикро! Але С. Шустер заявив: „У нашій програмі представлена уся Україна!“ Ні, це не так, бо не було представників Львівської і Одеської областей, Криму, а розподіл місць було здійснено неправильно.

На початку програми С. Шустер сформулював тему обговорення: „Чи є початком Другої холодної війни жорстка заява Президента Росії Володимира Путіна щодо недопущення моноцентризму США у світі? Як ця заява вплине на майбутнє України?“ Для обговорення цього питання були запрошені віце-прем'єр-міністр з гуманітарних питань Дмитро Табачник та представники трьох провідних партій: від Партії Регіонів – Тарас Чорновіл, від „Нашої України“ – Петро Порошенко, від БЮТ – Григорій Немирня. Усі партійці повторювали те, що ми вже не раз чули від представників їхніх партій. С. Шустер програму не вів. Він лише озвучував те, що йому диктував невідомий нам фактичний керівник програми, з яким С. Шустер безперервно підтримував зв'язок завдяки мікротелефону. Не усі 100 пультів, які тримали в руках „експерти“, були підключені до комп'ютерної системи, яка вимальовувала на екрані графік реакції на політичну позицію та висловлювання промовців. Це було маніпулювання телеглядачами.

Підсумки програми не завжди були об'єктивні. Так, „експерти“ одностайно засуджували антиукраїнські висловлювання російського парламентаря Константина Затуліна і схвалювали виважені аргументи грузинського парламентаря Коте Габашвілі, але на цьому уваги телеглядачів не зосередили, їм навіть не продемонстрували графіка нашої одностайності.

Отже, програма „Свобода слова“ – це, безумовно, виконання політичного замовлення власників ICTV та рекламодавців (хто дає гроші, той замовляє музику). Мета програми – формувати громадську думку майбутнього електорату, але, на жаль, не в бік ствердження демократичних цінностей в Україні.

Володимир Єфимов,
Дніпропетровськ

Проблеми партій...

(Закінчення зі стор. 5)

нює виживання правдивих національних демократичних партій.

Система закритих партійних списків, виставлена на виборах у 2006 р., унеможливила обрання національних демократів в одномандатній складовій частині округу.

„Якщо були б відкриті списки, то у змагання вступили б інтелект, програми, ідеї, а не гроші, – сказав Ю. Костенко на прес-конференції 26 березня. – Ця система створена не для того, щоб між собою конкурували програми чи ідеї, але гроші, з метою обдурити людей за допомогою телебачення, масових заходів, на які безконтрольно витрачаються мільйони“.

Крім того, що Ю. Костенко виступає за пропорційну виборчу систему за відкритими списками, базовану на одномандатній частині округу, він також підтримує компанію фінансового обмеження.

Ю. Костенко зазначає, що немає жодної цивілізованої країни у світі такої, як Україна, де фінансування кампаній необмежене, цілковито непрозоре і без жодних загальноприйнятих правил. Маючи підтримку багатьох мільйонерів, „Наша Україна“ набагато фінансово спроможніша у змаганнях на національному рівні ніж УНП. „У Сполучених Штатах гроші, витрачені на вибори, суворо контролюються, – каже Ю. Костенко. – Тут ми дозволили трьом мегаблокам купувати виборців по всій країні. За допомогою масової реклами, за допомогою тих чи інших подарунків виборцям партії купують виборців“.

Проте, надзвичайно успішна кампанія Блюку Юлії Тимошенко минулого року доводить, що УНП не може цілковито звинувачувати у своїй поразці брак фінансування, – вважає І. Лозовий. „Гроші не вирішальний фактор, – каже він. – Юлія Тимошенко надзвичайно скупа і не купувала жодної телевізійної реклами. Але у неї є

неймовірна харизма, тоді як Костенко – нудний і нецікавий“.

Інша причина успіху Блюку Тимошенко та Партії Регіонів – їхня організаційна структура, якій властива майже військова дисципліна. Рішення приймаються згори, службовці вищого і середнього класу відповідальні за виконання цих рішень. „Ці партії не побудовані як політичні партії, але як мафіозні клани, – каже С. Хмара, член УНП, який залишив блок Ю. Тимошенко на початку 2005 р., як він зазначив, через те, що блок почав поповнювати ряди партії олігархами. – Як блок Ю. Тимошенко, так і Партія Регіонів діють за методами мафіозних структур, де немає жодної внутріпартійної демократії, а керівництво робить, що хоче“.

Правдоподібно, не маючи можливості досягнути того рівня очевидної дисципліни, яка панує в Партії Регіонів та блоці Ю. Тимошенко, Б. Тарасюк та Ю. Костенко запровадили національні демократичні сили до іншого рівня прогресу. Керівники п'ятих національних демократичних партій 24 березня підписали меморандум, об'єднуючи свої сили в національно-демократичний блок з метою брати участь у змаганнях на національних і місцевих виборах, а також брати участь у політичних демонстраціях.

До НРУ та УНП приєдналася Українська Республіканська партія „Собор“ під проводом Анатолія Матвієнка, Християнсько-Республіканська партія на чолі з Миколою Поровським, Партія відродження села на чолі з Іваном Томичем. Парламентська координаційна рада буде складатися з п'яти голів цих партій. Консолідація національно-демократичних сил наставлена самокритично щодо свого майбутнього успіху, – вважають політичні спостерігачі. Але ж єдність не може розв'язати усі проблеми.

„Національні демократи завжди були поділені ще від часів незалежності, але я не думаю, що в цьому найголовніша проблема, – каже І. Лозовий. – Якщо кожен робить щось неправильно, то неважливо, разом вони чи окремо“.

SUMMER CAMPS AT SOYUZIVKA!

TENNIS CAMP AGES 10-18

Intensive two weeks instruction and competitive play directed by George Sawchak. Limited to 45 participants.

Weeks: June 24– July 6, 2007
\$670 UNA Members
\$720 Non UNA Members

EXPLORATION DAY CAMP AGES 7-10

Six hours of fun-filled activities in this day camp, which focuses on the outdoors.

Session 1: June 25– June 29, 2007
Session 2: July 2– July 6, 2007
\$100/per week or \$25/per day

PLAST CAMP-TABIR PTASHAT

A Plast day camp held at Soyuzivka. Please contact Plast for registration & Soyuzivka for room bookings.

Session 1: June 24– July 1, 2007
Session 2: July 1– July 8, 2007

ROMA PRYMA BOHACHEVSKY UKRAINIAN DANCE WORKSHOP AGES 16 and UP

NEW!

For over 30 years, Workshop has been a popular summer dance program and this year it will be held at Soyuzivka! Continuing her mom's legacy, this workshop will be directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych. Campers hard work will be highlighted at our Ukrainian Film & Cultural Festival weekend.

Session : July 1– July 15, 2007
\$910- UNA Members
\$960- Non UNA Members

A \$75 deposit is required to register a child into camp
(For Sitch camp- register directly with Sitch Sports School.
For Plast camp- register directly with Plast)
For more information & for camp applications call:
(845) 626-5641
or
check out our website at:
www.Soyuzivka.com



UKRAINIAN HERITAGE DAY CAMP AGES 4-7

Formerly known as Chemney Camp, this day camp exposes kids to their Ukrainian heritage through daily activities such as dance, song, crafts and games. Price includes tee-shirt & daily lunch.

Session 1: July 15– July 20, 2007
Session 2: July 22– July 27, 2007
\$150 Per Camper
\$190 if not an overnight guest

DISCOVERY CAMP AGES 8-15

Calling all nature lovers for this sleepover camp filled with hiking, swimming, scuba, organized sports, & bonfires.

Week: July 15– July 21, 2007
\$400 UNA Members
\$450 Non UNA Members

SCUBA DIVING COURSE AGES 12-ADULTS

One week course will complete academic, confined water and open water requirements for PADI open water certification. Classes given by George Hanushevsky, scuba-diver instructor.

Pre registration is required.

Week 1 : July 15– July 21, 2007
Week 2 : July 22– July 28, 2007
\$400 for Course, \$120 Deposit Required, All fees payable to George Hanushevsky

UKRAINIAN "SITCH" SPORTS CAMP AGES 6-18

This is the 38th Annual Ukrainian "SITCH" Sports Camp run by the Ukrainian Sitch Sports School. This camp will focus on soccer and tennis & is perfect for any sports enthusiast. Registration for this camp is done directly by contacting Marika Bokalo at (908) 851-0617.

Session 1: July 22– July 28, 2007
Session 2: July 29– August 4, 2007
\$350 Per Camper
\$150 for Day Campers

ROMA PRYMA BOHACHEVSKY UKRAINIAN DANCE CAMP AGES 8-16

Directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych (daughter of Roma Pryma Bohachevsky). Expert instruction for beginning, intermediate and advanced dancers. The camps will end with a grand recital- always a summer highlight!

Session 1: July 22– August 4, 2007
Session 2: August 5– 18, 2007
\$910- UNA Members
\$960- Non UNA Members



Останній концерт музичного сезону

НЬО-ЙОРК. – 14 квітня в Українському Інституті Америки відбувся останній концерт музичного сезону, в якому виступили Ангеліна Іаделія (фортепіано), Соломія Івахів (скрипка) і Майкл Гаас (чельо) з добірною програмою камерних творів Моцарта, Равеля, Лятошинського та Шумана.

Усі три сонати виконували С. Івахів і А. Іаделія, почавши двочасинною сонатою „Г-дур“ Моцарта. Потім була виконана „Соната для скрипки й фортепіано“ Моріса Равеля, у якій С. Івахів показала віртуозну гру з великим розмаїттям технічних прийомів. В другій частині концерту прозвучала „Соната“ українського неокласика Лятошинського, музика якого від-

значається емоційною насиченістю, досконалою формою, цікавим тематичним змістом і багатством гармонії.

Успіхові концерту сприяла піаністка А. Іаделія, яка має професійний підхід до вибору програми. Її участь у виконанні надає кожному творові довершеності. В її програмах часто звучать прем'єри з українського репертуару.

Останньою точкою в програмі було „Фортепіанове тріо д-моль“ Роберта Шумана. До його виконання долучився випускник Філадельфійського Куріс-інституту челист М. Гаас. Публіка нагородила виконавців палкими оплесками з вигуками „Браво!“

Богдан Марків



Зліва: Соломія Івахів, Ангеліна Іаделія, Майкл Гаас

*Дорога Наша пані
Лідо Крушельницька!*

*Вітаємо Вас
із молодим 92-літтям
та бажаємо:*

*Щоб Ваше серце не хворіло,
Щоб не летіли швидко так роки,
Щоб душа квітла й молоділа,
І завжди поруч близькі, щоб були.*

*Ваші вдячні „діти“
Із Студії Мистецького Слова*

Нью-Йорк, 1-го травня 2007 р.

Український привіт летить у космосі

„Пересилаємо привіт із нашого світу, бажаємо щастя, здоров'я і многа літа“, – такі слова поздоровлення українською мовою були вислані у космос в 1977 році – як одне із 55 поздоровлень різними мовами, записаних на „золотому диску“, що був покладений до американських космічних кораблів „Вояджер-1“ і „Вояджер-2“. Ці два кораблі мали завдання дослідити і фотографувати дальші планети нашої сонячної системи, після чого летіти в далекі простори космосу. Коли я перебував влітку в університеті Корнел, в місті Ітака, Н. Й., мені випала історична нагода створити цей привіт і записати його своїм голосом.

Я щойно закінчив п'ятилітні студії архітектури та залишився в університеті, щоб зібрати та зробити фотографії з вибраних рисунків. Раптом зателефонувала Лінда Сейген, дружина відомого, тепер покійного, астронома Карла Сейгена, виклада якого я слухав раніше на курсі астрономії. Л. Сейген довідалася про мене від слов'янськомовного товариства при університеті, яке було ознайомлене з нашою маленькою, але діяльною українською студентською громадою. Вона попросила приготувати та записати короткий привіт українською мовою, на що я відразу погодився.

Вже наступного дня я пішов до будинку адміністрації університе-

ту, де застав досить велике зібрання. Говорили багатьма мовами. Здавалося, що я зайшов у будинок Об'єднаних націй. Я підписав коротеньку формальну угоду, сів до спеціально підготовленого мікрофону, виголосив свій короткий привіт та віддав друкований його текст з перекладом на англійську мову.

Хотілося мені більше сказати, але організатори наполягали, що слово має бути коротке. Але коли порівняти з привітами іншими мовами, то наша українська мова була добре і широко представлена. На „золотому диску“ були також записані звуки нашого світу – вітер, море, громи, голоси тварин, деякі музичні твори. Були також записані привіти-промови Президента США Джімі Картера та Генерального секретаря ООН Курта Вальдгайма.

Кораблі були вислані у космос 1977 року. Сьогодні, через 30 років, вони вже закінчили дослідження планет у нашій сонячній системі та перелітають „переходову зону“ до глибокого космосу. Вони летітимуть до 10 мільярдів років, аж доки хтось прочитає наші поздоровлення. Привіт можна послухати на сторінці Інтернету американської космічної установи агенції NASA: <http://voyager.jpl.nasa.gov/spacecraft/languages/ukrainian.html>

Андрій Цегельський,
Рочестер, Н. Й.

Талант Володимири Божейко

До 100-річчя від дня народження

Сто років тому, 15 травня 1897 року, в селі Рокетне біля Львова, у сім'ї священика народилася Володимира Божейко. Дівчина, маючи три роки, оволоділа грою на фортепіані і зі слуху виконувала ряд українських пісень і почутих музичних творів. Під час навчання у Перемишлі Володимира брала лекції гри на фортепіані у відомої на той час піаністки О. Окуневської, виступала на шкільних і загальноміських концертах. В газеті „Діло“ від 14 червня 1912 року проф. Станіслав Людкевич писав про заключний концерт учнів піаністичної школи: „В. Божейко чарувала ніжністю удару і фразування, та взагалі високою геть-геть поза дитячий вік розвинutoю самостійною музикальністю“. Рік пізніше в тій же газеті про її виступ у Перемиській школі він писав: „В. Божейко відігранням Мендельсонівської концертної фантазії „Фа-діз-мінор“ і його „Пісні без слів“ ля-мінор являлась у кожному напрямі феноменом, не то скінченою піаністкою, не то „вундеркіндом“, у якій у грі все: удар, техніка, фразування і педалювання, загальне розуміння будови твору і думок композитора, коротко все, що становить прикмети доброї школи і музикально-піаністичного таланту, зійшло, мов щось побічно, на другий план, а над усім тим піднімалася лише чиста, непорочна духовна краса і поезія, якої ніяка наука дати не в силі, та, яка уважається божим даром об'явлення чи інтуїції“.

Справжнім тріумфом був виступ 7 вересня 1914 року в Перемишлі з нагоди 100-річчя від дня народження Тараса Шевченка, де вона грала Шопена, Вагнера-Ліста і

Чайковського. Після цих успіхів батьки послали Володимиру на дальше навчання до Відня. У 1922 році вона там закінчила музичну академію, займалася педагогічною працею і виступала на концертах у Відні, Граці, Празі, Львові, Перемишлі, багатьох інших містах Європи. Тодішня преса переповнена була схвальними статтями про виступи В. Божейко. У 1926 році мисткиня з світовим ім'ям повертається до Перемишля, де вчить студентів у Вищому музичному інституті ім. Миколи Лисенка.

З Перемишля вона часто виїздила на концерти майже до всіх міст Галичини і деяких міст Європи, популяризуючи музику С. Людкевича, Л. Ревуцького, Ф. Ліста, Ф. Шуберта, М. Вербицького М. Лисенка та інших. Від 1946 року вона працювала в академічному хорі України „Трембіта“, а також вчила у Львівській державній консерваторії ім. М. Лисенка. Її працю високо оцінювали С. Людкевич, О. Сорока, М. Колесса та інші.

В. Божейко посідає особливе місце в історії України і Європи. Своє життя і талант вона присвятила музичній культурі і за допомогою музики доносила до чутливих сердець слухачів і своїх учнів вогник любові до рідного краю і народу. В. Божейко померла 13 серпня 1955 року, похована на Личаківському кладовищі у Львові. Професор С. Людкевич так оцінив сл. п. В. Божейко: „Без таких талановитих людей, якою була В. Божейко, неможливий був розвиток нашої музичної культури, тому честь їй і хвала, і хай пам'ять про неї збережеться і для майбутніх поколінь“.

Ярослав Стех

Помер художник Юрій Соловій (1921-2007)

23 квітня 2007 року помер видатний український художник Юрій Соловій. З приводу цієї болючої втрати подаємо статтю Богдана Бойчука, яка була вміщена 22 лютого 2007 року в київській газеті „День“.

Юрій Соловій з далекої перспективи

Богдан Бойчук

Нині ім'я Юрія Соловія залишається маловідомим в Україні, проте його постать є однією з чільних для модерної української культури, яка в силу доволі трагічних обставин розвивалася переважно поза Україною.

Доля Ю. Соловія багато в чому є типовою: він народився 1921 року в Старому Самборі, навчався у Львівській художньо-промисловій школі, після закінчення Другої світової війни емігрував до Німеччини, а згодом перебрався до США. Однак, серед багатьох талановитих українців, розкиданих по світах, його вирізняла особлива інтелектуальна і духовна самодостатність. Тому його творчість не позначена ностальгією, він жив не минулим і безповоротно втраченим, а прагнув до „речей, вищих, ніж зорі“. Тож, напевне, не випадково, що саме з вернісажу цього

митця розпочиналася публічна діяльність Культурного і музейного комплексу „Мистецький арсенал“, зокрема такого підрозділу, як художня галерея, і саме його спадщина лягла в основу збірки майбутнього комплексу.

Усередині 1950-их років в Нью-Йорку постала ньюйоркська група поетів. До нас долучилися й художники Любослав Гуцалюк, Аркадія Оленська-Петришин, Яків Гніздовський, Ярослава Геруляк, Михайло Уран та Юрій Соловій. Ю. Соловій часто організував мистецькі виставки, круглі столи...

Коли намалював монументальну картину „Розп'яття“, то повісив її над вівтарем у протестантській церкві в Рутерфорді, поставив музику, Баха, здається, а поети ньюйоркської групи читали свої поезії. Церква була набита людьми, американцями й українцями. Такі події залишали знак у душі учасників на все життя. Ю. Соловій також писав есеї, рецен-

зії... Як результат, вийшла книжка „Про речі вищі, ніж зорі“.

Та все це раптом увірвалося на переломі 1980-1990-их. Ю. Соловій переніс легкий інсульт, упав на камінні сходи і розбив голову. В лікарні йому видалили третину мозку, і він два роки пролежав у комі. Всі лікарі твердили, що він ніколи з коми не вийде. Та, наперекір усьому, Ю. Соловій з коми вийшов. Пригадав усі мови, які знав, пригадав усіх друзів, але втратив динамічність, допитливість і потребу боротися з життям. Не повернувся він і до творчості. Тільки любив сидіти перед вікном і спостерігати, як міняються пори року. Якось сказав мені: „Життя таке чудове! Я дуже радий, що живу“.

У спектрі українського модернізму Ю. Соловій посідає унікальне місце: він є чи не єдиним послідовним представником неоекспресіонізму.

З одного боку, в творчості Ю. Соловія завжди різко присутня думка, тобто його світобачення і його світорозуміння. Його уяву найбільше тривожать дві крайності буття людини: народження і смерть. А між ними полюсами Ю. Соловій бачить переважно страждання. Ці мотиви художник висловлює релігійними символами. Але цими символами він не возвеличує Творця, а радше дорікає Йому за стан, у якому опинилася людина. Паралельно з цим для творчості Ю. Соловія характерна глибока емоційність і розмах.

Ранні твори Ю. Соловія дуже експресіоністичні, драматичні, висловлені приглушеною кольористикою і до жорстокості експресивні. Характерним прикладом із цього періоду може бути картина „Родження“ (в Ю. Соловія декілька

картин з мотивом народження) чи дуже рання картина „Розп'яття“, у якій на одній руці Христа є чотири пальці, а на другій шість. Це раннє розп'яття викликало в 1960-их роках бурю дискусій і протестів. Та все це логічно, бо розп'яття – це терпіння, а терпіння – це деформація: фізична й духовна.

У пізніших роботах прикладом може послужити монументальне розп'яття, яке складається з чотирьох картин, – помітне збагачення палітри в Ю. Соловія. Кольористика стає не лише багатшою і вибагливішою, але й віртуознішою. При цьому сила експресивності картин ні в якому разі не послаблюється. Роботи Ю. Соловія цього періоду помітно перегукуються з працями пізнішої кельнської групи в Німеччині.

У найпізніших творах Ю. Соловій доходить по суті до постмодернізму. Окреме місце займає у його творчості серія „Тисяча голів“. Десь 1970-го Ю. Соловій захопився неймовірним і нездійсненим для нормальної людини проектом – намалювати тисячу голів. Він вживав найрізноманітніші засоби й матеріали: олію, акварель, олівець, туш, пластику, волосся, папір... Найдивнішим є те, що кожна голова має іншу форму та інший характер (незважаючи на те, що голови ці абстрактні).

Ця неймовірна серія свідчить не тільки про безмежну творчу уяву Ю. Соловія і велику відвагу (а без відваги нема прогресу в мистецтві), але й про духовну могутність людини в загальному, про перемогу Духа над остаточною слабкістю тіла і над смертю. Я щоразу все більше переконуюся, що Юрій Соловій був одним з визначних художників другої половини XX століття.

Концерти Ольги і Наталі Пасічників – в усьому світі

Солістка Варшавської камерної опери Ольга Пасічник запрошена до Театру „Метрополітен-опера“ в Нью-Йорку на прослуховування її голосу – сопрано. У польських театральних програмах прізвище співачки часто пишуть як Пасечник, хоча усім відомо, що Ольга Пасічник – українка з Рівного, де народилася, зростала, де закінчила музичну школу гри на фортепіані. Потім вчилася в Київській консерваторії, а після отримання диплому фахівця продовжила навчання у Варшавській музичній академії. Від 1992 року вона – солістка у Варшаві. І не тільки. О. Пасічник виступала на багатьох славетних сценах – в Парижі, Амстердамі, Брюсселі, Берліні, Гельсінках, співала у супроводі симфонічних оркестрів Польщі, Бельгії, Люксембургу, України, Іспанії, Італії, Німеччини, Великої Британії, з численними камерними оркестрами під керівництвом диригентів світової слави. Її голос звучав у численних виставах, на концертах, в ораторіях. О. Пасічник має понад три десятки плит і дисків з записами її співу.

Участь в міжнародних конкурсах принесла їй ряд нагород. Вона – лавреатка вокальних змагань у Голандії, Фінляндії, Бельгії, а у 2005 році міжнародний часопис „Opernwelt“ номінував її на звання „Найкраща оперова співачка артистичного сезону 2004-2005 років“. Ряд відзнак вона дістала в Польщі.

Не відстає від старшої сестри і Наталя Пасічник, талановита піаністка. Вона вчилася в школі для музично обдарованих дітей у рідному Львові, потім – у Львівській консерваторії, в Музичній академії ім. Ф. Шопена у Варшаві і в Королівській музичній академії Стокгольму. Після навчання почалися виступи і настав час нагород на світових конкурсах в Данії, США (Сінсінаті), Італії. Вона багато концертує в дуєті з сестрою Ольгою, має чимало записів своєї гри. Виступала з відомими диригентами і один з них – Євген Светланов написав про Наталю, що вона „оволоділа інструментом надзвичайним способом і здається, що для неї немає обмежень,

пов'язаних з технікою, палітрою звучання та інтерпретацією. Усе, що вона грає, звучить дуже переконливо“.

2 квітня гостем „Свободи“ був батько Ольги і Наталі – ректор Національного університету „Острозька академія“ Ігор Пасічник, тож редактори скористалися нагодою, щоб поздоровити його з успіхами талановитих дітей, які своїми виступами прославляють Україну у світі.



Наталя (зліва) і Ольга Пасічники

Левко Хмельковський

UKRAINIAN BANDURIST CHORUS

OLEH MAHLAY - ARTISTIC DIRECTOR AND CONDUCTOR

КАПЕЛЯ БАНДУРИСТІВ ім. Т. ШЕВЧЕНКА

ОЛЕГ МАХЛАЙ - МИСТЕЦЬКИЙ КЕРІВНИК та ДИРИГЕНТ

BANDURA БАНДУРА

THE SOUL OF UKRAINE Душа України

www.bandura.org

Commemorating the 100th Anniversary of Hryhory Kytasty 1907 - 2007

Enchanting the world since 1918

Saturday, May 5 – 7:00 pm
TROY, NEW YORK
Troy Savings Bank Music Hall

Tickets and more information:
Troy Savings Bank Music Hall Box Office
518.273.0038

Sunday, May 6 – 2:00 pm
NEW YORK CITY
The Great Hall at Cooper Union
7 East 7th Street at Third Avenue

Tickets and more information:
Surma Book & Music Co.
11 East 7th Street, New York City
212.477.0729, or call 917.559.8629

Saturday, June 2 – 6:30 pm
CHICAGO, ILLINOIS
Chopin Elementary School Auditorium
2450 W. Rice Street, Chicago

Tickets and more information:
Ukrainian Cultural Center
2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL
773.384.6400

Гість „Свободи“ – часопис „Склянка часу“ з Канева

Розповідає Олександр Апальков, редактор міжнародного літературно-художнього журналу „Склянка часу“Zeitglas

„Склянка часу“Zeitglas – приватний літературно-художній журнал видається з 1995 року українською, російською і німецькою мовами і йде до читачів України, Росії, Німеччини, Австрії. Недавно вийшло 41-ше число „Склянки“. Ми опублікували твори понад 1,000 авторів. Представлені всі регіони України. Видаємо книги наших авторів. На сьогоднішній день їх більше 40. Допомогаємо молодим музикантам. Беремо участь на міжнародних книжкових форумах: конкурсах, ярмарках, виставках. У Києві – Міжнародний книжковий ярмарок „Книжковий світ“, в Харкові – міжнародний книжковий фестиваль „Мір книг“, у Львові – „Форум видавців“.

Ми – єдиний журнал, який не „править“ авторські тексти без згоди автора. Журнал – це сито. Саме тут просіває час зерна таланту від випадкових домішок. Найголовніше для літературно-художнього журналу – відкривати нові імена. Література України представлена не тільки Андруховичем, Покальчуком, Забужко. Немає безталанної провінції. Особливо в наше століття всевітньої мережі Інтернету. Називаю ряд обдарованих авторів: Олена Заславська, Олександр Сигида з Луганщини; Володимир Єременко і Станіслав Стеценко з Черкас; Вячеслав Пасенюк і Павло Безсонов з Донецької області; Олена Оленіна і Тетяна Киценко з Харкова... Список цей я можу продовжувати і розширювати. Ці автори стоять в центрі життя, не ховають голови в пісок повсякденності, але творять розумне, добре, вічне. Ми в кожному числі представляємо до 30 авторів.

Маємо німецьких спонзорів та австрійського видавця Карла Шеленбергера, який вважає, що Україна є справжньою європейською країною. Держава не повинна фінансувати видання художньої літератури. Цим повинні займатися приватні видавці на свій власний смак, можливо, пробними, невеликими тиражами. А вже держава повинна вибирати з цієї, покищо віртуальної, маси виданих в Україні книжок, з цього дикого поля „культурні рослини“ й друкувати їх масовими тиражами та заохочувати молодих авторів відповідними нагородами.

Поштова адреса часопису: вул. Шевченка, 31/32, Канів, Черкаської обл., 19002 Ukraine. Електронна пошта: zeitglas@ck.ukrtel.net. Сторінка в Інтернеті: www.kaniv.ck.ua/zeitglas

Микола Петренко

Тоді...

(уривки з щоденника)

Я працював перекладачем київського бюро молодіжного туризму „Супутник“. І от підійшла нарешті і моя черга на поїздку з однією київською групою у ФРН. Мої колеги, які це вже пройшли, говорили мені всі, як один: там мінімум у два рази краще, ніж у Східній Німеччині. Я не вірив. Так то так, краще, але щоб удвічі, навряд. Там справді виявилось удвічі краще.

В Берліні, столиці НДР, у нас було кілька годин вільного часу. Я пішов один прогулятися містом. Вже повертаючись до автобуса, я вирішив скоротити шлях. Трохи згодом мене охопило якесь дивне відчуття – переді мною був штучний глухий кут, відрізаний від усього світу німою стіною. З самої стіни на мене напружено дивилися люди в уніформі. Напевно, вони були трохи здивовані: що за дивак іде на нас? А за ними, на висотному будинку, світився напис „Видавництво Акселя Шпрінгера“. Чужий світ... Я відразу ж повернув назад.

Група передовиків сільського господарства з НДР прибула в Україну. Програмою передбачалась поїздка в Полтаву і відвідання сільськогосподарського підприємства. Перше здивування було ще в автобусі. Представник господарства, розповідаючи про досягнення, назвав, як годиться, і врожайність.

– Що? Тут, так мало?! Ти правильно переклав??

Шоковано їхали далі. Повз господарство. Є шанс щось побачити. Група одностайно захотіла

туди. Моїми останніми словами були: „Я вас попереджав“.

Бруд. Розбита техніка. Хаос... До самого готелю в автобусі стояла тиша.

Олімпійські ігри в Москві 1980 року. Усі перекладачі перебували в радісному, збудженому стані. Було вже тижневе навчання в Москві, безкоштовний службовий одяг і таке інше. Але напередодні західні країни оголосили бойкот. Західнонімецька команда не приїде. Всі перекинулись на групи з НДР. Одну з них я здобув для себе. Виборов. Вишантажував. Зворотна сторона стіни.

Група військових Народної Армії НДР. Москва. Готель. Сидимо в барі, спілкуємось. Заходять західнонімецькі туристи. Моїх наче вітром здуло: ми ж не маємо права навіть перебувати в одному приміщенні з західними німцями, не кажучи вже про те, щоб розмовляти з ними. Досиджував я один. Проміжна сторона стіни.

Телевежа у Східньому Берліні. Кажуть: „Ви що, не чули, телевежа похилилась? Усі відвідувачі роздивляються з оглядової кулі, яке життя на Заході. Завелике навантаження на західню сторону вежі“.

Серпень 1991 року. Поїздка з „великим босом“ до Франкфурту та Гамбургу. А тут – путч в Москві. Ми мали право залишитись. Наш літак до Києва був майже порожнім.

Потім були сім років в Чорнобилі. В зоні відчуження. За колючим дротом. Але то вже інша історія.



Біля меморіального каменя на Тарасовій горі в Каневі, встановленого в пам'ять самоспалення 21 січня 1978 року Олексі Гірника на знак протесту проти імперської політики СССР в Україні, періодично збираються шанувальники його подвигу.
Фото: Іван Синяцюкий, Канів

Віталій Міхалевський

Знов вихідний... І сум кліщем:
Все мариться мені в вітрині
Та, що танцює під дощем,
В саду, ще там – на Україні.
Тій, що танцює під дощем,
Здається – дощ для неї лишень.
Сховавши одяг, мокра вицент,
Кружляє в танці серед вишень.
Ту, що танцює під дощем,
Не налякає грім невтомний.
І юне тіло – тихий щем,
Як яблуко, спокуси повне.
Ти, що танцюєш під дощем,
Не здогадаєшся, що з тебе
Я, причаївшись за кущем,
Очей не зводив. Вибач, небо.
Та, що танцює під дощем,
Забрала спокій і удачу.
Лишила дощ. Й між вишень-щеп
Невимолимий гріх юначий.
Знов над Парижем небо плаче.
Згадалось давнє... Вип'ю ще.
І, божеволіючи наче,
Я сам танцюю під дощем.

Євген Медина

Символи України

Летять лелеки із світів не близьких
Я голову підняв: „Летіть! Летіть!“
Уже весна на землях українських.
Візьміть мене з собою у блакить.

Я закружляю в вітрових потоках,
У небі зупинюсь на мить.
Огляну землю ненаситним оком
І місце виберу, де б захотілось жити.

Ви знов заселите свої торішні гнізда.
Діток народите, любов вам і хвала!
Ви наша гордість, символ України.

Та щоб не закрутилась голова,
Скажу, що ви птахи зальотні,
А ті, що мерзнуть з нами – молодці, –
То справжні України патріоти:
Звичайні ворони і горобці.

Чорненські, сірі – не вінець природи.
Сидять надуті, гріючи дзьоби.
Чомусь у ранки зимові прозорі
Їх особливо хочеться любити.

Олександр Апальков

Марта

Вона вважалася в нашому місті „сильною особистістю“.

– Облиште мене у спокої, – відповідала вона залицяльникам.

Але спокою не було. Ні вдень, ні вночі. Ні взимку, ні літом. Марта була красива. Чорне волосся. Блакитні, не до волосся, очі. Високі груди.

– Не вірю в любов. Немає любови, – говорила вона.

Вона хотіла робити те, в що вірила. Але не робила нічого. Бо ні в що не вірила.

– Коли я була дитям, – говорила вона мені, – релігія була заборонена. А я ходила в церкву, таємно. Але там був музей. Стояли ідоли і горщики, потріскані, на рушниках. Зі стін святі дивилися. Сочилося світло через вікна. Купол здавався таким, що летить. Голова паморочилася. І хотілося відлетіти. Туди, – вона підняла руку, – до Бога.

Сонце пробивалося крізь свинець хмар. Вітер стихав. Хотілося розстебнути пальто.

– У дитинстві зі мною ніхто не говорив про віру, – розповідала Марта, – і сумувала очима, – та й і пізніше ніхто.

Я знав: вона не вірила. Уявив, як святі роздивлялися її. Ставало ніяково.

– Жінки, – розсміялась вона раптом, – зобов'язані лише до свого біо-

логічного покликання. Від природи не можна втікти. Тому їй потрібно сприяти, і вчасно. Що в тому, коли я стану старою.

Нарцисизм рвався з неї. І не захопитися нею я не міг.

– Нині емансипації потребуєте ви, чоловіки, – вона ткнула мене в чоло, – Адже тепер ми можемо і самі за себе постояти. Без ваших грошей і широких плечей. І я це доведу.

Березень вже розфарбовував небо. Хмари піднімалися вище. Сонце плавало останні бурульки. Краплі дзвеніли. Птахи поверталися. Марта зникла.

Літо видалось спекотним. Листя пожовтіло. Пошархла трава. Думати було лінки. Спрага мучила.

– Це просто упередження вчорашнього дня, – говорив мені кельнер, – екологічні вина не поступаються традиційним. – Він стояв переді мною на витяжку, сприймаючи мене за велику людину. – І вони засвоюються краще.

– Що це там? – запитав я, показуючи за вікно.

– А, – відповів він протяжно, – вчора привезли дівчину. У Чечні була снайпером в російському війську. Ось, тепер ховають. Воно їй треба було? Кажуть, двадцять п'ять років, красива. Ім'я у неї дивне... Згадав: Марта...

Він покрутив штопором біля скроні.

– А якщо, – продовжив, – поглянути з точки зору харчової психології, всі номерні вина однакові. Головне – не перебрати дозу.

19 West 21st Street, Linden, NJ 07036
Tel.: (908) 862-4747; (973) 763-8778
Fax: (908) 862-7474

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail:roxolanaltd@roxolana.com
web:www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку Існують певні обмеження.

Додаткова оплата за доставку – \$10 – Західня Україна; \$15 – Східня Україна
Телефонуйте безкоштовно:
1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україні:

\$100 - \$8	\$500 - \$25	\$900 - \$45
\$200 - \$14	\$600 - \$30	\$1000 - \$50
\$300 - \$18	\$700 - \$35	\$1500 - \$75
\$400 - \$20	\$800 - \$40	\$2000 - \$100

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ

Масові ліцензії на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.
• Доставка \$10 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталогу вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф., сальми – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки. Ціна \$ 99 за 51 ф.

• НА ПРОДАЖ •

На продаж мотоцикл „Harley Davidson, Fatboy“ - 98. Ніколи не вживаний. Ціна 14,000 дол.
Тел.: (609) 339-6688

• ПРАЦЯ •

Пошукую працю по догляду за старшою особою або дітьми без проживання в околиці Delaware County.
Тел.: (609) 851-6883 (мобільний) або (610) 892-7763

Потрібна жінка зі знанням української або російської мов для опіки над німечним мужчиною в Рочестері, Н. Й.
Тел.: (585) 334-9665

Шукаю працю по догляду за старшою особою.
Тел.: 1 (860) 523-7005

• РІЗНЕ •

Куплю картини старих українських мистців до своєї приватної колекції. Оплата за домовленістю.
Тел.: (312) 330-0956, Михайло

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. Linden, New Jersey 07036

(908) 925-0717

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ

мінімум 10 фунтів

ЛІТАКОМ

2-3 тижні мін. 10 фунтів

ДОЛЯРИ

Пересилка і доставка

ЕЛЕКТРОНІКА

220 V

15 років в бізнесі чесно і добросовісної праці. Відправляємо і погаджуємо митні справи. У зв'язку з розширенням компанія пошукує аґентів до співпраці. Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словакії. Підбираємо пакки з дому безкоштовно. Пересилка пакоч через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Tall Free 1-800-965-7262

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в середу, 11-го квітня 2007 р. відійшов у вічність на 94-му році життя наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

СВ. П.

ПЕТРО ДЗЮБА

нар. 28-го лютого 1913 р. в селі Бортків в Україні.

Член ОУН від 1932 р., колишній в'язень на засланні в Березі Картузькій. Предсідник 367-го Відділу УНС Т-ва „Запорозька Січ“ – 35 р., Почесний голова Округи УНС у Рочестері, Н.Й., бувший голова 20-го Відділу ОДВУ і член Центральної Управи ОДВУ, член Клубу сеньйорів УНС, член Українського Братського Союзу, активний член Української католицької церкви св. Йосафата в Рочестері, Н.Й., громадський діяч.

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 13-го квітня 2007 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Harris Funeral Home в Рочестері, Н.Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 14-го квітня 2007 р. о год. 10-ій ранку в Українській католицькій церкві св. Йосафата в Рочестері, а відтак на католицькому цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

У смутку залишені:

дружина

дочка

улюблена внучка

кузини

– ХРИСТИНА

– МАРУСЯ з чоловіком ТОМОМ МАЙЕРОМ

– ЕРІКА

– МАР'ЯН ГОРГОТА з дружиною АДОЮ і родиною

– ОСИП БЕЗКОРОВАЙНИЙ з дружиною МАРІЄЮ і родиною в Англії

ближча і дальша родина в Україні і Канаді.

Вічна Йому пам'ять!

В пам'ять Покійного можна складати пожертви на:
Olzych Research Foundation, 1229 Spring Avenue, Wynantskill, NY 12128.

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок, 13 березня 2007 р. в Нью-Йорку на 95-му році життя відійшов у вічність наш найдорожчий БАТЬКО, ДІДУСЬ і ПРАДІДУСЬ

СВ. П.

СТЕПАН ОЛЕКСІВ

В глибокому смутку залишилися:

донька

внучка

син

внуки

– АННА

– МОТРЯ ПРОЦИК СНАЙДЕР з мужем ГРИГОРІЄМ і дітьми СТЕПАНОМ, ГАЛИНОЮ і ПЕТРУСЕМ

– РОМАН

– ЮРІЙ і СТЕПАН з дітьми ВОЛОДИМИРОМ, СТЕПАНОМ й ІВАСИКОМ

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 16 березня 2007 р. в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися суботу, 17 березня 2007 р. в Українській католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку, а відтак на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Складаємо сердечну подяку о. Бернардіві та д-р Марії Ефремов і д-рові Алексіві Латушевському.

Вічна Йому пам'ять!

В пам'ять Покійного зложено пожертви на Католицький Університет у Львові в сумі 1,500 дол.: Лідія і Орест Ґлют, Мирослава Знаєнко, Христина Карпевич, Орест Попович, Анна Олексів-Процик, Мотря Процик Снайдер, Володимир Процик, Марія Хемич.

ПО Д Я К А

З волі Всевишнього в ніч з 7 на 8 серпня 2006 р. відійшла від нас

СВ. П.
НАДІЯ СВІТЛИЧНА

У нашому горі й смуткові ми повсякчас відчували співчутливу допомогу і жертвність друзів, приятелів і незнайомих нам людей доброго серця тут у США і в Україні.

Шанобливо вдячні президентові України Вікторові Ющенкові за співчуття і присутність на похороні.

Особлива подяка Високопреосвященнішому Владиці Антонію за зворушливі прощальні слова, за моральну підтримку і допомогу.

Складаємо сердечну подяку Високопреосвященнішому Владиці Антонію, отцям О. Гуцулу, Ю. Сівкові, Ю. Базилевському, І. Лишику та іншим за похоронні відправи і Парастас, які відбулися в Церкві-Пам'ятнику Андрія Первозванного у С. Бавнд Бруку. Велика подяка за зворушливий обрядовий спів під керуванням п. Павловського.

Сердечно дякуємо пластункам куреня “Верховинки” за їх неоціненну допомогу, турботу і щирю приязнь впродовж 28 років Надійчиного життя у США.

Безмежно вдячні нашим друзям Оленці та Іринееві Юрчукам за постійну допомогу під час недуги св. п. Надійки та поради в тяжкий для нас час. Рівно ж – Роксолянці і Богданові Сірим, Миколі і Тані Мовчанам, Тамарі і Валерію Скрипкам. Особлива подяка належить нашій сусідці Олі Тритяк, яка опікувалася і допомагала Надійці.

Дякуємо тим, хто безвідмовно возив хвору Надійку до шпиталю: Христині Баранецькій, Катрі Воловодюк, Софійці Геврик, Ірені Голинській, Лялі Голинській, Лярисі і Любомиру Зеликам, Богданові та Оксані Кузишиним, Ростиславові Міляничу, Богданові Полянському, Роксолянці Сірій, Христі Храпливій, Миколі Яремко.

Щира подяка отцю Івану Наконечному за сумлінне виконання своїх пастирських обов'язків упродовж тривалої хвороби Надії Світличної.

Консулові Андрію Олефірову вдячні за посильну допомогу і присутність на Панахиді.

Тедові Литвину, власникові похоронного заведення “Литвин і Литвин” в Юніон, Н. Дж., належать слова особливої вдячності.

Слова щирої подяки висловлюємо нашим родичам, друзям і приятелям в Україні за організацію і проведення похорону: Миколі Горбалю, Євгенові Сверстюкові, Євгенові Пронюку, Євгенові Обертасу, Богдану Гориню, Катерині Міщенко, Петрові Гончару, Ніні Обертас, Мойсею Фішбейну, Олесю Обертасу, Андрію Горбалю та інш.

Дякуємо керівництву Верховної Ради України за сприяння в перевезенні тіла на рідну землю.

Добродію Олександру Павловському за забезпечення транспортними послугами на час похорону.

Особлива подяка настоятелю церкви св. Миколая на Аскольдовій могилі отцю Ігорю Онишкевичу за організацію студентської молоді на читання всеношної псалтирі і духовенству Володимирського Катедрального собору за відспівання.

Немає тих слів, які вповні висловили б нашу повагу і вдячність до всіх, не згаданих тут, за їх християнську любов, жертвність і відданість Надійці під час її хвороби.

Сердечно дякуємо організаціям, інституціям, приватним особам, які склали нам співчуття у пресі і надіслали безпосередньо нам.

Дякуємо громаді за щедрі пожертви в пам'ять Надії Світличної на Музей Шістдесятників у Києві та інші благородні цілі.

На Музей Шістдесятників у Києві пожертви склали:

1,500 дол.

Ірма і Володимир Пилишенки;

по 500 дол.:

Теодор і Леся Костюки, ОУПС у США ім. св. Ольги;

300 дол.:

Софія Скоп;

по 250 дол.:

Тит і Софія Геврики, Адріян і Адріана Геврики, Валентина Лімонченко, Богдан і Роксоляна Сірі, колектив газет “Свобода” і “Ukrainian Weekly”;

по 200 дол.:

Олекса Геврик, Роман Геврик, Богдан Ґеруляк і Марта Скорупська, А.Д. Лімонченко, курінь УПС “Верховинки”, Надія і Микола Мірчуки, Орест і Дарія Темницькі, Меланія і Володимир Темницькі в пам'ять приязні мами Софії Темницької з Надією Світличною;

по 150 дол.:

Анна і Симон Радомські, Сестрицтво ім. Св. Ольги в Ярдвіл, Н.Дж.; UNY Management Co, Chicago;

по 100 дол.:

Володимир і Христина Баранецькі, Христина і Микола Баранецькі, В. і А. Бурачинські, Томас Весл, Володимир і Катерина Воловодюки, Зірка і Роман Воронки, Ксеня та Ігор Ганії, Анастасія і Наталія Грибович, Петро Гурський, Lincoln & Sandra Graubard, Осип Данко, Любомир і Ляриса Зелики, Іка і Хозе Касанова, Ольга Криволап, Валентина Кузьмич, Марія Мали, Тереза Марко-Бень, Люба Мурженко, Христина Певна, Володимир Процик, Ніна Самокіш, сестрицтво Св. Ольги при церкві Св. Андрія, Мирослав і Зоряна Смородські, Марта Тарнавська, Наталія Титла, Ореста і Богдан Ткачуки, Богдан і Христина Турченюки, Андрій і Христина Храпливі, Богдан і Богданна Худьо, Леся Юзенів, Оленка та Іриной Юрчуки, Микола і Оксана Яремки, Graubard Lincoln & Sandra.

по 50 дол.:

Пітер Бодтке, Людмила Бойко, Анна Бойчук, Ніна Булавицька, Хризанта Гентиш, Тамара Гординська, Галина Грушецька, Люба Гуралечко, о. О. Гуцул, Володимир і Володимира Васічки, Іван Даниленко, Софія і Марко Держки, Любомира і Тарас Камінські, Лідія Кий, Оксана і Микола Коропецькі, Анна і Бернард Кравчуки, Оксана і Богдан Кузишини, Ляриса і Любомир Онишкевичі, Марія Проскуренко і Стефан Вельгаш, Тамара Сидоряк, Дарія Юрчук-Ружицка і Йосеф Ружицкий;

60 дол.:

Оксана Цісельська;

35 дол.:

Л. і Д. Ковальські;

30 дол.

Оля Тритяк;

по 25 дол.:

Діма Комілевська, Дарія Костів, Іванна Мартинець, Barbara Mooney, Дарія Самотулка, Леся Селепина;

по 20 дол.:

Стефан Гоголь, Андрій Олефіров, Ольга Залезняк, Іван Зінченко, Галина Ільченко, Олена Клименко, Марія і Євген Осціславські, Людмила Шпильова, Mooney Barbara.

10 дол.:

Марія Ліщинська.

На фонд підтримки Євгена Концевича в пам'ять Надії Світличної пожертви склали:

по 200 дол.:

Оксана Радиш, Валерій і Тамара Скрипки;

50 дол.: Анастасія Грибович в пам'ять св. п. Вальчука.

На УВАН в пам'ять Надії Світличної пожертви склали:

800 дол.

Юрій Темницький;

100 дол.:

Володимир Процик.

Павло Стокотельний

Іван Стокотельний з дружиною Кристін
Ярема Світличний з сином Велесом

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО



ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.



Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРИТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Повідомляємо, що Богослуження
в Першу Річницю відходу у вічність

СВ. П.
проф. д-ра
ВОЛОДИМИРА СТОЙКА

буде відправлене

в неділю, 6 травня 2007 р. о год. 11-й ранку

в Українській католицькій церкві Різдва Пресвятої Богородиці,
80 Livingston Avenue, New Brunswick, NJ.

РОДИНА



У глибокому смутку повідомляємо, що 16 квітня 2007 р. відійшла
у вічність на 80-му році життя в Atlantic City, NJ
наша дорога МАМА і БАБЦЯ

СВ. П.
ТЕКЛЯ ОСТАШ

вдова по пок. Михайлові, мама пок. Ірени.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 21 квітня 2007 р. в Україн-
ській католицькій церкві Благовіщення Пречистої Діви Марії. Тіло похо-
ронено на цвинтарі св. Марії у Факс Чейсі, Па.

В жалобі залишилися:

син – ОРЕСТ з дружиною ШАРОН
внучки – МІКАЛЕНА
– ФЕЛІЦІЯ

Вічна їй пам'ять!

У першу болючу скорботну річницю смерти
нашого найдорожчого Мужа, Батька і Дідуся
2 травня 2007 р.

СВ. П.
др. СТЕПАНА КУРИЛАСА

Заупокійні Літургії з Панахидою відправляться в таких церквах–

у США:

Крайовий Собор Пресв. Родини – Вашингтон, ДК
Помісна Церква Пресв. Тройці – Сілвер Спрінг, Мериленд
Церква Св. Юрія – Піттсбург, Пеннсилванія
Церква Св. Михаїла – Нью Гейвен, Коннетікут

в Україні:

Церква Свв. Петра і Павла – Буцнів біля Тернополя
Церква Св. Івана Богослова – Тернопіль
Катедра Св. Юра – Львів
Церква Св. Анни – Львів
Церква Свв. Володимира і Ольги – Львів
Церква Св. Вознесіння Господнього – Львів
Церква Св. Покрови – Львів

Про молитви за спокій душі Покійного ласкаво просять
дружина **Ольга**, Діти і Внуки



Ділимося сумною вісткою, що у вівторок, 17-го квітня,
по довгій недузі, відійшов у вічність наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО і ДІДО



СВ. П.
д-р ЕМІЛЬ Й. КЛЮФАС

нар. у Лежахові в родині о. крилошанина Івана
і Марії (з Тунів) Ключас.

ПАРАСТАС відправлено в п'ятницю, 20-го квітня 2007 р. о год. 7-й
веч. в похоронному заведенні Costigan O'Neil Funeral Home.

СВЯТА ЗАУПОКІЙНА ЛІТУРГІЯ відбулася в суботу, 21-го квітня, о
год. 10-й ранку в церкві св. Михаїла у Woonsocket, RI а відтак на цвин-
тарі св. Духа у Hamptonburgh, NY.

Горем прибиті

дружина – ІРЕНА (з ФЛІСІВ)
сини – ОЛЕКСАНДЕР з дружиною РОМОЮ і дітьми ПАВЛОМ,
МАТЕЙКОМ, МЕЛЯСЕЮ й ТОМКОМ
– АДРІАН з дружиною ГАНЕЮ та синами МИХАЙЛОМ,
СТЕФАНОМ, ДАНИЛОМ і ТИМКОМ
– МИХАЙЛО
– РОМАН з дружиною ЛІДІЄЮ та дітьми АНДРІЙКОМ,
ЛЕСЕЮ і ЛЯРИСОЮ
донька – ЛІДА з мужем ІВАНОМ ТКАЧЕМ і сином МАРКОМ
сестра – МАРТА ДОБЕРЧАК з дітьми і внуками
братові – ГАЛИНА КЛЮФАС з дітьми і внуками
– МАРІЯ КЛЮФАС з дітьми і внуками
– ВІКТОРІЯ КЛЮФАС з дітьми і внуками
племінники – ЮРІЙ КЛЮФАС, КОНСТАНТИН КЛЮФАС,
з родинами БОГДАН КЛЮФАС,
– КСЕНЯ ДРАГАН, ГАНДЗЯ МИЦАК, ЮРІЙ САВИЦЬКИЙ,
ІСЯ КЛЮФАС, ХРИСТИНА КЛЮФАС
свати – МИКОЛА і МАРІЯ КАСІЯНИ, ЄВГЕНІЯ БАБІЙ, ГАЛИНА
ТКАЧ, ТАТЯНА й ЮРІЙ РІШКИ
та дальша рідня Ключасів і Кархутів у США, Канаді та Україні.

Вічна йому пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви на
Український Католицький Університет у Львові:
„Ukrainian Catholic Education Foundation – UCEF“,
In Memory of Dr. Emil J. Klufas,
2247 W. Chicago Avenue, Chicago, IL 60622.

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

Висилаючи посмертні оголошення,
просимо подавати числа своїх телефонів.

Оголошення можуть бути оплачені
кредитовими картками:
VISA, MASTER CARD або AMERICAN EXPRESS

**За мову і зміст посмертних оголошень
і подяк редакція не відповідає**

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040



ЛОНГІН СТАРУХ
Професійний продавець
забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent

Ukrainian National Assn., Inc.

tel.: 800-673-5150 • 845-626-2058
e-mail: lvstaruch@aol.com

PinlessWorld.com

ТЕЛЕФОНІЧНІ КАРТКИ
10% знижка на всі дзвінки.
5 центів за хвилину до України.
Добре сполучення і обслуга.
www.pinlessworld.com

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.

Замовляйте каталог:

1-866-422-4255

www.ukrainianbookstore.com

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550



Aron Video, P.O. Box 3082,
Long Island City, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599

NEW VHS and DVD

7804 – Сину, ангел мій.
Пісні для матері.
7807 – Святкуємо Різдво 2006
по нашому VHS+DVD
7808 – Волинські забави і весільні
звичаї VHS+DVD
7778 – Різдвяні оповідання – зимові
візерунки VHS
7811 – Роксоляна VHS Vol. No. (1)
Ціна 20.00 дол. кожне + 5 дол. пересилка

ОРКЕСТРА „ЛУНА“

Музика на весілля, забави, фестивалі.

Святкування роковин.

ОЛЕСЬ КУЗИШИН

Тел./Факс: (732) 636-5406

e-mail: dumamuse@aol.com

**Щоб розмістити
рекламу
у „Свободі“
телефонуйте на**

**973-292-9800,
дод. 3040**

Друкарня COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 30-літнім досвідом!**

973-574-8800

Факс: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com



LvivArt.com

Y. Kochubey DES, NH, Ph.D

Board Certified

ПСИХОСУГЕСТОЛОГІЯ

* Наркоманія
* Алкоголізм
Тяжкі депресії
Хвороби печінки
Відновлення після хемотерапії

*** за щирим бажанням хворого –
100% ГАРАНТІЯ**

Tel.: (845) 887-6039, (845) 583-7515 • Fax: (845) 887-4381 (Реєстрація 12 – 7 веч.)

Monticello, NY



KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, ON, Canada M6S 2Y4

1-800-265-7189 • в Торонто (416) 761-9105

e-mail: karpatycanada@yahoo.com



Export-Import

**ПОДОРОЖНІ
ПОСЛУГИ: ВІЗИ,
АВІАКВИТКИ, ЗАПРОШЕННЯ
ДО КАНАДИ І США,
СТРАХУВАННЯ**

**Для Вашої
зручності
все можна
полагодити
телефонічно**

**ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ХАРЧОВІ ПАКУНКИ
ЛИСТИ
ТА ДОКУМЕНТИ**

Увага! Акція!

Клієнти „Karpaty Travel“, котрі впродовж 2007 року скористаються
нашими послугами, можуть виграти безкоштовно
авіаквиток на авіалінії „Aerosvit“ до України.

Як посилати, літати чи телефонувати то тільки через „КАРПАТИ“